

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ: ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ
ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΠΟΝΗΣΗ ΜΕΛΕΤΗΣ
ΠΕΡΙΠΤΩΣΗΣ ΣΤΟΝ ΚΛΑΔΟ ΤΩΝ
ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ.**

**ΜΑΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑ
ΑΡΕΤΗ ΚΑΤΣΑΟΥΝΟΥ
ΕΛΕΝΗ ΚΑΤΣΟΥΡΗ**

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ : ΖΑΧΟΥΡΗΣ ΠΑΡΗΣ

ΠΑΤΡΑ 2016

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ	5
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1	8
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΠ.....	8
1.1 Οι Οικονομικές Καταστάσεις της Επιχείρησης	8
1.2 Ισολογισμός (balancesheet).....	9
1.3 Διακρίσεις του ισολογισμού.....	10
1.4 Θεωρίες για τους Ισολογισμούς.....	11
1.4.1 Στατική Θεωρία	11
1.4.2 Ονομαστική θεωρία	12
1.4.3 Ολοκληρωτική θεωρία.....	12
1.4.4 Δυναμική θεωρία	12
1.4.5 Οργανική θεωρία	12
1.5 Ουσιαστική ανάλυση ισολογισμών και Αποτελεσμάτων χρήσης.....	13
1.6 Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης.....	15
1.7 Πίνακας διάθεσης αποτελεσμάτων	15
1.8 Παράδειγμα υπολογισμού καθαρών κερδών και διάθεσης αποτελέσματος .	16
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2	19
Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ.....	19
2.1 Ο Ορισμός της ανάλυσης.....	19
2.2 Ανάλυσης Ισολογισμού: Οι Σκοποί	19
2.3 Η Σημασία της Ανάλυσης	21
2.4 Ποιοι αποτελούν τους ενδιαφερόμενους σχετικά με την ανάλυση των ισολογισμών.....	22
2.5 Ανάλυση Ισολογισμού: Τα στάδια.....	24
2.6 Χρηματοοικονομικής Ανάλυσης: τα Είδη της.....	24
2.6.1 Αναφορικά με την θέση του αναλυτή.....	24
2.7 Στοιχεία Γενικής Φύσης για τα Ε.Λ.Π.	28
2.8 Άρθρο 16. Χρηματοοικονομικές καταστάσεις: ο Ορισμός τους.....	34
2.9 Άρθρο 17. Γενικές αρχές σύνταξης χρηματοοικονομικών καταστάσεων	37
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3	41
Η ΧΡΗΣΗ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ	41
1.1 Χρησιμότητα και Έννοια των αριθμοδεικτών	41
1.2 Ο Ορισμός των αριθμοδεικτών	42
1.3 Χρησιμότητα	42
1.4 Η Χρηματοοικονομική ανάλυση.....	44

1.4.1	Διαστρωματική ή Κάθετη ανάλυση.....	45
1.4.2	Η Οριζόντια χρηματοοικονομική ανάλυση	47
1.5	Τις κυριότερες κατηγορίες αριθμοδεικτών αποτελούν:	47
1.5.1	Αριθμοδείκτες ρευστότητας (Liquidity Ratios).....	48
1.5.2	Αριθμοδείκτες που μετρούν τη δραστηριότητα (Activity Ratio)	53
1.5.3	Αποδοτικότητα: οι Αριθμοδείκτες της (Profitability ratios).....	58
1.5.4	Αριθμοδείκτες διάθρωσης κεφαλαιακής (Financial structure ratios) ...	61
1.6	Τα προβλήματα του υπολογισμού και της ερμηνείας των αριθμοδεικτών ...	63
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4		65
ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ		65
4.1	Οι Μέθοδοι της χρηματοοικονομικής ανάλυσης	65
4.1.1	Διαχρονική ή Συγκριτική ανάλυση (Comparative analysis).....	66
4.1.2	Ανάλυση νεκρού σημείου – Εξειδικευμένοι μέθοδοι.....	68
4.2	Capital Cash Flow Method.....	70
4.3	Αποτίμηση μέσω των Πολλαπλασιαστών (Comparable Companies)	71
4.4	Αποτίμηση μέσω της Μεθόδου Black-Scholes.....	71
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5		72
ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ		
ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ		72
5.1	Προϋποθέσεις αναφορικά με την σύγκριση των στοιχείων λογιστικής φύσης	72
5.2	Στοιχεία που χρήζουν προσοχής αναφορικά με τη χρήση αριθμοδεικτών ...	73
5.3	Αδυναμίες και Περιορισμοί αριθμοδεικτών	78
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6		79
ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ		79
6.1	Εισαγωγή.....	79
6.2	Αγορά Πλαστικού στην Ευρώπη.....	80
6.3	Αγορά Πλαστικού στην Ελλάδα	81
6.4	Βιομηχανία πλαστικών: Αύξηση Αισθητού Βαθμού της Παραγωγής το 2015	84
6.5	Είσοδος νέων ανταγωνιστών.....	87
6.6	Ανταγωνισμός επιχειρήσεων του κλάδου	88
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7		89
ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ		89
7.1	Χρηματοοικονομική Ανάλυση Εταιρείας Πλαστικά Κρήτης ΑΕ.....	89
7.1.1	Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας	89
7.1.2	Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας	89
7.1.3	Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους.....	90

7.1.4	Αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων	90
7.1.5	Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων	91
7.1.6	Αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων.....	92
7.1.7	Αριθμοδείκτης δανειακής επιβάρυνσης.....	92
7.2	Χρηματοοικονομική Ανάλυση Εταιρείας FLEXOPACK.....	93
7.2.1	Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας	93
7.2.2	Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας	93
7.2.3	Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους.....	94
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	94
7.2.4	Αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων	94
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	95
7.2.5	Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων	95
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΤΑΧ. ΒΡΑΧ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	95
7.2.6	Αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων.....	95
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΥΚΛ. ΤΑΧ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ	96
7.2.7	Αριθμοδείκτης δανειακής επιβάρυνσης.....	96
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ	96
7.3	ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΑΪΡΗΣ ΑΒΕΕ	97
7.3.1	Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας	97
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΟΤΟΤΗΤΑΣ.....	97
7.3.2	Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας	97
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΟΤΟΤΗΤΑΣ	98
7.3.3	Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους.....	98
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	98
7.3.4	Αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων	98
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	99
7.3.5	Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων	99
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΤΑΧ. ΒΡΑΧ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	99
7.3.6	Αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων.....	99
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΥΚΛ. ΤΑΧ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ	100
7.3.7	Αριθμοδείκτης δανειακής επιβάρυνσης.....	100
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ	100
7.4	ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	101
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΟΤΟΤΗΤΑΣ.....	101
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΟΤΟΤΗΤΑΣ	102
	ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΤΑΧ. ΒΡΑΧ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	102
7.4.1	Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους.....	102

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ.....	103
7.4.2 Αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων	103
ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	103
7.4.3 Αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων.....	104
ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΥΚΛ. ΤΑΧ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ	104
7.4.4 Αριθμοδείκτες δανειακής επιβάρυνσης	104
ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ	104
7.5 Συγκριτική ανάλυση.....	105
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	106
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	111

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ανάπτυξη και η καλή υγεία μιας επιχείρησης ανεξάρτητα από το μέγεθος της είναι η βασική της επιδίωξη. Η αύξηση του κέρδους μιας επιχείρησης που συνεπάγεται και αύξηση του πλούτου της πραγματοποιείται με διάφορες προσεγγίσεις που οι πιο συνηθισμένες είναι η μεγιστοποίηση της περιουσίας των ιδιοκτητών της επιχείρησης, τη μεγιστοποίηση του κέρδους της, τη μεγιστοποίηση της αμοιβής των στελεχών της, ιδιαίτερα στις μεγάλες πολυεθνικές εταιρείες και στη κοινωνική ευθύνη και βάρος. Επικρατέστερη προσέγγιση στις μέρες μας για τον σχεδιασμό της οικονομικής πολιτικής μιας επιχείρησης, είναι η πρώτη προσέγγιση γιατί τα αποτελέσματα της είναι μακροπρόθεσμα και σταθερά, λαμβάνοντας όμως υπόψη και τους άλλους στόχους.

Ο λόγος της επικρατήσεως αυτής της προσέγγισης είναι ότι δίνει στην επιχείρηση δυναμισμό και καλύτερα αποτελέσματα μακροπρόθεσμα, ξέροντας ότι η ύπαρξη μιας σταθερής και σύγχρονης υποδομής, μπορεί να αποφέρει λιγότερα κέρδη, αλλά θα υπάρχουν «πάντα», ενώ και η επιχείρηση θα έχει αξία. Αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να υπερδιπλασιαστούν οι επιχειρήσεις που μπόρεσαν τα τελευταία χρόνια να εισαχθούν στο χρηματιστήριο και εδώ δεν μιλάμε για πολυεθνικές η εταιρείες κάποιου συγκεκριμένου χώρου, αλλά μικρές εταιρείες που υπάρχουν γύρω μας και αναγνωρίζοντας το ανταγωνιστικό περιβάλλον που αναπτύσσεται, προσπαθούν να επιβιώσουν.

Οι επενδύσεις όμως που θα γίνονται από τις εταιρείες πρέπει να ακολουθούν το «παν μέτρων άριστον» που είναι ένας χρυσός κανόνας για την επιχειρηματική οικονομική πολιτική. Αυτό σημαίνει ότι οι οικονομικές τους επιλογές θα είναι ένας συνδυασμός των ανωτέρω, με

προτεραιότητα της μεγιστοποίησης της αξίας της εταιρείας, αλλά με στρατηγικό σχεδιασμό και πρόγραμμα για να αποφευχθεί ο κίνδυνος της κατάρρευσης.

Όλοι οι επιχειρηματίες θεωρούν ότι γνωρίζουν καλά την επιχείρησή τους και μια πρόταση για καλή γνώση των χρηματοοικονομικών της τους ξενίζει από πρώτη άποψη. Δεν είναι όμως λίγες οι περιπτώσεις, που χωρίς να υπάρχει κάποια προφανής εξήγηση βρίσκονται αντιμέτωποι με κάποιο ταμειακό πρόβλημα διαρκείας ή που δεν μπορούν να απαντήσουν σε ερωτήματα της τράπεζας τους. Επίσης η ξαφνική έλλειψη κεφαλαίων στην πορεία υλοποίησης κάποιας επένδυσης, αναγκάζουν τον επιχειρηματία να λάβει αποφάσεις κυριολεκτικά στον «αέρα». Οι αποφάσεις αυτές αν είναι παράτολμες μπορεί να έχουν εξαιρετικά δυσάρεστα αποτελέσματα για την επιχείρηση, τους εργαζομένους σε αυτήν, τον ίδιο και την οικογένειά του ενώ αντίθετα αν είναι συντηρητικές, για τον φόβο των ανωτέρω, να απαξιώσουν την επιχείρηση.

Τα στοιχεία που προέρχονται από το λογιστικό σύστημα είναι αυτά που λαμβάνουν κυρίως υπόψη οι μεγάλες και μεσαίες εταιρείες, για τις επιχειρηματικές επιλογές τους και τις οικονομικές αποφάσεις, ενώ τις ΜΜΕ λαμβάνεται υπόψη το λογιστικό σύστημα και αυτά που γνωρίζει ο επιχειρηματίας, ο οποίος στις περισσότερες περιπτώσεις ευχαρίστως θα ήθελε όλα αυτά να τα εμπεριέχει μόνο το λογιστικό του σύστημα και τμήμα. Ο λόγος είναι ότι μέσα σε μια επιχείρηση η λογιστική πληροφόρηση, είναι ένας τρόπος αξιολόγησης, ελέγχου και υποστήριξης του σχεδιασμού της λειτουργίας της. Ο καλός υπολογισμός από τους σωστούς λογιστές κάνει μια επιχειρηματική δραστηριότητα να καταγράφεται, να συνοψίζεται και να αναλύεται σωστά, μιας και η λογιστική βασίζεται σε «αμείλικτους» αριθμούς. Με τους ίδιους

υπολογισμούς αναγνωρίζεται και η κατάσταση των ανταγωνιστών του κλάδου που ανήκει η επιχείρηση. Γι αυτό και οι ουσιαστικές ασχολίες του επιχειρηματία είναι το διάβασμα, η ανάλυση- συζήτηση, οι σκέψεις και οι αποφάσεις.

Για το καθορισμό οποιασδήποτε απόφασης με οικονομικό αποτέλεσμα, οι δύο βασικές οικονομικές καταστάσεις από το λογιστικό σύστημα, που θα ήθελε και θα έπρεπε να γνωρίζει κάθε επιχειρηματίας, επίσημες ή ανεπίσημες, είναι ο ισολογισμός και η κατάσταση αποτελέσματα χρήσεως, οι οποίες υποστηρίζονται όσον αφορά την εκτενέστερη ανάλυση του από τα ισοζύγια.

Σε κάθε επιχείρηση η παρουσίαση των καταστάσεων αυτών είναι διαφορετική, δεν αλλάζουν όμως τα βασικά τους στοιχεία και περιεχόμενα. Στο κεφάλαιο αυτό δίνεται ένα παράδειγμα με σχέδια οικονομικών καταστάσεων, τα οποία είναι εναρμονισμένα με τους κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στα οποία παρουσιάζεται προσέγγιση κάποιας πραγματικής εταιρείας. Λόγω όμως του φορολογικού συστήματος που επικρατεί αυτή την περίοδο αλλά και τις πολιτικές χορηγήσεων που ακολουθούνται στις μέρες μας από τις τράπεζες, πολλές εταιρείες προσανατολίζουν τις οικονομικές τους καταστάσεις περισσότερο στην επικοινωνία με το Δημόσιο και όχι στην πραγματική εικόνα της επιχείρησης. Αυτό όμως έχει σαν αποτέλεσμα η βιωσιμότητα της εταιρείας να επαφίεται στη διαίσθηση και τη συγκυρία της αγοράς και έτσι να μην είναι δυνατή η παρακολούθηση της επιχείρησης. Οι οικονομικές αποφάσεις και επιλογές πρέπει να στηρίζονται σε ένα σύνολο δεδομένων τα οποία αντλούνται από τις οικονομικές καταστάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΠ

1.1 Οι Οικονομικές Καταστάσεις της Επιχείρησης

Η Ροή πόρων (κεφάλαια, εργασία, φυσικοί πόροι), η αξιοποίηση τους, η πώληση αγαθών, ο προσδιορισμός του επιχειρηματικού αποτελέσματος και η διανομή του (ή ο καταλογισμός του) καταγράφονται στα βιβλία της επιχείρησης και αποτελούν πολύτιμα στοιχεία για κάθε ενδιαφερόμενο. Ιδιαίτερη αξία έχουν οι ανακεφαλαιωτικές καταστάσεις κάθε οικονομικού δεδομένου η μεταβολής, καθώς καθιστούν επιτρεπτή την ταχύτερη και ασφαλέστερη αξιολόγηση της εκάστοτε επιχείρησης μέσω της τυποποίησης και της ποσοτικοποίησης των οικονομικών της στοιχείων. Οι γνωστότερες από τις καταστάσεις αυτές είναι οι εξής:

- Ισολογισμός
- Κατάσταση αποτελεσμάτων
- Κατάσταση διανομής κερδών

Εκτός, από τις πιο πάνω καταστάσεις υπάρχουν και άλλες, λιγότερο αναλυτικές, όπως οι τριμηνιαίες λογιστικές καταστάσεις (3μήνου, 6μήνου και 9μήνου), τα μηνιαία ισοζύγια κλπ. Τέλος, σημαντικές πληροφορίες περιέχουν οι εκθέσεις των ελεγκτών, οι ετήσιες εκθέσεις προς τους μετόχους, οι εταιρικές ανακοινώσεις, τα ενημερωτικά δελτία που καταρτίζονται επί ευκαιρία της αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου κλπ.

1.2 Ισολογισμός (balancesheet)¹

Ο ισολογισμός αποτελεί ένα λογιστικό πίνακα στον οποίο εμφανίζονται περιουσιακά στοιχεία, οι Υποχρεώσεις και οι Απαιτήσεις της κάθε επιχείρησης για ένα συγκεκριμένο χρονικό διάστημα. Συνηθέστερα διακρίνεται στα αριστερά το Ενεργητικό (έσοδα) και δεξιά το Παθητικό (έξοδα).

Τα στοιχεία των λογαριασμών με χρεωστικό υπόλοιπο, εμφανίζονται στις στήλες του Ενεργητικού, ενώ τα στοιχεία των λογαριασμών με πιστωτικό υπόλοιπο, στις στήλες του Παθητικού.

Οι αντίθετοι λογαριασμοί αποτελούν εξαίρεση των παραπάνω, οι οποίοι παρουσιάζονται αφαιρετικά από τους σχετικούς λογαριασμούς του Ενεργητικού / Παθητικού.

Στο Γενικό Λογιστικό Σχέδιο ορίζεται ότι οι λογαριασμοί του Ενεργητικού κατατάσσονται με βάση το κριτήριο ρευστότητας. Δηλαδή οι λογαριασμοί του μη Κυκλοφορούντος Ενεργητικού (π.χ. οικόπεδα, κτίρια, μηχανήματα) παραθέτονται πρώτοι και μετά αυτοί του Κυκλοφορούντος (π.χ. εμπορεύματα, απαιτήσεις, χρεόγραφα, διαθέσιμα).

Στο Γενικό Λογιστικό Σχέδιο ορίζεται επίσης ότι οι λογαριασμοί του Παθητικού κατατάσσονται με βάση το χρόνο λήξης των ίδιων και των ξένων κεφαλαίων, με τον χρόνο των πρώτων να είναι μεγαλύτερος. Έτσι παραθέτονται πρώτα οι λογαριασμοί της Καθαρής Θέσης (π.χ. μετοχικό κεφάλαιο, αποθεματικά), κατόπιν αυτοί των μακροπρόθεσμων υποχρεώσεων (π.χ. ομολογιακά δάνεια) και τέλος οι λογαριασμοί

¹<http://www.euretirio.com>

βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (π.χ. γραμμάτια πληρωτέα). Οι Ισολογισμοί διακρίνονται ανάλογα με την περιοδικότητα τους σε:

- Τακτικούς, όπου καταρτίζονται σε τακτά χρονικά διαστήματα και συνήθως στο τέλος κάθε λογιστικής χρήσης
- Έκτακτους, οι οποίοι καταρτίζονται όταν συγχωνεύονται εταιρίες ή όταν γίνεται εκκαθάριση τους λόγω πτώχευσης.

1.3 Διακρίσεις του ισολογισμού

Από την έννοια της περιουσίας προκύπτουν οι πιο κάτω διακρίσεις:

- **ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟ (Ε)**

Περιλαμβάνει όλα τα αγαθά και τις απαιτήσεις της εκάστοτε επιχείρησης, όπως, μηχανήματα, καταθέσεις, απαιτήσεις από συναλλαγματικές κ.λπ.

- **ΠΑΘΗΤΙΚΟ (Π)**

Αφορά τις υποχρεώσεις της κάθε επιχείρησης σε τρίτα πρόσωπα, όπως, προμηθευτές, τράπεζες, ασφαλιστικά ταμεία κ.λπ.

- **ΚΑΘΑΡΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ (ΚΠ)**

Σχετίζεται με τις υποχρεώσεις της επιχείρησης προς τους φορείς της, δηλαδή, αντιπροσωπεύει τα κεφάλαια (σε χρήμα ή σε είδος) που εισέφερε ο επιχειρηματίας.

Δίδεται ως η διαφορά μεταξύ Ε και Π.

Από τον τελευταίο ορισμό της ΚΠ προκύπτει και η εξίσωση της περιουσίας.

Ως **Πραγματικό Παθητικό** ή απλά υποχρεώσεις ορίζονται οι υποχρεώσεις της επιχείρησης προς τρίτους. Π. χ υποχρεώσεις έχει σε προμηθευτές, διάφορους πιστωτές, ασφαλιστικούς οργανισμούς(ΙΚΑ), , γραμμάτια πληρωτές, φόρους και τέλη κ.α.

Ως **καθαρή περιουσία** ή **καθαρή θέση** ή **Ίδια κεφάλαια** ορίζονται οι υποχρεώσεις της επιχείρησης προς τον φορέα της , όταν η περιουσία αυτού είναι ανεξάρτητη από τη δική της .

Η καθαρή περιουσία προκύπτει από τις εισφορές του φορέα αρχικές και συμπληρωματικές , καθώς και αποθεματικά κεφάλαια.

$$\text{Ενεργητικό (E)} = \text{Παθητικό (Π)}$$

$$\text{Παθητικό} = \text{Πραγματικό Παθητικό} + \text{Καθαρή Περιουσία}$$

$$\text{Άρα } K. Π = E - Π. Π$$

1.4 Θεωρίες για τους Ισολογισμούς

1.4.1 Στατική Θεωρία

Βασιζόμενοι σε αυτή τη θεωρία ο ισολογισμός της επιχείρησης παρουσιάζει την οικονομική κατάσταση της σε ονομαστικές αξίες. Συνεπώς αυτή η θεωρία έχει ως μειονέκτημα την έλλειψη των αριθμητικών μεταβολών και των μεταβολών που δημιουργούνται από τη διαφοροποίηση των συνθηκών προσφοράς και ζήτησης.

Αυτό το γεγονός έχει ως απόρροια να πραγματοποιείται η εκτίμηση της περιουσίας σε νομισματικές μονάδες διαφορετικής αγοραστικής δύναμης και να υπάρχει διαφοροποίηση της καθαρής οικονομικής της θέσης .

1.4.2 Ονομαστική θεωρία

Σύμφωνα με την ονομαστική θεωρία ο ισολογισμός αποτελεί προϊόν προσωρινής εκκαθάρισης και παρουσιάζει τις περιοχές στις οποίες εισέρρευσε το χρήμα . Θεωρείται πραγματικός μόνος στη λήξη της επιχειρηματικής ζωής μιας επιχείρησης καθώς δείχνει το οριστικό αποτέλεσμα από την στιγμή της εκκίνησης ως τη στιγμή της πραγματικής εκκαθάρισης.

1.4.3 Ολοκληρωτική θεωρία

Αυτή αναφέρεται, στην αρχιτεκτονική της διάρθρωσης των περιουσιακών στοιχείων και υπαγορεύει την κατηγοριοποίηση κατά λειτουργίες, καθήκοντα, είδη, κινδύνους, νομικές σχέσεις και ατομικές αξιώσεις.

1.4.4 Δυναμική θεωρία

Σύμφωνα με αυτή τη θεωρία , ρευστοποιούνται σε θεωρητικό βαθμό τα στοιχεία του ισολογισμού και έπειτα μετατρέπονται αλλά σε εισπράξεις και πληρωμές και άλλα σε δαπάνες και προσόδους. Αυτή η θεωρητική ρευστοποίηση μετατρέπει την καθαρή θέση σε χρήμα προσδιορίζοντας την αποδοτικότητα της επιχείρησής που επιτυγχάνεται μέσω των δαπανών και των προσόδων .

1.4.5 Οργανική θεωρία

Αυτή υποστηρίζει την εμφάνιση των στοιχείων του Ισολογισμού με τιμαριθμική αναπροσαρμογή, δηλαδή σε τιμές ημέρας και όχι κίνησης.

1.5 Ουσιαστική ανάλυση ισολογισμών και Αποτελεσμάτων χρήσης

Προκειμένου να αναλυθεί ο ισολογισμός και ο λογαριασμός των «Κερδών ή Ζημιών» σε ουσιαστικό βαθμό, απαιτείται να συνταχθούν ορισμένοι πίνακες εκ των οποίων θα συνάγουμε κάποια οικονομικά συμπεράσματα, προαπαιτούμενα της ουσιαστικής αναλύσεως:

Ως προς τον Ισολογισμό:

- Ελέγχεται το σαφές και απαρερμήνευτον του χαρακτηρισμού των κονδυλίων.
- Ελέγχεται η ορθή αποτίμηση και πληρότητα των κονδυλίων.
- Ελέγχεται η ορθή διάταξη και ταξιθέτηση των κονδυλίων.
- Πραγματοποιείται διόρθωση των χαρακτηρισμών και των αποτιμήσεων.
- Πραγματοποιείται στρογγυλοποίηση των κονδυλίων σε χιλιάδες ή εκατομμύρια.
- Πραγματοποιούνται ομαδοποιήσεις, ανασχηματισμοί και ανακατατάξεις διασφαλίζουσες καλύτερη απεικόνιση που θα διευκολύνουν τις απαραίτητες συγκρίσεις.

Ως προς τον λογ/σμόν Αποτελεσμάτων Χρήσεως:

- Ελέγχεται η εξωτερική διάθρωση και η ορθή ταξιθέτηση των δαπανών και προσόδων.
- Διαχωρίζεται το αποτέλεσμα της εκμετάλλευσης από το εξωλειτουργικό αποτέλεσμα και γενικώς υφίσταται επεξεργασία που να διασφαλίζει την σύγκριση.

Προκειμένου να επιτευχθεί μία ουσιαστική ανάλυση προϋποτίθεται η γνώση των εκ του κλάδου εξαρτημένων ιδιομορφιών της επιχείρησης. Η

ουσιαστική ανάλυση αναφέρεται αφενός στον ισολογισμό και τον λογαριασμό Αποτελέσματα Χρήσεως και εκτείνεται αφετέρου σε αριθμοδείκτες ευρέως φάσματος της οικονομίας των επιχειρήσεων . Ως προς τον Ισολογισμό η ουσιαστική ανάλυση ακολουθεί την εξής πορεία:

1. Ξεκινά από ένα κανονικό σχήμα ενός Ισολογισμού επιχείρησης που ανήκει στον ίδιο κλάδο.
2. Εμφανίζει τα ιδιόμορφος κυριαρχούν και ιδιαιτέρως εξέχοντα κονδύλια του Ισολογισμού της επιχείρησης συγκριτικώς προς το ληφθέν κανονικό πρότυπο σχήμα.
3. Διερευνά τις συνολικές και μερικές ροές κεφαλαίων
4. Βάσει των αφορών των τον Ισολογισμό αριθμοδεικτών προβαίνει στην εκτίμηση της δομής της περιουσίας και του κεφαλαίου και των σχέσεων περιουσίας και κεφαλαίου ως προς την ανάλυση της ρευστότητας και της αποδοτικότητας.

Τέλος στην ουσιαστική ανάλυση των Ισολογισμών συμπεριλαμβάνεται η επεξεργασία αρκετών άλλων αριθμοδεικτών της οικονομίας της επιχείρησης η κατάρτιση των οποίων ανήκει ως επί το πλείστον στην εσωτερική ανάλυση.

Παραδείγματα τέτοιων αριθμοδεικτών αποτελούν για παράδειγμα: 1) ταχύτητες κυκλοφορίας αποθεμάτων, απαιτήσεων, κεφαλαίων 2) αναφορές σε ειδικές οικονομικότητας, αποδοτικότητας κ.λπ.

1.6 Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης²

Η Κατάσταση Αποτελεσμάτων Χρήσης ορίζεται ως η λογιστική κατάσταση στην οποία διακρίνονται τα οικονομικά αποτελέσματα που πραγματοποιούνται σε μια οικονομική μονάδα στη διάρκεια μιας συγκεκριμένης χρονικής περιόδου , καθώς επίσης και οι προσδιοριστικοί παράγοντες αυτού του αποτελέσματος. Όταν το αποτέλεσμα είναι θετικό τότε ονομάζεται κέρδος. Στην αντίθετη περίπτωση, όταν δηλαδή είναι αρνητικό ονομάζεται ζημιά .

Οι προσδιοριστικοί παράγοντες του αποτελέσματος είναι οι ακόλουθοι:

1. Έσοδα
2. Εξοδα
3. Έκτακτα κέρδη
4. Έκτακτες ζημιές

1.7 Πίνακας διάθεσης αποτελεσμάτων

Η χρηματοοικονομική κατάσταση που απεικονίζει τον τρόπο διάθεσης των κερδών.

Καθαρό αποτέλεσμα χρήσης

(Μείον) υπόλοιπο ζημιών προηγ. Χρήσεων

Πλέον/(μείον) διαφορές φορολ/κού ελέγχου προηγ. Χρήσεων

²Αρτίκης Γεώργιος Χρηματοοικονομική Διοίκηση, Ανάλυση και Προγραμματισμός, Interbooks, 2003.

(Μείον) φόροι εισοδήματος

λοιποί μη ενσωμ. στο λειτουρ.κόστος φόροι

=

ΚΕΡΔΗ ΠΡΟΣ ΔΙΑΘΕΣΗ/ΖΗΜΙΕΣ ΕΙΣ ΝΕΟΝ

Διάθεση κερδών σε:

- Ø Τακτικό αποθεματικό
- Ø Μερίσματα πληρωτέα
- Ø Ειδικά και έκτακτα αποθεματικά/αφορολόγητα αποθεματικά/φορολογηθέντα κατά ειδικό τρόπο
- Ø Αμοιβές μελών Δ.Σ

Υπόλοιπο κερδών εις νέον

1.8 Παράδειγμα υπολογισμού καθαρών κερδών και διάθεσης αποτελέσματος

Η κατάσταση αποτελεσμάτων της χρήσης 2014, της Α.Ε. “ X ”, έχει ως εξής (εκ. ευρώ):

	<u>2014</u>
Έσοδα από πωλήσεις	1000
Κόστος πωληθέντων	600
Μικτό κέρδος	400
Δαπάνες διάθεσης προϊόντων	30
Αποσβέσεις	90
Γενικά έξοδα	150
Σύνολο λειτουργικών εξόδων	270
Κέρδη προ φόρων και τόκων	130
Τόκοι	30

Κέρδη προ φόρων	100
Φόρος εισοδήματος	40
Καθαρά κέρδη	60

Κατάσταση Διανομής Κερδών

Παρακρατημένα Κέρδη	40 εκ.
ΕΥΡΩ Μέρισμα	<u>20 εκ.</u>

ΕΥΡΩ

Καθαρά Κέρδη Χρήσης 60 εκ. ευρώ

Οι πιο πάνω καταστάσεις, περιέχουν (μεταξύ άλλων) τις εξής πληροφορίες:

Ø Η επιχείρηση πραγματοποίησε κατά τη διάρκεια της χρήσης 2014 συνολικά έσοδα από πωλήσεις 1000 εκ. ευρώ.

Ø 780 εκ. ευρώ από τα έσοδα αυτά, δαπανήθηκαν για την διάθεση της παραγωγής της, καθώς και για την διοικητική λειτουργία της, (ισχύει) με την εξής ανάλυση:

1. ευρώ 600 εκ. για την παραγωγή των προϊόντων της
2. ευρώ 30 εκ. για τη διάθεσή τους
3. ευρώ 150 εκ. για διάφορα λειτουργικά έξοδα

Ø 30 εκ. € διατέθηκαν για αμοιβή των δανειστών

Ø Ο φόρος εισοδήματος της “Χ” ήταν 40 εκ. €

Ø Από τα απομένοντα 150 εκ. ΕΥΡΩ, τα 90 κρατήθηκαν για τη συγκρότηση κεφαλαίου με προορισμό την ανανέωση του

εξοπλισμού (=αποσβέσεις) και τα 60 μοιράστηκαν μεταξύ της επιχείρησης και των μετόχων. Ειδικότερα, τα 20 εκ. ευρώ διανεμήθηκαν με μορφή μερίσματος, ενώ τα υπόλοιπα 60 κρατήθηκαν για τις ανάγκες της μονάδας. Είναι αναγκαίο να τονισθεί ότι η κατάσταση διανομής κερδών και ο ισολογισμός συνδέονται με το λογαριασμό των παρακρατημένων κερδών. Δηλαδή, τα κέρδη που παρακρατούνται σε μια δεδομένη χρήση, είναι πάντοτε ίσα με τη διαφορά μεταξύ των σωρευτικών αποθεματικών κερδών (που εμφανίζονται στον ισολογισμό) της χρήσης αυτής και της προηγούμενης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2

Η ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

2.1 Ο Ορισμός της ανάλυσης

Η άντληση πληροφοριών σχετικά με την πορεία και την οικονομία μιας επιχείρησης δύναται να πραγματοποιηθεί μέσω της χρήσης μεθόδων ανάλυσης και με αρωγό τις οικονομικές καταστάσεις που κάθε φορά πηγάζουν από την εκάστοτε επιχείρηση.

Ως ανάλυση λοιπόν θα ορίζαμε την να ορίσουμε την κριτική διερεύνηση σε συγκεκριμένη χρονική στιγμή, μιας οικονομικής κατάστασης μιας επιχείρησης, καθώς και την ερμηνεία πρόσθετων πινάκων, δεδομένων αλλά και στατιστικών στοιχείων της επιχείρησης, αφενός σε συνολικό βαθμό και αφετέρου ανά τμήματα προβαίνοντας σε σύγκριση κάθε στοιχείου με την τάση που ενδεχομένως επικρατεί καθώς και με τα ιστορικά στοιχεία των υπαρχόντων ισολογισμών της ίδιας είτε της ομοειδούς επιχείρησης, προκειμένου να διεκπεραιώνεται παρακολούθηση της οικονομικής της κατάστασης.

2.2 Ανάλυσης Ισολογισμού: Οι Σκοποί

Ο Ισολογισμός, δεδομένου του ότι αποτελεί ειλικρινή έκφραση κάθε οικονομικής θέσης της εκάστοτε επιχείρησης αποτελεί και πληροφοριακό έγγραφο, βάσει του οποίου καθορίζεται ο κάθε στόχος, το κάθε έργο καθώς και η εξέλιξη της εκάστοτε επιχείρησης και το οποίο συμβουλευεται κάθε ένας που επιθυμεί να τοποθετήσει κεφάλαια σε μια επιχείρηση, περιορίζοντας όσο το δυνατό περισσότερο τους κινδύνους που ελλοχεύουν.

Τους σκοπούς της ανάλυσης ενός Ισολογισμού οφείλουν να αποτελούν οι κάτωθι:

1. Η ανάλυση της κεφαλαιακής δομής.
2. Η ανάλυση της χρηματοπιστωτικής οικονομίας.
3. Η ανάλυση της αποδοτικότητας.
4. Η ανάλυση της ρευστότητας.
5. Η ανάλυση της υπερχρέωσης
6. Η ανάλυση των επενδύσεων και αποσβέσεων.
7. Η ανάλυση του κύκλου εργασιών.
8. Η ανάλυση της θέσης και της αποδοτικότητας του προσωπικού.
9. Η ανάλυση της σύνθεσης των δαπανών και της σύνθεσης των προσόδων των επιχειρήσεων.
10. Η ανάλυση των κερδών και της διάθεσής τους.

Ποιο αναλυτικά είμαστε σε θέση να αναφέρουμε πως ο σκοπός μιας ανάλυσης και μελέτης του Ισολογισμού καθώς και των Αποτελεσμάτων μιας ή πολλαπλών χρήσεων μιας μονάδας ή των μονάδων ενός κλάδου είναι οι εξής:

A. Η εκτίμηση της οικονομικής θέσεως αλλά και της πορείας μιας επιχειρήσεως ή των επιχειρήσεων ενός κλάδου και συγκεκριμένα η εκτίμηση:

1. Της αξίας, της σωστής συνθέσεως, του βαθμού αξιοποίησεως κα'θε στοιχείου του παγίου ενεργητικού αλλά και της επιτυχίας των επενδυθέντων κεφαλαίων σε αυτά.
2. Της αξίας και του ορθού ύψους του Κυκλοφορούντος Ενεργητικού.
3. Της επάρκειας των Ιδίων Κεφαλαίων (Ιδίου Παγίου και Κυκλοφορούντος Ενεργητικού) και της ρευστότητας της μονάδας.
4. Της συνθέσεως και του κόστους των ξένων κεφαλαίων.
5. Της αποδοτικότητας του συνόλου των επενδυμένων και των Ιδίων Κεφαλαίων.
6. Της εξελίξεως της οικονομικής θέσεως και των αποτελεσμάτων.
7. Της οικονομικής θέσεως και πορείας μιας επιχειρήσεως συγκριτικά με την ανταγωνίστριά της.

B. Η εκτίμηση της αξίας:

1. Μιας μονάδος σε περίπτωση εκποίησεως αυτής, είτε των μετοχών ή των μεριδίων της.
2. Μιας μονάδας διαλυομένης.
3. Πολλών μονάδων εις περίπτωσιν ανταλλαγής μετοχών, μεριδίων ή συγχωνεύσεως αυτών.

2.3 Η Σημασία της Ανάλυσης

Τα δεδομένα τα οποία δύναται να επεξεργαστεί μια επιχείρηση μέσω της ανάλυσης των οικονομικών καταστάσεών της είναι :

- Ο κύκλος εργασιών της
- Οι πηγές καθώς και οι χρήσεις του κεφαλαίου της
- Η χρηματοπιστωτική της διάρθρωση
- Οι επενδύσεις που δύναται να πραγματοποιήσει
- Η σύνθεση των δαπανών και των προσόδων της
- Η αποδοτικότητά της
- Η περιουσιακή κατάσταση της και η κεφαλαιακή της διάρθρωση

2.4 Ποιοι αποτελούν τους ενδιαφερόμενους σχετικά με την ανάλυση των ισολογισμών

Το ποιος θα πραγματοποιήσει μια ανάλυση δύναται να αποτελέσει διεύρυνση των σκοπών και της σημασίας της και κατ' αυτόν τον τρόπο ορισμένες κατηγορίες αναλυτών έχουν επιπρόσθετους σκοπούς αναφορικά με την ανάλυση τους. Τέτοιες κατηγορίες αναλυτών αποτελούν :

- Μέτοχοι και επενδυτές: είναι όσοι δίνουν τα επιχειρηματικά κεφάλαια στις επιχειρήσεις και μέσω της ανάλυσης αποσκοπούν στην αύξηση των κερδών του κεφαλαίου τους, από την αύξηση της τιμής των μετοχών τους και κάποιου ενδεχόμενου μελλοντικού μερίσματος αλλά και δικαιωμάτων από τη διανομή αποθεματικών.
- Δανειστές των επιχειρήσεων: Οι δανειστές, που κεντρίζουν το ενδιαφέρον τους περισσότερο στην κεφαλαιακή επιστροφή αλλά και την επιστροφή των τόκων τους, προβαίνουν σε δανεισμό των χρημάτων τους με δύο τρόπους, βραχυπρόθεσμα και μακροπρόθεσμα. Στην πρώτη περίπτωση αυτό που αναλύουν κυρίως είναι η βραχυχρόνια οικονομική κατάσταση, ο βαθμός ρευστότητας των κυκλοφοριακών στοιχείων και η ταχύτητα της κυκλοφορίας τους. Στην δεύτερη οι δανειστές επιδιώκουν ανάλυση

λεπτομερέστερη, η οποία περιλαμβάνει προβλέψεις των εισροών κεφαλαίων του μέλλοντος, της οικονομικής θέσης καθώς και την ικανότητα της να διατηρήσει την οικονομική της κατάσταση.

- Διοικούντες την επιχείρηση: Τα στοιχεία που τους ενδιαφέρουν αποτελούν κατά κύριο λόγο ο προσδιορισμός της οικονομικής κατάστασης, της κερδοφόρας δυναμικότητας αλλά και η μελλοντική της εξέλιξη.
- Αναλυτές σε περίπτωση εξαγορών και συγχωνεύσεων: Οι αναλύσεις που διεκπεραιώνονται από αυτή την κατηγορία αναλυτών, πέρα από τους σκοπούς που έχουν και οι επενδυτές έχουν επιπρόσθετο σκοπό να προβούν στην ανάλυση των άυλων περιουσιακών στοιχείων, όπως είναι η φήμη και η πελατεία, καθώς και ο υπολογισμός των υποχρεώσεων της επιχείρησης.
- Ελεγκτές λογιστικών καταστάσεων: η ανάλυση των λογιστικών καταστάσεων από τους ελεγκτές, με τον υπολογισμό ορισμένων αριθμοδεικτών, αλλά και η παρακολούθηση μεταβολών των οικονομικών στοιχείων και των τάσεων τους διαχρονικά, πραγματώνεται ούτως ώστε να αποφευχθεί η επισήμανση μιας εικόνας λανθασμένης που δύναται να δίνει η επιχείρηση από λάθη ή ατασθαλίες που ίσως δεν έχουν εντοπισθεί.
- Λοιπές ομάδες ενδιαφερόμενων: τα στοιχεία από την ανάλυση των λογιστικών καταστάσεων διαφοροποιούνται ανάλογα με τους σκοπούς αλλά και τις επιδιώξεις των ομάδων που τις διενεργούν. Τέτοιες ομάδες ενδιαφερομένων είναι, π.χ. οι ελεγκτές εφοριακοί, που προβαίνουν σε έλεγχο των εσόδων του κράτους από τους φόρους των επιχειρήσεων, διάφορες συνδικαλιστικές ενώσεις που επιθυμούν να επιτύχουν καλύτερους όρους αμοιβών αλλά και εργασίας, δηλαδή ποιοτικότερη συλλογική σύμβαση εργασίας. επομένως τους ενδιαφέρει η οικονομική θέση της επιχείρησης και

πελάτες επιχειρήσεων που από την συνεργασία τους επιδιώκουν την επίτευξη καλύτερων τιμών και όρων συναλλαγής, οπότε τους ενδιαφέρει η κερδοφορία, η δυναμικότητα και η απόδοση κεφαλαίων της επιχείρησης.

2.5 Ανάλυση Ισολογισμού: Τα στάδια

Η έρευνα και μελέτη του Ισολογισμού και των Αποτελεσμάτων περιλαμβάνει τα παρακάτω στάδια :

A. Την ανάλυση της οικονομικής θέσεως και των αποτελεσμάτων μιας χρήσεως μιας μονάδας.

B. Την ανάλυση των μεταβολών της οικονομικής θέσεως και της πορείας των αποτελεσμάτων και,

Γ. Την σύγκριση του ισολογισμού και των αποτελεσμάτων μονάδων του αυτού κλάδου.

2.6 Χρηματοοικονομικής Ανάλυσης: τα Είδη της

Αναφορικά με την θέση την οποία κατέχει ο κάθε αναλυτής και αναφορικά με τα στάδια διενέργειας της, μια ανάλυση λογιστικών καταστάσεων, έχει τις εξής διακρίσεις:

2.6.1 Αναφορικά με την θέση του αναλυτή

Η εξωτερική και η εσωτερική ανάλυση, αποτελούν δύο είδη ανάλυσης των λογιστικών καταστάσεων, στα οποία χωρίζεται η ανάλυση αναφορικά με την θέση εκείνου ο οποίος την διεκπεραιώνει.

A) ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Την εσωτερική ανάλυση αναλαμβάνουν να πραγματώσουν όσα άτομα σχετίζονται άμεσα με την επιχείρηση. Αυτά τα άτομα έχουν πρόσβαση στα λογιστικά βιβλία της επιχείρησης και είναι σε θέση να προβούν σε έλεγχο των επί μέρους λογαριασμών καθώς και των λογιστικών εγγράφων της. Η μέθοδος αυτή καθιστά επιτρεπτό σε οποιονδήποτε την πραγματώνει να ελέγξει τις διάφορες μεθόδους αλλά και τις διαδικασίες που τέθηκαν σε εφαρμογή, κάτι το οποίο θεωρείται μεγάλο προτέρημά της, καθώς τοιούτοτρόπως, ο αναλυτής έχει τη δυνατότητα να εμβαθύνει σε αυτήν και έτσι η ανάλυση αποκτά μεγαλύτερη διαύγεια.

Το ενδιαφέρον των ατόμων της επιχείρησης που πραγματοποιούν αυτού του είδους την ανάλυση είναι ουσιαστικά ο προσδιορισμός του βαθμού αποδοτικότητας της και οι ερμηνείες των μεταβολών της οικονομικής της θέσεως. Επιπρόσθετα με την εσωτερική ανάλυση μπορούν να ερμηνευθούν ορισμένα οικονομικά στοιχεία της επιχείρησης, για λογαριασμό της διοίκησης, έτσι ώστε να της επιτρέψει να μετρήσει την πρόοδο που πράγματι επιτελέστηκε, σε σύγκριση με τα υπάρχοντα προγράμματα. Αυτός είναι ο τρόπος που επιτυγχάνει μια επιχείρηση τον έλεγχο της λειτουργίας της.

B) ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ

Η εξωτερική ανάλυση βασίζεται αποκλειστικά και μόνο στα στοιχεία που δημοσιεύονται στις λογιστικές καταστάσεις και στις εκθέσεις του διοικητικού συμβουλίου και των ελεγκτών και γίνεται από άτομα που βρίσκονται έξω από την επιχείρηση. Για να μπορεί λοιπόν ένας τέτοιος αναλυτής να διευκολυνθεί στο έργο του πρέπει τα στοιχεία που

δημοσιεύονται να είναι όσο πιο αναλυτικά γίνεται, γιατί δεν έχει άλλο τρόπο να διεισδύσει βαθύτερα μέσα στην επιχείρηση.

Όταν λέμε προσδιορισμός της οικονομικής θέσης μιας επιχείρησης, εννοούμε:

I) Τη ικανότητα που έχει μια επιχείρηση να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της στο παρόν και στο μέλλον, ακόμη και αν οι συνθήκες είναι διαφορετικές από εκείνες που υπάρχουν τη στιγμή που γίνεται η ανάλυση.

II) Τη δυνατότητα να μπορεί να εκμεταλλευτεί τυχόν ευκαιρίες που θα της παρουσιαστούν χρησιμοποιώντας κεφάλαια από ίδιες πηγές ή από έκδοση νέων τίτλων μετοχών ή ομολογιών ακόμα και με προσφυγή σε τραπεζικό δανεισμό για την άντληση κεφαλαίων.

III) Τη δυνατότητα χωρίς καμία διακοπή της πληρωμής των υποχρεώσεων και των ληξιπρόθεσμων τόκων της, όπως επίσης και την καταβολή των μερισμάτων.

Ερευνώντας το ύψος και την σταθερότητα των καθαρών κερδών μιας επιχείρησης, καθώς και η τάση βελτίωσης τους στο μέλλον, μπορούμε να προσδιορίσουμε την αποδοτικότητα της. Η διάταξη και ο τύπος των στοιχείων του ισολογισμού και της καταστάσεως αποτελεσμάτων χρήσης είναι πολύ σημαντικοί γιατί μπορούν να προσδιορίσουν την οικονομική θέση και την αποδοτικότητα μιας επιχείρησης.

Από την άποψη του αριθμού των επιχειρήσεων για τις οποίες γίνεται ανάλυση.

Τη δυναμική ανάλυση που γίνεται για μια επιχείρηση σε δύο διαφορετικά χρονικά σημεία είναι δηλαδή συγκριτική έρευνα για να

διαπιστωθεί η βελτίωση ή η επιδείνωση της οικονομικής της κατάστασης και,

Τη στατιστική (συγκριτική ανάλυση) που γίνεται για δύο ή περισσότερες επιχειρήσεις του ίδιου κλάδου, την ίδια χρονική στιγμή για να διαπιστωθεί η διαφορά των οικονομικών δυνατοτήτων κάθε επιχείρησης σε σχέση με τις υπόλοιπες.

Ανάλογα με τα στάδια διενέργειας της ανάλυσης

Η ανάλυση διακρίνεται σε τυπική και ουσιαστική.

Τυπική Ανάλυση: Προηγείται της ουσιαστικής και αποτελεί το προπαρασκευαστικό της στάδιο. Η τυπική ανάλυση ελέγχει την διάρθρωση του ισολογισμού (πάγια, κυκλοφοριακά, διαθέσιμα, ίδιο κεφάλαιο, ξένο κεφάλαιο) και του λογαριασμού Αποτελέσματα Χρήσης. Κατόπιν γίνονται οι ενδεικνυόμενες διορθώσεις στρογγυλοποιήσεις, ανακατατάξεις και εκφράζει τους απόλυτους αριθμούς σε ποσοστά επί τοις εκατό.

Ουσιαστική Ανάλυση: Προϋποθέτει την γνώση των ιδιομορφιών του κλάδου που ανήκει η επιχείρηση. Βασίζεται στην τυπική ανάλυση. Υπολογίζουμε στην ουσιαστική ανάλυση διάφορους αριθμοδείκτες, καταρτίζουμε ισοζύγια χρηματοπιστωτικών μεταβολών και κεφαλαίου κινήσεως, υπολογίζουμε την ταμιακή ροή κ.λπ.

Κατόπιν συγκρίνουμε τα παραπάνω με τα αντίστοιχα που έχουμε λάβει ως πρότυπο. Εντοπίζουμε και αξιολογούμε τις αποκλίσεις από το πρότυπο που έχουμε λάβει ως βάση.

2.7 Στοιχεία Γενικής Φύσης για τα Ε.Λ.Π.

Ουσιαστικές μεταβολές επέρχονται αφενός στο λογιστικό και αφετέρου στο φορολογικό πλαίσιο μέσω της εφαρμογής από 1.1.2015 των καινούργιων διατάξεων του Ν. 4308/2014 σχετικά με την έκδοση των στοιχείων, την τήρηση των βιβλίων, τους καινούργιους κανόνες των λογιστικών προτύπων συνδυαστικά με το φορολογικό καθεστώς που διέπεται μέσω της εφαρμογής του νέου ΚΦΕ (Ν. 4172/2013).

Βασιζόμενες στα καινούργια αυτά δεδομένα, οι οντότητες οφείλουν να διερευνήσουν ποιες περιοχές επηρεάζονται από την εφαρμογή των καινούργιων διατάξεων έτσι ώστε κατά αντίστοιχο και άμεσο τρόπο να πραγματοποιηθεί η προσαρμογή του λογιστικού τους συστήματος και της λογιστικής παρακολούθησης των συναλλαγών τους.

- Νέο σχέδιο λογαριασμών

Στα νέα ΕΛΠ ορίζεται νέο σχέδιο λογαριασμών, ενώ περαιτέρω παρέχεται η δυνατότητα οι οντότητες να συνεχίσουν να χρησιμοποιούν το υπάρχον σχέδιο λογαριασμών που τηρούσαν μέχρι 31.12.2014 με τις απαραίτητες προσαρμογές.

- Χρηματοοικονομικές καταστάσεις

Διευρύνονται οι κατηγορίες των οντοτήτων που υποχρεούνται να προβούν σε σύνταξη χρηματοοικονομικών καταστάσεων, βάσει των Διεθνών Προτύπων Χρηματοοικονομικής Αναφοράς (ΔΠΧΑ). Πιο συγκεκριμένα οι θυγατρικές οντοτήτων των οποίων οι μετοχές είναι εισηγμένες σε οργανωμένη αγορά κράτους-μέλους της Ε.Ε., θα οφείλουν να εξετάσουν εάν ατομικά ή αθροιστικά αντιπροσωπεύουν ποσοστό μεγαλύτερο της τάξης του 5% του καθαρού κύκλου εργασιών ή του ενεργητικού ή του μέσου όρου των εργαζομένων της μητρικής.

- Λογιστικό σύστημα

Ρυθμίζονται θέματα αναφορικά με το λογιστικό σύστημα και την τήρηση των λογιστικών αρχείων. Οι οντότητες οφείλουν να διασφαλίσουν ότι τα λογιστικά αρχεία που τηρούνται καλύπτουν κάθε απαίτηση του νόμου και ότι από το λογιστικό σύστημα που διατηρείται παρέχονται γρήγορα και εύκολα, όλα τα δεδομένα αλλά και οι πληροφορίες που απαιτούνται προκειμένου να καταστεί ευχερής η διενέργεια συμφωνιών και επαληθεύσεων κατά τη διενέργεια οποιουδήποτε ελέγχου.

- Εύλογη αξία

Τα νέα ΕΛΠ παρέχουν τη δυνατότητα επιμέτρησης ορισμένων περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων στην εύλογη αξία τους.

Ο λογιστικός χειρισμός της κάθε κατηγορίας περιουσιακών στοιχείων και η συχνότητα επιμέτρησης της εύλογης αξίας διαφέρει ανάλογα την περίπτωση.

Από το υπουργείο Οικονομικών διευκρινίστηκε ότι δεν περιλαμβάνονται στα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα τα έσοδα που προκύπτουν από την επιμέτρηση περιουσιακών στοιχείων στην εύλογη αξία.

- Χρηματοδοτική μίσθωση

Στο πλαίσιο της χρηματοδοτικής μίσθωσης αναγνωρίζεται από τον μισθωτή το αντικείμενο της μίσθωσης ως περιουσιακό του στοιχείο με το κόστος κτήσης που θα είχε προκύψει εάν το στοιχείο αυτό είχε αγοραστεί, με ταυτόχρονη αναγνώριση αντίστοιχης υποχρέωσης προς την εκμισθώτρια οντότητα.

Ο εκμισθωτής εμφανίζει το περιουσιακό στοιχείο ως απαίτηση από τη μισθώτρια.

- Αναβαλλόμενοι φόροι

Παρέχεται η δυνατότητα αναγνώρισης αναβαλλόμενου φόρου εισοδήματος στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

- Πρώτη εφαρμογή

Η πρώτη εφαρμογή των κανόνων επιμέτρησης και σύνταξης χρηματοοικονομικών καταστάσεων σύμφωνα με τα νέα ΕΛΠ αντιμετωπίζεται ως αλλαγή λογιστικών πολιτικών η οποία συνεπάγεται την αναδρομική εφαρμογή των νέων λογιστικών πολιτικών.

Προβλέπονται όμως συγκεκριμένες διευκολύνσεις για τον προσδιορισμό των λογιστικών αξιών των στοιχείων του ισολογισμού όταν η αναδρομική προσαρμογή ορισμένων ή όλων των στοιχείων των χρηματοοικονομικών καταστάσεων είναι πρακτικά δυσχερής ή όταν το απαιτούμενο κόστος είναι σημαντικό.

Εκτός των ανωτέρω ρυθμίσεων προβλέπονται:

α) Νέες προθεσμίες έκδοσης των τιμολογίων.

β) Υποχρεωτική παρακολούθηση της διακίνησης των αποθεμάτων.

γ) Λογιστική παρακολούθηση της λογιστικής αξίας και της φορολογικής βάσης των εσόδων, εξόδων, περιουσιακών στοιχείων, υποχρεώσεων και καθαρής θέσης.

δ) Νέα υποδείγματα των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων.

ε) Εφαρμογή της γενικής αρχής της οικονομικής ουσίας των συναλλαγών κατά τη σύνταξη των χρηματοοικονομικών καταστάσεων.

στ) Εφαρμογή της αρχής του δεδουλευμένου.

ζ) Ερμηνευτική καθοδήγηση από τα ΔΠΧΑ.

η) Ο τρόπος επιμέτρησης παγίων και χρηματοοικονομικών περιουσιακών στοιχείων, χρηματοοικονομικών υποχρεώσεων, και αποθεμάτων.

θ) Οι μέθοδοι απόσβεσης των παγίων στοιχείων.

• Κατάργηση διατάξεων

Με την εφαρμογή των διατάξεων των νέων ΕΛΠ μεταξύ άλλων καταργούνται:

α) Οι διατάξεις του Ν.4093/2012 (Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών)

β) Οι διατάξεις Ν.2190/1920 για τις ετήσιες οικονομικές καταστάσεις

γ) Οι διατάξεις των άρθρων 20 έως 27 του Ν.2065/1992 (αναπροσαρμογή της αξίας των ακινήτων).

δ) Το π.δ. 1123/1980 (Ελληνικό Γενικό Λογιστικό Σχέδιο)

• Ζητήματα που προκύπτουν

Κατωτέρω παραθέτουμε ενδεικτικά ζητήματα τα οποία θα αντιμετωπίσουν οι οντότητες κατά την εφαρμογή των νέων ΕΛΠ.

α) Για όλες τις οντότητες, είτε συντάσσουν χρηματοοικονομικές

καταστάσεις με βάση τα νέα ΕΛΠ, είτε με τα ΔΛΠ, λόγω της κατάργησης του ΚΦΑΣ και του ΕΓΛΣ, δεν αντιμετωπίζονται φορολογικά μια σειρά αποθέματα.

Αναφέρουμε ενδεικτικά:

- Σε ποιο βαθμό οι επιμετρήσεις περιουσιακών στοιχείων, υποχρεώσεων, εξόδων και εσόδων, με βάση τα νέα ΕΛΠ, θα καθίστανται αποδεκτές από τις φορολογικές αρχές. Παραδείγματα που τα οποία ίσως να αναφερθούν αποτελούν τα κέρδη και οι ζημίες από συναλλαγματικές διαφορές, η αξία αγοράς περιουσιακών στοιχείων (κόστος κτήσης), η αποτίμηση απαιτήσεων και υποχρεώσεων σε ξένο νόμισμα, η πώληση περιουσιακών στοιχείων που στη συνέχεια μισθώνονται εκ νέου με χρηματοδοτική μίσθωση.

β) Προβλέπεται ότι η οντότητα μπορεί να αναζητεί ερμηνευτική καθοδήγηση από τα ΔΠΧΑ, στον βαθμό που οι ρυθμίσεις των προτύπων αυτών είναι συμβατές με τα νέα ΕΛΠ. Ωστόσο, υπάρχει ασάφεια εάν παρέχεται η δυνατότητα εφαρμογής των κανόνων των ΔΠΧΑ και στις περιπτώσεις για τις οποίες δεν καθορίζεται ο λογιστικός χειρισμός τους από τα νέα ΕΛΠ. Αναφέρονται ως παράδειγμα οι παροχές που εξαρτώνται από την αξία των μετοχών (ΔΠΧΑ 2).

γ) Τροποποιείται η μορφή των χρηματοοικονομικών καταστάσεων και περαιτέρω προβλέπεται η σύνταξη και νέων καταστάσεων, όπως για παράδειγμα η Κατάσταση Χρηματοροών, την οποία υποχρεούνται να συντάξουν οι μεγάλες οντότητες, η οποία όμως λόγω της πολυπλοκότητάς της απαιτεί ιδιαίτερη εξοικείωση και εμπειρία.

δ) Εισάγονται καινούργιες λογιστικές έννοιες και προβλέπονται πολύπλευροι λογιστικοί χειρισμοί, όπως για παράδειγμα:

- Κόστος που μπορεί να αποσβεθεί στα χρηματοοικονομικά περιουσιακά στοιχεία και υποχρεώσεις,
- Πραγματικό επιτόκιο κατά την επιμέτρηση απαιτήσεων και υποχρεώσεων.
- Τροποποίηση των όρων υφιστάμενης χρηματοοικονομικής υποχρέωσης αντιμετωπίζεται ως εξόφληση της αρχικής και αναγνώριση νέας χρηματοοικονομικής υποχρέωσης,
- Αναβαλλόμενη φορολογία,
- Οικονομική ουσία των συναλλαγών,
- Σημαντικό μέγεθος.

ε) Επιλογή απαραίτητων και κατάλληλων λογιστικών πολιτικών (εύλογη αξία περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων, απομείωση περιουσιακών στοιχείων κ.λπ.) με σκοπό οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις να παρουσιάζουν ορθώς τα αναγνωριζόμενα περιουσιακά στοιχεία και την ρεαλιστική εικόνα της οντότητας.

στ) Εξέταση υιοθέτησης των λογιστικών πολιτικών κατά την πρώτη εφαρμογή των καινούργιων ΕΛΠ και επιλογή της λογιστικής αντιμετώπισης των διαφορών που προκύπτουν από τους καινούργιους κανόνες επιμέτρησης.

Προκειμένου να διερευνηθούν και να γίνει εφικτή η αξιοποίηση περιοχών στις οποίες έχει αντίκτυπο η εφαρμογή των νέων διατάξεων οι

οντότητες οφείλουν να προβούν σε ειδικούς ταχύρυθμους διαγνωστικούς ελέγχους.

Έτσι, θα διασφαλίσουν την έγκαιρη εφαρμογή του νέου λογιστικού πλαισίου, την απαιτούμενη εναρμόνισή τους με τις εν λόγω διατάξεις και την ανάδειξη ενδεχομένων υπεραξιών οι οποίες δεν έχουν αναγνωριστεί στους ισολογισμούς.

2.8 Άρθρο 16. Χρηματοοικονομικές καταστάσεις: ο Ορισμός τους

1. Κάθε συναλλαγή και γεγονός το οποίο καταχωρείται σε λογιστικά αρχεία περιλαμβάνεται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις της περιόδου, βάσει των διατάξεων του παρόντος νόμου.

2. Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις αποτελούν ενιαίο σύνολο και παρουσιάζουν εύλογα (εύλογη παρουσίαση), τα αναγνωριζόμενα περιουσιακά στοιχεία (στοιχεία του ενεργητικού), τις υποχρεώσεις, την καθαρή θέση, τα στοιχεία εσόδων, εξόδων, κερδών και ζημιών, καθώς και τις χρηματοροές της εκάστοτε περιόδου, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

3. Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις των μεγάλων οντοτήτων του άρθρου 2, περιλαμβάνουν:

α) Τον Ισολογισμό ή Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης (Πίνακας).

β) Την Κατάσταση Αποτελεσμάτων (Πίνακας).

γ) Την Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής Θέσης (Πίνακας).

δ) Την Κατάσταση Χρηματοροών (Πίνακας).

ε) Το Προσάρτημα (Σημειώσεις).

4.Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις των μεσαίων οντοτήτων του άρθρου 2, περιλαμβάνουν:

α) Τον Ισολογισμό ή Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης (Πίνακας).

β) Την Κατάσταση Αποτελεσμάτων (Πίνακας).

γ) Την Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής Θέσης (Πίνακας).

δ) Το Προσάρτημα (Σημειώσεις).

5.Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις των πολύ μικρών και μικρών οντοτήτων του άρθρου 2, περιλαμβάνουν:

α) Τον Ισολογισμό ή Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης (Πίνακας).

β) Την Κατάσταση Αποτελεσμάτων (Πίνακας).

γ) Το Προσάρτημα (Σημειώσεις).

6.Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις των οντοτήτων καταρτίζονται, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τα υποδείγματα του Παραρτήματος Β: υπόδειγμα Β.1.1 ή Β.1.2 (Ισολογισμός), Β.2 (Κατάσταση Αποτελεσμάτων, Β.2.1 ή Β.2.2), Β.3 (Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής Θέσης) και Β.4 (Κατάσταση Χρηματοροών).

7.Οι πολύ μικρές οντότητες δύνανται, εναλλακτικά της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου, να καταρτίζουν συνοπτικό Ισολογισμό του υποδείγματος Β.5 και συνοπτική Κατάσταση Αποτελεσμάτων του υποδείγματος Β.6, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά από άλλη νομοθεσία.

8.Οι πολύ μικρές οντότητες της παρ. 2(γ) του άρθρου 1 του παρόντος νόμου δύνανται, εναλλακτικά της παραγράφου 7, να καταρτίζουν μόνο την Κατάσταση Αποτελεσμάτων του υποδείγματος Β.6, εφόσον δεν προβλέπεται διαφορετικά από άλλη νομοθεσία.

9.Τα κονδύλια των υποδειγμάτων χρηματοοικονομικών καταστάσεων στο παράρτημα Β του νόμου παρουσιάζονται διακεκριμένα χωρίς συμψηφισμούς.

10. Η δομή και το περιεχόμενο των χρηματοοικονομικών καταστάσεων δεν μεταβάλλεται από περίοδο σε περίοδο, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρ. 1β του άρθρου 17 του παρόντος νόμου.

11.Απόκλιση από τη δομή και το περιεχόμενο των υποδειγμάτων του Παραρτήματος Β' επιτρέπεται μόνο στις εξής περιπτώσεις:

α) Περαιτέρω ανάλυση των κονδυλίων των χρηματοοικονομικών καταστάσεων υπό τον όρο ότι θα τηρείται η διάρθρωση των υποδειγμάτων.

β) Νέα κονδύλια μπορούν να προστίθενται, υπό τον όρο ότι το περιεχόμενό τους δεν περιλαμβάνεται σε άλλο κονδύλι προβλεπόμενο στα υποδείγματα.

γ) Τα κονδύλια των χρηματοοικονομικών καταστάσεων μπορούν να συγχωνεύονται όταν:

γ1) τα ποσά τους είναι ασήμαντα σε σχέση με τους σκοπούς της εύλογης παρουσίασης της παρ. 2 του άρθρου 16 ή και

γ2) η συγχώνευση παρέχει μεγαλύτερη σαφήνεια.

12. Η μορφή, το περιεχόμενο και η ονοματολογία των κονδυλίων και των λογαριασμών των χρηματοοικονομικών καταστάσεων προσαρμόζονται εάν απαιτείται από την ιδιαίτερη φύση του κλάδου δραστηριότητας της οντότητας.

2.9 Άρθρο 17. Γενικές αρχές σύνταξης χρηματοοικονομικών καταστάσεων

1. Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις συντάσσονται με σαφήνεια, σύμφωνα με τις θεμελιώδεις παραδοχές του δουλευμένου και της συνέχισης της δραστηριότητας, καθώς και τις ακόλουθες γενικές αρχές:

α) Οι λογιστικές πολιτικές χρησιμοποιούνται με συνέπεια από περίοδο σε περίοδο, ώστε να διασφαλίζεται η συγκρισιμότητα των χρηματοοικονομικών πληροφοριών. Σε περιπτώσεις αλλαγής αυτών, έχει εφαρμογή το άρθρο 28 αυτού του νόμου.

β) Όταν τα ποσά της προηγούμενης περιόδου (ή περιόδων, όταν παρουσιάζονται περισσότερες περιόδους) δεν είναι συγκρίσιμα με τα αντίστοιχα της τρέχουσας περιόδου, τα ποσά της προηγούμενης περιόδου (περιόδων) προσαρμόζονται αναλόγως, ώστε να γίνουν συγκρίσιμα.

γ) Η αναγνώριση και η επιμέτρηση των στοιχείων του ισολογισμού και της κατάστασης αποτελεσμάτων γίνεται με σύνεση και ξεχωριστά για κάθε στοιχείο. Συμψηφισμοί μεταξύ περιουσιακών στοιχείων και υποχρεώσεων ή μεταξύ εξόδων και εσόδων δεν επιτρέπονται, εκτός εάν τέτοιος συμψηφισμός προβλέπεται από τον παρόντα νόμο.

δ) Όλες οι αρνητικές προσαρμογές της αξίας των περιουσιακών στοιχείων και των υποχρεώσεων αναγνωρίζονται στην περίοδο που λαμβάνουν χώρα, ανεξάρτητα από το εάν το αποτέλεσμα της περιόδου είναι κέρδος ή ζημία.

ε) Όλα τα στοιχεία του ισολογισμού και της κατάστασης αποτελεσμάτων που προκύπτουν στην τρέχουσα περίοδο αναγνωρίζονται στην περίοδο αυτή βάσει της αρχής του δουλευμένου.

στ) Όλα τα στοιχεία του ισολογισμού και της κατάστασης αποτελεσμάτων που προέκυψαν σε προηγούμενη περίοδο, αλλά δεν έχουν αναγνωριστεί κατάλληλα βάσει των προβλέψεων του παρόντος νόμου, αναγνωρίζονται στην τρέχουσα περίοδο, σύμφωνα με το άρθρο 28 του παρόντος νόμου.

ζ) Με την επιφύλαξη του άρθρου 28 του παρόντος νόμου, τα υπόλοιπα έναρξης του ισολογισμού σε κάθε περίοδο συμφωνούν με τα αντίστοιχα υπόλοιπα λήξης της προηγούμενης περιόδου.

η) Η παραδοχή της συνέχισης της δραστηριότητας αξιολογείται τουλάχιστον για διάστημα 12 μηνών μετά την ημερομηνία του ισολογισμού.

θ) Με την επιφύλαξη του άρθρου 24 του παρόντος νόμου, κέρδη που δεν έχουν πραγματοποιηθεί την ημερομηνία του ισολογισμού, δεν αναγνωρίζονται.

2. Κάθε κονδύλι των χρηματοοικονομικών καταστάσεων αναγράφεται μαζί με το αντίστοιχο ποσό της προηγούμενης περιόδου. Στην περίπτωση που δεν υπάρχουν ποσά σε καμία περίοδο, το σχετικό κονδύλι παραλείπεται.

3. Στοιχεία των χρηματοοικονομικών καταστάσεων που ικανοποιούν τα σχετικά κριτήρια αναγνώρισης αναγνωρίζονται στον ισολογισμό και στην κατάσταση αποτελεσμάτων, κατά περίπτωση. Η μη αναγνώριση

των στοιχείων αυτών δεν υποκαθίσταται από σχετική γνωστοποίηση στο προσάρτημα.

4. Ενδεχόμενα περιουσιακά στοιχεία και ενδεχόμενες υποχρεώσεις δεν αναγνωρίζονται ως στοιχεία των πινάκων των χρηματοοικονομικών καταστάσεων του άρθρου 16.

5. Οι απαιτήσεις αυτού του νόμου σχετικά με την αναγνώριση, επιμέτρηση, παρουσίαση, γνωστοποίηση και ενοποίηση, μπορεί να παραβλέπονται, μόνο εάν η επίπτωση της μη συμμόρφωσης προς αυτές δεν είναι σημαντική.

6. Τα κονδύλια των χρηματοοικονομικών καταστάσεων παρακολουθούνται λογιστικά και παρουσιάζονται λαμβάνοντας υπόψη την οικονομική ουσία των συναλλαγών ή γεγονότων.

7. Οι οντότητες που καταρτίζουν τις χρηματοοικονομικές τους καταστάσεις, σύμφωνα με το πλαίσιο που καθορίζεται στον παρόντα νόμο δύνανται να αναζητούν ερμηνευτική καθοδήγηση από τα σχετικά Δ.Π.Χ.Α., στο βαθμό που οι ρυθμίσεις των προτύπων αυτών είναι συμβατές με τον παρόντα νόμο.

8. Γεγονότα που έγιναν εμφανή μετά το πέρας της λήξης της περιόδου (ημερομηνία αναφοράς), αλλά πριν από την ημερομηνία κατά την οποία το αρμόδιο όργανο εγκρίνει τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις για δημοσιοποίηση, αναγνωρίζονται στην κλειόμενη περίοδο, δεδομένου του ότι αναφέρονται σε συνθήκες που υπήρχαν στο τέλος αυτής της περιόδου και επηρεάζουν τα κονδύλια του ισολογισμού αλλά και της κατάστασης αποτελεσμάτων.

9. Όπου, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η εφαρμογή μιας διάταξης του παρόντος νόμου έρχεται σε σύγκρουση με την υποχρέωση της παραγράφου 2 του άρθρου 16 περί εύλογης παρουσίασης, επιβάλλεται παρέκκλιση από τη διάταξη αυτή προκειμένου να ικανοποιηθεί η απαίτηση της εύλογης παρουσίασης. Αυτές οι εξαιρετικές περιπτώσεις αφορούν ασυνήθεις συναλλαγές ή γεγονότα.

10.Όταν οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις συντάσσονται με βάση τη θεμελιώδη παραδοχή της συνέχισης της δραστηριότητας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, τα στοιχεία των χρηματοοικονομικών καταστάσεων επιμετρώνται, σύμφωνα με το κεφάλαιο 5 του παρόντος νόμου.

11.Όταν οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις δεν συντάσσονται με βάση τη θεμελιώδη παραδοχή της συνέχισης της δραστηριότητας της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου:

α) Τα περιουσιακά στοιχεία επιμετρώνται στις καθαρές ρευστοποιήσιμες αξίες τους.

β) Οι υποχρεώσεις, περιλαμβανομένων των προβλέψεων, επιμετρώνται στα ποσά που αναμένεται να απαιτηθούν για το διακανονισμό τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

Η ΧΡΗΣΗ ΑΡΙΘΜΟΔΕΙΚΤΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

1.1 Χρησιμότητα και Έννοια των αριθμοδεικτών

Aν θέλουμε να συνοψίσουμε έναν μεγάλο αριθμό χρηματοοικονομικών δεδομένων, ώστε να μπορέσουμε να τα αξιολογήσουμε και να τα έχουμε σαν μέτρο σύγκρισης για τις επιδόσεις μιας επιχείρησης, μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τους χρηματοοικονομικούς δείκτες, η οποία είναι μια αποτελεσματική μέθοδο που στηρίζεται στα στοιχεία των χρηματοοικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης.

Η ανάλυση μέσω των αριθμοδεικτών είναι ασφαλώς χρήσιμη γιατί μας δίνει τη δυνατότητα της σύγκρισης μεταξύ δύο επιχειρηματικών περιόδων, είτε με την ίδια επιχείρηση, είτε με άλλες ομοειδείς είτε ακόμη και με την εξαγωγή μέσω αριθμοδεικτών για να διαπιστώσουμε το ποσοστό απόκλισης της κάθε επιχείρησης, που μας ενδιαφέρει από το σύνολο.

Είναι αλήθεια, όμως, ότι οι αριθμοδείκτες απομονωμένοι δεν δίνουν σχεδόν καμία αξιόπιστη πληροφορία και γι' αυτό η χρήση τους πρέπει να γίνεται κατά κανόνα με συνδυασμό πολλών. Η αλόγιστη, όμως, χρήση των αριθμοδεικτών, χωρίς να έχουμε επίγνωση της δυναμικής τους και κυρίως της σημασίας τους και την ευχέρεια και δυνατότητα των συνδυασμών τους μπορεί να μας οδηγήσει, σε πλήρη αποπροσανατολισμό μέχρι και σε σύγχυση και στη συνέχεια σε εσφαλμένα συμπεράσματα. Βεβαίως, πρώτα απ' όλα πρέπει ο καθένας να εντοπίσει τις «ειδικές» ανάγκες που επιθυμεί να ικανοποιήσει. Οι ειδικές

αυτές ανάγκες μας υποχρεώνουν να κάνουμε κατάλληλη επιλογή στη χρήση των αριθμοδεικτών και αντίστοιχη ταξινόμηση ανάλογα με τη σημασία τους.

1.2 Ο Ορισμός των αριθμοδεικτών

Θέλοντας να δώσουμε έναν ορισμό, θα μπορούσαμε να πούμε ότι οι **αριθμοδείκτες** ή **χρηματοοικονομικοί δείκτες** (*financial ratio* ή *accounting ratio*) είναι το πηλίκο μεταξύ επιλεγμένων αριθμητικών τιμών που λαμβάνονται από τις οικονομικές καταστάσεις μιας επιχείρησης. Ο προσδιορισμός της πραγματικής θέσεως ή της αποδοτικότητας των διάφορων τμημάτων ή ολόκληρων τομέων οι οποίοι αφορούν μία οικονομική μονάδα και σε τελική ανάλυση της πραγματικής καταστάσεως ολόκληρης της οικονομικής μονάδας ή και γενικότερα του κλάδου στον οποίο ανήκει η μονάδα αυτή, είναι ο κύριος σκοπός για τον οποίο καταρτίζονται.

Οι μορφές που είναι οι πιο συνηθισμένες για την παρουσίαση των αριθμοδεικτών είναι δύο : η **μορφή πηλίκου** κάποιων μεγεθών και η **μορφή ποσοστού**. Στην δεύτερη περίπτωση, αν χρησιμοποιηθεί η μορφή του ποσοστού, τότε συνήθως λαμβάνεται ως διαιρετέος ο αριθμός που δείχνει την ευνοϊκή αξία για την επιχείρηση ούτως ώστε οποιαδήποτε βελτίωση της κατάστασης να μεταφράζεται σε αύξηση του ποσοστού.

1.3 Χρησιμότητα

Τα μέσα που χρησιμοποιούν οι διάφοροι αναλυτές, είτε είναι εσωτερικού είτε είναι εξωτερικοί, ώστε να μπορέσουν να αναλύσουν τις οικονομικές καταστάσεις, όπως είναι ο ισολογισμός, η κατάσταση αποτελεσμάτων χρήσης και η κατάσταση ταμειακών ροών είναι οι

χρηματοοικονομικοί δείκτες ή αριθμοδείκτες. Η χρήση τους δίνει την δυνατότητα του καθορισμού των αναγκών χρηματοδότησης της επιχείρησης αλλά και τις δυνατότητες διαπραγμάτευσης που έχει με τους εξωτερικούς της χρηματοδότες. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να μπορεί μια επιχείρηση σε γενικές γραμμές να έχει γνώση για τη ρευστότητα, τη δραστηριότητα, την αποδοτικότητα και την βιωσιμότητα της, σε σχέση με την διάρθρωση των κεφαλαίων της και σε τελική ανάλυση την πραγματική κατάσταση ολόκληρης της οικονομικής μονάδας.

Άλλες πολύ σημαντικές αναλύσεις που μπορεί να βοηθήσουν οι δείκτες ένα αναλυτή είναι :

- Η **Διαχρονική ανάλυση (time-series analysis)** που είναι μια σύγκριση των παρόντων χρηματοοικονομικών στοιχείων της επιχείρησης με τα αντίστοιχα που παρουσίασε η ίδια στο παρελθόν ή θα παρουσιάσει στο προβλεπόμενο μέλλον. Εξετάζεται εάν κατά την πάροδο του χρόνου, η χρηματοοικονομική κατάσταση ή απόδοση της επιχείρησης έχει βελτιωθεί ή έχει χειροτερεύσει.

- Η **Διαστρωματική ανάλυση (comparative analysis or cross-sectional analysis)** που είναι μια σύγκριση, κατά τη διάρκεια του ίδιου χρονικού διαστήματος, των χρηματοοικονομικών στοιχείων της επιχείρησης με τα αντίστοιχα παρόμοιων επιχειρήσεων ή τη μέση τιμή του κλάδου στον οποίο ανήκει.

Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις που χρησιμοποιούνται για την μελέτη των χρηματοοικονομικών δεικτών είναι τρεις :

1. Τα αποτελέσματα χρήσεως
2. Ο ισολογισμός
3. Η κατάσταση μεταβολών χρηματοοικονομικής θέσης

Οι σκοποί της χρηματοοικονομικής ανάλυσης είναι να προσδιοριστούν οι δυνατότητες και οι αδυναμίες μιας επιχείρησης και η διαχρονική βελτίωση ή επιδείνωση της χρηματοοικονομικής της θέσης, όπως επίσης και να διαπιστωθεί κατά πόσο είναι κερδοφόρα και χρηματοοικονομικά ισχυρή σε σχέση με άλλες επιχειρήσεις του χώρου της.

Οι πληροφορίες αυτές είναι χρήσιμες για τους επενδυτές ώστε να μπορέσουν να εκτιμήσουν τις μελλοντικές χρηματικές ροές της επιχείρησης αλλά και τους αντίστοιχους κινδύνους που εγκυμονούν αυτές. Είναι όμως χρήσιμες και για τους διευθυντές των επιχειρήσεων που θέλουν να έχουν σωστή πληροφόρηση ώστε να γνωρίζουν τη χρηματοοικονομική θέση των επιχειρήσεών τους, και εντοπίζοντας έγκαιρα τις αδυναμίες, να μπορούν να πάρουν σημαντικές χρηματοοικονομικές αποφάσεις και να προσπαθούν συνεχώς για την βελτίωση της επιχείρησης.

1.4 Η Χρηματοοικονομική ανάλυση³

Η διαδικασία η οποία ακολουθείται σχετικά με τον προσδιορισμό των «αδυνάτων» και «δυνατών» σημείων της επιχείρησης, από χρηματοοικονομική σκοπιά, μέσω της καθιέρωσης ουσιαστικών σχέσεων, ανάμεσα στα στοιχεία του ισολογισμού, των αποτελεσμάτων χρήσης και των δεδομένων από άλλες πηγές, είναι η *χρηματοοικονομική ανάλυση*.

Τεχνικές που χρησιμοποιούνται από την χρηματοοικονομική ανάλυση είναι :

³Αρτίκης Γεώργιος Χρηματοοικονομική Διοίκηση, Ανάλυση και Προγραμματισμός, Interbooks, 2003.

1.4.1 Διαστρωματική ή Κάθετη ανάλυση

Η κάθετη ή διαστρωματική ανάλυση περιλαμβάνει τον υπολογισμό των διάφορων αριθμοδεικτών αλλά και την κατάρτιση χρηματοοικονομικών καταστάσεων (κοινού μεγέθους). Οι ισολογισμοί καθώς και οι καταστάσεις αποτελεσμάτων χρήσεως που συντάσσονται προκειμένου να είναι σε θέση να διευκολύνουν τις συγκρίσεις μεταξύ των στοιχείων μιας επιχείρησης, για μια σειρά ετών, καθώς και οι συγκρίσεις ανάμεσα στις επιχειρήσεις, διαφορετικού ωστόσο μεγέθους, συντάσσονται σε ποσοστά επί τοις εκατό του συνόλου των μεγεθών τους. Στην ανάλυση (κοινού μεγέθους) κάθε στοιχείο του ισολογισμού διαιρείται με το σύνολο του ενεργητικού είτε του παθητικού, ενώ οποιοδήποτε στοιχείο της καταστάσεως αποτελεσμάτων χρήσεως διαιρείται με το σύνολο των καθαρών πωλήσεων.

Αυτό έχει ως απόρροια η κατάσταση (κοινού μεγέθους) του ισολογισμού να παρουσιάζει κάθε στοιχείο αυτού ως ποσοστό επί τοις εκατό των καθαρών πωλήσεων της χρήσης.

Δύο είναι τα σημεία ουσιαστικού χαρακτήρα, στα οποία εστιάζεται η κάθετη ανάλυση στην περίπτωση του ισολογισμού:

1. Με ποιο τρόπο κατανέμονται τα κεφαλαία μιας επιχείρησης ανάμεσα στα ίδια κεφάλαια, καθώς και οι βραχυχρόνιες και μακροχρόνιες υποχρεώσεις της, δηλαδή στο ποιες αποτελούν τις πηγές προελεύσεως των κεφαλαίων της.
2. Στην κατανομή των κεφαλαίων της επιχείρησης μεταξύ των επί μέρους περιουσιακών της στοιχείων.

Επιπροσθέτως θα πρέπει να δοθεί μεγάλη έμφαση στην κατάσταση

αποτελεσμάτων χρήσης σε ποσοστά καθώς καθίσταται ιδιαίτερα χρήσιμη δεδομένου του ότι κάθε στοιχείο αυτών σχετίζεται με τις πωλήσεις. Έτσι καθίσταται έγκαιρα γνωστό, τι ποσοστό των πωλήσεων καλύπτουν τα πολλαπλά είδη εξόδων.

Καταλήγοντας είμαστε σε θέση να υποστηρίξουμε πως τα ποσοστά του προκύπτουν από το είδος αυτό της ανάλυσης αποτελούν μια μικρογραφία των αρχικών απόλυτων μεγεθών. Αυτό έχει ως απόρροια να πραγματώνεται μια ταχύτερη και ακριβέστερη αντίληψη της ρεαλιστικής σπουδαιότητας οποιουδήποτε στοιχείου. Σε περίπτωση που μια επιχείρηση επενδύει τα κεφάλαιά της σε διάφορες κατηγορίες περιουσιακών στοιχείων, η κατάσταση (κοινού μεγέθους) θα παρουσιάσει έγκαιρα το ποσοστό επί της συνολικής αξίας των περιουσιακών στοιχείων της το οποίο έχει επενδυθεί καθώς επίσης και το που έχει επενδυθεί. Η μελέτη της κατάστασης (κοινού μεγέθους) μιας επιχείρησης συγκριτικά με εκείνη άλλης ανταγωνιστικής, ή του κλάδου, στον οποίο αυτή περιλαμβάνεται, θα παρουσιάσει αν η συγκεκριμένη επιχείρηση έχει κάνει ορθή κατανομή των επενδύσεων της.

Ο σκοπός της κάθετης ανάλυσης είναι η διαρθρωτική ανάλυση των στοιχείων των λογιστικών καταστάσεων η οποία εκφράζεται σε ποσοστά επί τις εκατό. Έτσι μπορεί να μας δείξει ότι ένα πολύ μεγάλο ποσοστό των κεφαλαίων της προέρχεται από τους τρίτους, όποτε αμέσως υπάρχει σχετικά μικρή ασφάλεια για τους πιστωτές της και εμφανίζεται πίεση στην επιχείρηση.

Εν τέλει, οι καταστάσεις (κοινού μεγέθους) των κονδυλίων των αποτελεσμάτων χρήσεως υποδεικνύουν το ποσοστό των πωλήσεων που έχει απορροφηθεί από κάθε είδος εξόδων και το ποσοστό που παραμένει σαν κέρδος.

1.4.2 Η Οριζόντια χρηματοοικονομική ανάλυση

Με την μέθοδο αυτή της ανάλυσης πραγματοποιείται σύγκριση, ανάλυση αλλά και αξιολόγηση των μεταβολών των διαφόρων ομάδων - στοιχείων των λογιστικών καταστάσεων και των μεταβολών της χρηματοοικονομικής θέσης μιας επιχείρησης, δύο ή περισσότερων ετών. Ο αναλυτής έχει ως στόχο ώστε οι πληροφορίες που έχει συλλέξει να αποκαλύπτουν όσο γίνεται περισσότερα καθώς με τη μέθοδο αυτή αντιπαρατίθενται τα κονδύλια διαδοχικών ισολογισμών ή αποτελεσμάτων χρήσης, δύο ή περισσότερων χρήσεων, παρακολουθείται και μελετάται η εξέλιξή τους σε διαχρονικά πλαίσια. Εξαιτίας του γεγονότος ότι οι οριζόντιες μεταβολές στα στοιχεία των διαδοχικών χρηματοοικονομικών καταστάσεων, προσδιορίζονται και μελετώνται μέσα απ' αυτήν, δόθηκε η ονομασία 'οριζόντια'. Οι διαδοχικές αυτές καταστάσεις, καλούνται συγκριτικές χρηματοοικονομικές καταστάσεις (comperative statements). Με αυτόν τον τρόπο τα στοιχεία προηγούμενων χρήσεων δύνανται να συγκριθούν εύκολα με τα αντίστοιχα ετήσια, εξαμηνιαία, τριμηνιαία ή και μηνιαία στοιχεία προκειμένου να οδηγηθούμε σε συμπεράσματα αναφορικά με την τάση καθώς και το ρυθμό τους σε διαχρονικό επίπεδο.

1.5 Τις κυριότερες κατηγορίες αριθμοδεικτών αποτελούν:⁴

1. Αριθμοδείκτες ρευστότητας.

Δύνανται να προσδιορίσουν αφενός την βραχυχρόνια οικονομική θέση μιας επιχείρησης, και αφετέρου την ικανότητα της να ανταποκριθεί στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της.

⁴Καρούσης Ν. Γιώργος, Ανάλυση και κριτική διερεύνηση Χρηματοοικονομικών καταστάσεων, Αθήνα, 1994.

2. Αριθμοδείκτες δραστηριότητας.

Οι αριθμοδείκτες αυτοί μετρούν τον βαθμό αποτελεσματικότητας μιας επιχείρησης στη χρησιμοποίηση των περιουσιακών της στοιχείων, κατά πόσο δηλαδή καθίσταται ικανοποιητική ή όχι η χρήση αυτών.

3. Αριθμοδείκτες αποδοτικότητας.

Γίνεται χρήση τους σχετικά με την μέτρηση της αποδοτικότητας μιας επιχείρησης, την δυναμικότητα των κερδών της αλλά και την ικανότητα της διοίκησής της. Οι αριθμοδείκτες αποδοτικότητας δηλαδή προβαίνουν σε μέτρηση του βαθμού είτε επιτυχίας είτε αποτυχίας μιας επιχείρησης σε δεδομένη χρονική στιγμή αναφορικά με τη δημιουργία θετικού αποτελέσματος.

4. Αριθμοδείκτες διάρθρωσης κεφαλαίων και βιωσιμότητας.

Πρόκειται για τους αριθμοδείκτες οι οποίοι εκτιμούν την μακροχρόνια ικανότητα μιας επιχείρησης ούτως ώστε να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της αλλά και τον βαθμό προστασίας που απολαμβάνουν οι πιστωτές της.

5. Αριθμοδείκτες επενδύσεων ή επενδυτικοί αριθμοδείκτες.

Γίνεται χρήση τους σχετικά με τον συσχετισμό του αριθμού των μετοχών μιας επιχείρησης και τη χρηματιστηριακή τους τιμή με τα κέρδη, τα μερίσματα και τα λοιπά περιουσιακά στοιχεία της.

1.5.1 Αριθμοδείκτες ρευστότητας (Liquidity Ratios).

Όπως έχει προαναφερθεί σκοπό της χρηματοοικονομικής ανάλυσης αποτελεί η ικανότητα της επιχείρησης ούτως ώστε να καλύπτει τις

βραχυχρόνιες υποχρεώσεις μέσω της ύπαρξης επαρκούς ρευστότητας. Αυτήν την ρευστότητα η επιχείρηση είναι σε θέση να την εξασφαλίσει από την καθημερινή μετατροπή των αποθεμάτων σε πωλήσεις, των πωλήσεων σε απαιτήσεις και των απαιτήσεων σε μετρητά.

Η ρευστότητα στέκεται ως αρωγός της επιχείρησης ούτως ώστε αυτή να καλύπτει τις υποχρεώσεις της, να αποφεύγει τον κίνδυνο δυσφήμισης της, και με αυτόν τον τρόπο να καλλιεργεί σχέσεις εμπιστοσύνης με τους προμηθευτές της αποφεύγοντας παράλληλα δυσμενείς γι' αυτήν συνθήκες όπως λόγου χάρη μια πτώχευση. Το μεγαλύτερο ποσοστό των επιχειρήσεων εξασφαλίζει τη διατήρηση πλεονάσματος κυκλοφοριακών στοιχείων, ώστε να είναι σε θέση να καλύπτει τις υποχρεώσεις του. Σε περιπτώσεις υπερβολικής ρευστότητας κυκλοφοριακών στοιχείων η επιχείρηση δύναται να οδηγηθεί σε οικονομικό κλονισμό. Προς αποφυγή αυτού η εκάστοτε επιχείρηση οφείλει να βρει την ισορροπία μεταξύ των κυκλοφοριακών στοιχείων και των βραχυχρόνιων υποχρεώσεών της . Προκειμένου να καταστεί υλοποιήσιμο κάτι τέτοιο η επιχείρηση καλείται να απαντήσει στα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Υπάρχει συνέπεια στην εκπλήρωση των υποχρεώσεων και διασφάλιση επαρκών κυκλοφοριακών στοιχείων;
2. Υπάρχουν επαρκή διαθέσιμα έτσι ώστε να διασφαλίζεται η ομαλή λειτουργία της επιχείρησης και να της δίνεται η δυνατότητα να εκμεταλλεύεται ευκαιρίες που παρουσιάζονται;
3. Υπάρχουν υπερβολικές αποθεματοποιήσεις;

Ακόμη η επιχείρηση οφείλει:

1. Να αποφεύγει μεγάλες πιστώσεις προς τους πελάτες της, και
2. Να αποφεύγει τις υπέρογκες απαιτήσεις προς αυτούς.

Μέσω της χρησιμοποίησης των αριθμοδεικτών ρευστότητας και της λεπτομερούς ανάλυσης των οικονομικών καταστάσεων της εκάστοτε επιχείρησης ερωτήματα όπως αυτά δύναται να απαντηθούν. Άλλωστε μια επαρκής ρευστότητα είναι σε θέση να καταστήσει μια επιχείρηση ως οικονομικά συνεπή.

Η ανάλυση των οικονομικών καταστάσεων της επιχείρησης ενδιαφέρει τους ιδιοκτήτες αυτής, τους ασκούντες την διοίκηση σε αυτήν καθώς και τους δανειστές και τους μέτοχους αυτής.

Συγκεκριμένα ωστόσο η ανάλυση των αριθμοδεικτών ρευστότητας είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για την διοίκηση της επιχείρησης, καθώς έτσι της παρέχεται η δυνατότητα ελέγχου της χρήσης των κεφαλαιακών κινήσεων. Η σύγκριση των αριθμοδεικτών ρευστότητας διαχρονικά, παρέχει τη δυνατότητα διαπίστωσης ή μη, της βελτίωσης της παρούσας οικονομικής κατάστασής της συγκριτικά με προγενέστερα έτη.

Έτσι, μια επιχείρηση θεωρείται ότι έχει καλή οικονομική κατάσταση όταν οι βραχυχρόνιες υποχρεώσεις της, χρηματοδοτούνται εκτός από τα κυκλοφοριακά διαθέσιμά της και από τους βραχυχρόνιους πιστωτές της . Έτσι, αν η επιχείρηση αγοράζει προϊόντα επί πιστώσει και εν συνεχεία μπορέσει να τα πουλήσει μέσα στα χρονικά όρια της πίστωσής της, τότε μπορεί να λειτουργήσει εκμεταλλευομένη τις διευκολύνσεις των πιστωτών της.

Η Σχετική ρευστότητα μπορεί να υπολογιστεί μέσω τεσσάρων αριθμοδεικτών:

- Αριθμοδείκτης έμμεσης ρευστότητας γνωστός ως αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας (Current ratio) ή κυκλοφοριακής ρευστότητας ή ονομαστικής ρευστότητας ή κεφαλαίου κίνησης (Working capital ratio)

- Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας που είναι γνωστός ως αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας ή αριθμοδείκτης πραγματικής ρευστότητας
- Αριθμοδείκτης ταμειακής ρευστότητας
- Αριθμοδείκτης αμυντικού χρονικού διαστήματος (Defensive interval ratio).

Αριθμοδείκτης έμμεσης ή γενικής ρευστότητας (current ratio)

Αυτού του είδους οι αριθμοδείκτες, υποδεικνύουν τη σχέση ανάμεσα στα κυκλοφοριακά περιουσιακά στοιχεία του ενεργητικού της εκάστοτε επιχείρησης, καθώς και την ικανότητα της προκειμένου να ανταπεξέλθει στις παροδικές βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της , και παρουσιάζεται όπως διαφαίνεται παρακάτω:

Ο αριθμοδείκτης αυτός υπολογίζεται με βάση τον ακόλουθο λόγο:

Αριθμοδείκτης έμμεσης ρευστότητας =

$$\frac{\text{Σύνολο Κυκλοφορούντων Ενεργητικού}}{\text{Σύνολο Βραχυπρόθεσμων Υποχρεώσεων}}$$

Το κλάσμα επιδιώκεται να είναι πάνω της μονάδας (1). Μια τιμή δύο(2) του αριθμοδείκτη, θεωρείται θετικό στοιχείο εν αντιθέσει με τιμές άνω του τρία (3) οι όποιες δύνανται να σημαίνουν ότι η επιχείρηση έχει υπερβολική συσσώρευση ρευστού και που αδυνατεί να το επενδύσει αποτελεσματικά σε πάγια.

Ο βαθμός φερεγγυότητας της εκάστοτε επιχείρησης απέναντι στους πιστωτές της (τράπεζες) και γενικά στους προμηθευτές της, προσδιορίζεται βάσει αυτού του αριθμοδείκτη, παρουσιάζει και δίνει στοιχεία δηλαδή, τα οποία σχετίζονται με το αν η επιχείρηση δύναται να

καλύψει τις υποχρεώσεις της βραχυπρόθεσμα, σε περίπτωση που χρειαστεί να χρησιμοποιηθεί άμεσα οποιοδήποτε ρευστοποιήσιμο στοιχείο της του κυκλοφορούντος ενεργητικού.

Σε περίπτωση ωστόσο που η χρήση του συγκεκριμένου αριθμοδείκτη φέρει αρνητικά στοιχεία υποδεικνύει την αδυναμία της επιχείρησης να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της βραχυπρόθεσμα με αποτέλεσμα που είναι δυσμενές για την ίδια.

Άμεσης ή Ειδικής Ρευστότητας (Acid Test Ratio)

Ο αριθμοδείκτης άμεσης ειδικής ρευστότητας κάνει χρήση κάθε στοιχείου της επιχείρησης που είναι σε θέση άμεσα και γρήγορα να ρευστοποιηθεί και δεν λαμβάνει υπόψη του στοιχεία του κυκλοφορούντος ενεργητικού τα οποία δεν δύνανται να μετατραπούν εύκολα σε μετρητά. (Νιάρχος, 2009).

Ο λόγος που οι αναλυτές κάνουν χρήση του συγκεκριμένου δείκτη είναι γιατί τους παρέχεται έτσι μία πραγματική εικόνα της τρέχουσας ρευστότητας της εκάστοτε επιχείρησης, αλλά και της ικανότητας της να ανταποκρίνεται σε κάθε υποχρέωσή της, καθώς το κυκλοφορούν ενεργητικό της δύναται να αποτελείται από στοιχεία (αποθέματα) τα οποία ενδεχομένως να βρίσκονται σε κατάσταση απαξίωσης ή να είναι δύσκολος ο προσδιορισμός της ρεαλιστικής τους αξίας στο πιθανό χρόνο ρευστοποίησης.

Ο μαθηματικός τύπος ο οποίος χρησιμοποιείται για τον ειδικό αυτό αριθμοδείκτη ακολουθεί παρακάτω:

$$\text{Άμεσης Ρευστότητας} = \frac{\text{Διαθέσιμα} + \text{Crédit affa} + \text{Απαιτήσεις V}}{\text{Σύνολο Βραχυπρόθεσμων Υποχρεώσεων}}$$

Το αριθμητικό αποτέλεσμα του προαναφερθέντος τύπου παρουσιάζει πόσες φορές οι βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις καλύπτονται από τα ρευστοποιήσιμα στοιχεία της εκάστοτε επιχείρησης.

Αριθμοδείκτης Ταμειακής Ρευστότητας (Cash ratio)

Ο αριθμοδείκτης αυτός έχει την δυνατότητα να εμφανίζει την εικόνα της επιχείρησης όσο αφορά τις τρέχουσες λειτουργικές της ανάγκες σε σχέση με τα μετρητά. Δείχνει κατά πόσο μιας επιχείρησης μπορεί να εξόφληση τις τρέχουσες και ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις της με τα μετρητά που διαθέτει και πόσες φορές τα διαθέσιμα περιουσιακά στοιχεία καλύπτουν τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις. Για να υπολογίσουμε τη Ταμειακή Ρευστότητα διαιρούμε το ταμείο και τα διαθέσιμα με τις βραχυχρόνιες υποχρεώσεις.

$$\text{Ταμειακής Ρευστότητας} = \frac{\text{Διαθέσιμα} + \text{Ταμείο}}{\text{Βραχυπρόθεσμες Υποχρεώσεις}}$$

1.5.2 Αριθμοδείκτες που μετρούν τη δραστηριότητα (Activity Ratio)

Με αυτούς τους αριθμοδείκτες δύναται να γίνει μέτρηση της αποτελεσματικότητας της επιχείρησης συγκριτικά με την χρησιμοποίηση των περιουσιακών της στοιχείων, κατά πόσο δηλαδή είναι ικανοποιητική όχι η χρήση αυτών. (Νιάρχος, 2009).

Ο αποτελεσματικός τρόπος χρήσης κάθε περιουσιακού στοιχείου μιας επιχείρησης βρίσκεται στο ενδιαφέρον τόσο αυτών που ασκούν διοικητικά καθήκοντα εντός της επιχείρησης, όσο και για τους γενικότερα ενδιαφερόμενους για αυτήν. Οι τρόποι με τους οποίους μπορούμε να μετρήσουμε την αποτελεσματική χρήση των περιουσιακών στοιχείων μιας επιχείρησης ποικίλουν. Σε γενικές γραμμές βέβαια όσο

περισσότερο γίνεται χρήση των περιουσιακών στοιχείων μιας επιχείρησης, τόσο αυτό αποβαίνει προς όφελος της. Ο Όρος λοιπόν, κυκλοφοριακή ταχύτητα αναφέρεται στο χρόνο που απαιτείται για ένα στοιχείο του κυκλοφορούντος ενεργητικού να μετατραπεί σε κάποιο άλλο το οποίο είναι είτε πιο εύκολα ρευστοποιήσιμο (πχ. Ο χρόνος μετατροπής των αποθεμάτων σε απαιτήσεις) είτε (πχ. Ο χρόνος μετατροπής των απαιτήσεων σε διαθέσιμα).

Αναλυτικότερα, οι αριθμοδείκτες Κυκλοφοριακής Ταχύτητας είναι:

1. Κυκλοφοριακή Ταχύτητα Αποθεμάτων.
2. Κυκλοφοριακή Ταχύτητα Απαιτήσεων.
3. Κυκλοφοριακή Ταχύτητα Βραχυπρόθεσμων Απαιτήσεων.

Αριθμοδείκτης ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων (Receivables turnover ratio)

Ο αριθμοδείκτης αυτός χρησιμοποιείται για να δείξει πόσες φορές εισπράττονται, κατά μέσο όρο, οι απαιτήσεις της οικονομικής μονάδας μέσα στη διάρκεια της λογιστικής χρήσης. Το αποτέλεσμα του είναι η διαίρεση της αξίας των πωλήσεων (πιστωτικών) μίας οικονομικής μονάδας, μέσα στη λογιστική χρήση, με το μέσο όρο των απαιτήσεών της όπως π.χ. τις φορτωτικές εισπρακτέες, τις συναλλαγματικές, τα γραμμάτια και τις απαιτήσεις με ανοιχτούς λογαριασμούς. Είναι συχνό φαινόμενο να μην προκύπτουν στοιχεία για το ύψος των πιστωτικών πωλήσεων, μίας επιχείρησης, καθώς επίσης και για την αξία των χορηγούμενων πιστώσεων, γι αυτό οι αναλυτές συνηθίζουν να λαμβάνουν υπόψη τους τις καθαρές πωλήσεις κατά τη διάρκεια της χρήσης και το σύνολο των απαιτήσεων, όπως εμφανίζονται στον ισολογισμό (στο τέλος της χρήσης).

Πιο συγκεκριμένα, όσον αφορά τις απαιτήσεις οι αναλυτές παίρνουν τον μέσο όρο των απαιτήσεων, της αρχής και του τέλους χρήσης. Δηλαδή (Απαιτήσεις Αρχής + Απαιτήσεις Τέλους) / 2. Χρησιμοποιούνε αυτή τη μέθοδο γιατί οι απαιτήσεις που εμφανίζονται στο τέλος της χρήσης (στον ισολογισμό) δεν αποδίδουν μία αντιπροσωπευτική εικόνα για το ύψος των τελευταίων κατά τη διάρκεια της λογιστικής χρήσης. Επομένως :

$$\text{Ταχύτητας εισπράξεως απαιτήσεων} = \frac{\text{Καθαρό V πωλ ήσει V}}{\text{Μ.Ο Απαιτήσεων}}$$

Αριθμοδείκτης ταχύτητας εξοφλήσεως βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων (Trade creditors to purchases ratio)

Με τον αριθμοδείκτη αυτό φαίνονται οι φορές που οι βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της επιχείρησης καλύπτονται από το κόστος πωληθέντων, με άλλα λόγια δηλαδή μας δείχνει πόσες φορές μέσα στη χρήση ανανεώθηκαν οι πιστώσεις που δόθηκαν στην οικονομική μονάδα.

Μπορούμε να παρακολουθούμε τον συγκεκριμένο αριθμοδείκτη για μια σειρά ετών και να έχουμε την δυνατότητα να γνωρίζουμε την πολιτική που ακολουθεί η οικονομική μονάδα όσον αφορά την χρηματοδότηση των αγορών της. Η μεταβολή της πιστοληπτικής πολιτικής μιας επιχείρησης διαφαίνεται μέσα από την διαχρονική μεταβολή του αριθμοδείκτη αυτού. Επιπλέον συγκρίνοντας τον αριθμοδείκτη ταχύτητας βραχυχρόνιων υποχρεώσεων, ή της χρονικής περιόδου που παραμένουν απλήρωτες οι υποχρεώσεις από τις αγορές της με τις αντίστοιχες τιμές άλλων ομοειδών επιχειρήσεων μπορούμε να γνωρίζουμε αν η συγκεκριμένη οικονομική μονάδα εκπληρώνει τις υποχρεώσεις της με βραδύτερο ή όχι ρυθμό.

Το συνολικό ύψος των αγορών της λογιστικής χρήσης, είναι κάτι που στην πραγματικότητα δημοσιεύεται πολύ σπάνια. Αντί γι αυτό χρησιμοποιείται το κόστος πωληθέντων της λογιστικής χρήσης, το οποίο έχει προσαρμοστεί με εκείνα τα στοιχεία που δεν συνεπάγονται πραγματική καταβολή μετρητών, όπως είναι για παράδειγμα οι αποσβέσεις, καθώς επίσης και μεταβάλλοντας το ύψος των αποθεμάτων. Σε αυτή την περίπτωση ο αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων υπολογίζεται ως εξής :

Ταχύτητα Βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων=

$$\frac{\text{Κόστος Πωληθέντων}}{\text{ΜΟΒ ραχ. Υποχρεώσεων}}$$

Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων. (Inventories turnover ratio)

Ο βαθμός που μία οικονομική μονάδα χρησιμοποιεί τα περιουσιακά της στοιχεία μετριέται με την ικανότητά της να πωλεί τα αποθέματά της σε μικρό χρονικό διάστημα.

Ο βαθμός που μια οικονομική μονάδα κάνει χρήση των περιουσιακών στοιχείων της μετριέται βάσει της ικανότητας της να πωλεί τα αποθέματά της σε μικρό χρονικό διάστημα.. Κάνοντας χρήση του αριθμοδείκτη ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων παρουσιάζονται οι φορές που έγινε ανανέωση των αποθεμάτων της οικονομικής μονάδας σχετικά με τις πωλήσεις της, εντός της λογιστικής χρήσης. Η μέτρηση αυτή διεκπεραιώνεται εάν διαιρεθεί το κόστος των πωληθέντων εμπορευμάτων ή προϊόντων της οικονομικής μονάδας με το μέσο αποθεμάτων

προϊόντων της (σαν μέσο απόθεμα προϊόντων θεωρούμε το μέσο μηνιαίο απόθεμα σε τιμές πώλησης, δηλαδή το σύνολο των μηνιαίων απογραφών των εμπορευμάτων διαιρούμενο δια 12. Εάν τώρα είναι ανέφικτος ένας τέτοιος υπολογισμός, χρησιμοποιούμε τον μέσο όρο των αποθεμάτων αρχής και τέλους χρήσης).

Αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων =

$$\frac{\text{Κόστος Πωληθέντων}}{\text{Μέσο Απόθεμα Προϊόντων}}$$

Αυτό το οποίο οφείλουμε να επισημάνουμε είναι ότι όσο μεγαλύτερος παρουσιάζεται αριθμοδείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας αποθεμάτων τόσο αποτελεσματικότερα λειτουργεί οικονομική μονάδα. Αυτός είναι και ο λόγος που οι καλά οργανωμένες επιχειρήσεις επιδιώκουν τη διατήρηση όσο το δυνατόν χαμηλότερων αποθεμάτων, εκτός και αν αναμένουν μία αύξηση των προϊόντων τους. Ο υπολογισμός αυτού του αριθμοδείκτη στέκεται ως αρωγός των ενδιαφερομένων για την οικονομική μονάδα ούτως ώστε να γνωρίζουν την ταχύτητα με την οποία διατέθηκαν και αντικαταστάθηκαν εντός της λογιστικής χρήσης, τα αποθέματα. Κατ' αυτό τον τρόπο δύνανται να ελεγχθεί οποιοδήποτε πρόβλημα αναφορικά με την οικονομική εξέλιξη της επιχείρησης, το οποίο προήλθε από υπεραποθεματοποίηση. Βέβαια η πραγματική αξία του προαναφερθέντος αριθμοδείκτη δύναται να παρουσιαστεί μόνο εντός της διαχρονικής μελέτης και σύγκρισης του, με άλλους ομοειδών επιχειρήσεων.

Δείκτης ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού (Assets turnover ratio)

Με τον δείκτη ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού παρέχονται ενδείξεις για το πόσο η επιχείρηση χρησιμοποιεί εντατικά τα περιουσιακά της στοιχεία για να πραγματοποιεί τις πωλήσεις της. Από

αυτό μπορεί να φανεί αν υπάρχει υπερεπένδυση κεφαλαίων στην επιχείρηση σε σχέση με το ύψος των πωλήσεών της. Όμως, η μέθοδος των αποσβέσεων που ακολουθεί η διοίκηση της εταιρείας, δηλαδή το αν ακολουθείται πολιτική αυξανόμενης ή σταθερής απόσβεσης, επηρεάζει σε μεγάλο βαθμό τα στοιχεία αυτού του δείκτη. Όμως σε γενικές γραμμές, όσο υψηλότερος είναι ο δείκτης αυτός τόσο πιο αποτελεσματικά έχουν χρησιμοποιηθεί τα περιουσιακά της στοιχεία. Οι ισορροπίες του κλάδου, είναι επίσης χρήσιμο να συγκρίνονται με αυτό τον δείκτη.

Ταχύτητας κυκλοφορίας ενεργητικού = $\frac{\text{Κύκλ οΈρ γasiών}}{\text{Σύνολ ο Ener ghtικό}}$

1.5.3 Αποδοτικότητα: οι Αριθμοδείκτες της (Profitability ratios)

Η αποδοτικότητα της εκάστοτε επιχείρησης όπως φαίνεται και από την ονομασία αυτών των αριθμοδεικτών είναι αυτό που προσδιορίζεται από αυτούς, ή διαφορετικά, από αυτούς θα λέγαμε ότι καθορίζεται σε μεγάλο βαθμό η επιτυχία είτε η αποτυχία μιας επιχείρησης. Για την συγκεκριμένη έρευνα έγινε χρήση δύο δεικτών αυτής της κατηγορίας που είναι αυτοί που περιγράφονται παρακάτω.

Η έννοια της αποδοτικότητας μας εκφράζει τα κατά πόσο το κεφάλαιο μιας επιχείρησης είναι ικανό να παράγει κέρδος.

Η ικανότητα της επιχείρησης να παράγει κέρδος ενδιαφέρει τους μετόχους, τους πιστωτές, τη διοίκηση και τους εργαζόμενους τον κάθε ένα κλάδο για διαφορετικούς λόγους.

Οι μέτοχοι κρίνουν βάση της αποδοτικότητας της επιχείρησης αν θα επιλέξουν τις μετοχές της ως επένδυση ή αν θα συνεχίσουν να τις διατηρούν στο χαρτοφυλάκιο τους. Οι πιστωτές αποφασίζουν αν θα χορηγήσουν πιστώσεις στην επιχείρηση. Η διοίκηση βάση της αποδοτικότητας της μπορεί να προγραμματίσει τις επενδύσεις της καθώς είναι και ένας τρόπος να ελέγξει αλλά και να αμείψει τα υπεύθυνα για την πορεία της επιχείρησης στελέχη. Την καλύτερη ένδειξη για την αποτελεσματικότητα της επιχείρησης παρέχει η μακροχρόνια διερεύνηση της αποδοτικότητας. Τέλος θα πρέπει και οι εργαζόμενοι να επιζητούν αυξήσεις ανάλογες με την αύξηση της αποδοτικότητας της επιχείρησης

Για την μέτρηση της αποδοτικότητας χρησιμοποιούνται διάφορα κριτήρια τα οποία σχετίζονται με τη χρήση των αριθμοδεικτών

Αριθμοδείκτης Μεικτού Κέρδους ή Μεικτού Περιθωρίου Κέρδους (Gross Profit Margin) (Net Profit Margin).

Ο συγκεκριμένος δείκτης σε περίπτωση που παρατηρηθεί διαχρονικά δύναται να δώσει μία πολύ καλή εικόνα αναφορικά με την πορεία της επιχείρησης. Αυτό ωστόσο δεν σηματοδοτεί ότι δεν προσδιορίζει τη λειτουργικότητα ή όχι της επιχείρησης μέσω της πολιτικής των τιμών της σε ετήσια βάση. Γι' αυτό όσο μεγαλύτερη τιμή κατέχει ο δείκτης, τόσο πιο αποτελεσματική λειτουργία έχει επιχείρηση δεδομένου του ότι οι πωλήσεις της δύναται να έχουν υψηλότερες τιμές και οι αγορές τις χαμηλότερες, κάτι το οποίο έχει ως απόρροια την καλύτερη θωράκισή της απέναντι σε πιθανές αυξήσεις του κόστους των προς πώληση προϊόντων της. Ο υπολογισμός γίνεται με τον παρακάτω τρόπο:

$$\text{Αριθμοδείκτης Μεικτού Κέρδους} = \frac{\text{Μεικτό Κέρδη}}{\text{Καθαρά Έσοδα}} * 100$$

Αριθμοδείκτης Καθαρού Κέρδους ή καθαρού Περιθωρίου Κέρδους (Net Profit Margin).

Με αυτόν τον αριθμοδείκτη υπολογίζεται το ποσοστό του καθαρού κέρδους μιας επιχείρησης η οποία προκύπτει σε περίπτωση που αφαιρεθεί το κόστος των πωληθέντων και τα λοιπά λειτουργικά έξοδα από τις καθαρές πωλήσεις. Είναι αυτονόητο ότι όσο μεγαλύτερος καθίσταται ο συγκεκριμένος αριθμοδείκτης, τόσο πιο κερδοφόρα καθίσταται και η επιχείρηση στην οποία αναφέρεται. Ο κάτωθι τύπος κάνει αυτό τον υπολογισμό:

$$\text{Αριθμοδείκτης Καθαρού Κέρδους} = \frac{\text{Καθαρά Κέρδη}}{\text{Καθαρά Έξοδα Πωληθέντων}} * 100$$

Δείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων (ROE)

Η κερδοφόρα δυναμικότητα μιας επιχείρησης απεικονίζεται με τον αριθμοδείκτη αυτό και δείχνει το κατά πόσο επιτεύχθηκε ο στόχος πραγματοποίησης ενός ικανοποιητικού αποτελέσματος από τη χρήση των κεφαλαίων του μετόχου. Θα μπορούσε να περιγραφεί και ως η μέτρηση της αποτελεσματικότητας με την οποία τα κεφάλαια των φορέων της επιχείρησης απασχολούνται σε αυτήν. Αν το αποτέλεσμα του δείκτη αυτού είναι θετικό η διοίκηση τον προβάλλει με τον πιο επιφανή τρόπο τον χρησιμοποιεί σαν τον βασικό της δείκτη στον ετήσιο απολογισμό χρήσης.

$$\text{Δείκτης αποδοτικότητας ιδίων κεφαλαίων} = \frac{\text{Καθαρά Κέρδη}}{\text{Ιδία Κεφάλαια}} * 100$$

Δείκτης αποδοτικότητας ενεργητικού (ROA)

Αυτός ο αριθμοδείκτης κάνει επιτρεπτή την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της λειτουργίας της εκάστοτε επιχείρησης προβαίνοντας σε μετρήσεις της απόδοσης των συνολικών περιουσιακών της στοιχείων. Από τα αποτελέσματα του δείκτη αυτοπαρουσιάζεται η ικανότητα της επιχείρησης να επιβιώσει οικονομικά ούτως ώστε να προσελκύσει κεφάλαια που προσφέρονται για επένδυση.

$$\text{Δείκτης αποδοτικότητας ενεργητικού} = \frac{\text{Καθαρά Κέρδη}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού}} * 100$$

1.5.4 Αριθμοδείκτες διάθρωσης κεφαλαιακής (Financial structure ratios)

Οι μορφές καθώς και τα είδη των κεφαλαίων που χρησιμοποιούνται από την εκάστοτε επιχείρηση προκειμένου να χρηματοδοτηθεί, αποτελούν την κεφαλαιακή της διάρθρωση. Το ποσοστό των ίδιων καθώς και των ξένων κεφαλαίων που γίνεται χρήση τους, προκειμένου να χρηματοδοτηθεί αυτή αποτελεί έναν αρκετά σημαντικό παράγοντα, για τον οποίο ωστόσο η οικονομική επιστήμη δεν δύναται να προσφέρει ένα αντικειμενικό κανόνα. Αυτός καθίσταται και ο λόγος που είναι υποκειμενικές οι αποφάσεις που αναγκάζεται να πάρει η εκάστοτε διοίκηση αφού δεν μπορεί να καθορίσει τις περιπτώσεις που οφείλει να χρησιμοποιεί το ένα είτε το άλλο είδος του κεφαλαίου.

Μόνο με την ανάλυση της δομής των κεφαλαίων, μπορούν να προσδιοριστούν οι κίνδυνοι και τα οφέλη που δημιουργούν οι επενδύσεις αυτές, μέσα από τις μορφές των διαθέσιμων κεφαλαίων και στην συνέχεια να εισέλθουν οι αριθμοδείκτες κεφαλαιακής διάρθρωσης

που θα καθορίσουν το βαθμό ικανότητας της επιχείρησης να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της σε μακροχρόνιο ορίζοντα βάσης της δομής των κεφαλαίων της.

Αριθμοδείκτης Δανειακής Επιβάρυνσης (Ξένα / Ίδια Κεφάλαια).

(Ratio of owner's equity to total liabilities).

Είναι ο αριθμοδείκτης που υπολογίζει τα ξένα προς ίδια κεφάλαια και διαπιστώνει την ύπαρξη ή όχι υπερδανεισμού και την φερρεγυότητα της επιχείρησης απέναντι στους πιστωτές της. Ο αριθμοδείκτης αυτός υπολογίζεται τον λόγο των ξένων προς τα ίδια κεφάλαια της επιχείρησης και είναι ο πιο κάτω.

$$\text{Αριθμοδείκτης Δανειακής Επιβάρυνσης} = \frac{\text{Χένα Κεφάλαια}}{\text{Ίδια Κεφάλαια}}$$

Αριθμοδείκτης Ίδια Κεφάλαια προς Συνολικά Κεφάλαια

Με τον αριθμοδείκτη αυτό παρουσιάζεται το ποσοστό του συνόλου των στοιχείων του ενεργητικού μιας επιχείρησης που έχει χρηματοδοτηθεί από τους φορείς της.

Η διαφορά αυτού του δείκτη από το 100 δείχνει το ποσοστό των ξένων κεφαλαίων που προσφέρθηκαν από τους πιστωτές για τη χρηματοδότηση των στοιχείων του ενεργητικού μιας επιχείρησης.

Το ύψος των ιδίων κεφαλαίων μιας επιχείρησης πρέπει να είναι μεγαλύτερο από τις υποχρεώσεις της, για να μπορεί να προσφέρει μεγαλύτερη προστασία στους δανειστές της και να μπορεί η επιχείρηση χωρίς μεγάλη πίεση να ανταποκρίνεται στην εξόφληση των υποχρεώσεων της και την πληρωμή τόκων.

Αυτός είναι και ο λόγος που ένας τέτοιος δείκτης με υψηλά νούμερα μπορεί να προσδώσει μια μικρή πιθανότητα οικονομικής δυσκολίας για την εξόφληση των υποχρεώσεων μιας επιχείρησης ενώ αν τα νούμερα του δείκτη αυτού είναι χαμηλά οι πιθανότητες να προκύψουν μεγάλες ζημίας στην επιχείρηση των οποίων το βάρος για την κάλυψη θα φέρουν τα ίδια κεφάλαια είναι πολλές κάτι που αποτελεί ένδειξη μιας πιο επικίνδυνης κατάστασης.

$$\text{Ίδια προς Συνολικά Κεφάλαια} = \frac{\text{Ίδια Κεφάλαια}}{\text{Σύνολο Ενεργητικού}}$$

1.6 Τα προβλήματα του υπολογισμού και της ερμηνείας των αριθμοδεικτών

Τα προβλήματα τα οποία δύναται να προκύψουν κατά τη διαδικασία υπολογισμού των αριθμοδεικτών συνήθως οφείλονται σε μία από τις παρακάτω, είτε σε συνδυασμό των αιτιών που ακολουθούν:

- Η ύπαρξη παρανομαστών ή αριθμητών αρνητικών.
- Η ύπαρξη ακραίων τιμών, οφειλόμενων σε λανθασμένη καταχώρηση ή συγκυριακή επικράτηση ασυνήθιστων τιμών των αντίστοιχων παραμέτρων.
- Χρήση μεταβλητών ως παρανομαστών με τιμές που τείνουν στο μηδέν.
- Λογιστικά λανθασμένες ταξινομήσεις.
- Διαφοροποιήσεις μεταξύ επιχειρήσεων ή μεταξύ χρήσεων .

Τα προαναφερθέντα προβλήματα αντιμετωπίζονται μέσω της χρησιμοποίησης εναλλακτικών δεικτών, που έχουν αντίστοιχο πληροφοριακό περιεχόμενο ωστόσο συσχετίζουν παραμέτρους, οι οποίες δεν παρουσιάζουν προβλήματα ανάλογης φύσης, είτε ακολουθούν απαλοιφή των ακραίων τιμών των παραμέτρων, είτε απαλοιφή των δεικτών που παρουσιάζουν ακραίες τιμές. (Γκίκας, 2002)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΑΝΑΛΥΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

4.1 Οι Μέθοδοι της χρηματοοικονομικής ανάλυσης

Όπως είναι γνωστό βάσει όλων όσων αναφέρθηκαν στις προηγούμενες ενότητες, οι ετήσιες οικονομικές καταστάσεις αποτελούν την σημαντικότερη πηγή πληροφοριών για τους εξωτερικούς χρήστες της επιχείρησης. Ωστόσο οι πληροφορίες οι οποίες παρέχουν δε δύνανται να οδηγήσουν από μόνες τους σε κάποιο αποτέλεσμα. Η ανάλυση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων διαθέτει μία σειρά από μεθόδους, που οδηγούν στην επίτευξη των σκοπών του οποιοδήποτε αναλυτή. Οι μέθοδοι αυτές, κατηγοριοποιούνται συνοπτικά στις εξής ομάδες:

- 1) Διαστρωματική ή κάθετη ανάλυση (Vertical analysis)
- 2) Συγκριτική ή διαχρονική ανάλυση (Comparative analysis)
- 3) Εξειδικευμένοι μέθοδοι – Ανάλυση νεκρού σημείου
- 4) Ανάλυση με τη χρήση αριθμοδεικτών

Σε αυτό το σημείο οφείλουμε να αναφέρουμε ότι οποιαδήποτε μέθοδος από τις παραπάνω περιλαμβάνει τα δικά της προτερήματα και μειονεκτήματα. Έτσι είναι σημαντικό οι αναλυτές να κάνουν χρήση μιας μεθόδου ως κύριας και παράλληλα να την επαληθεύουν με κάποια άλλη.

Οι αναλυτές προβαίνουν σε χρήση περισσότερο της τελευταίας μεθόδου, που αναφέρεται στη χρήση αριθμοδεικτών, καθώς είναι καταλληλότερη σχετικά με την ερμηνεία αποτελεσμάτων τα οποία προκύπτουν από τις λογιστικές καταστάσεις. Αργότερα θα γίνει εκτενέστερη ανάλυση των παραπάνω μεθόδων.

4.1.1 Διαχρονική ή Συγκριτική ανάλυση (Comparative analysis)

Η διαχρονική ή συγκριτική ανάλυση επιτυγχάνεται μέσω της κατάταξης των στοιχείων ανά κατηγορίες για μια σειρά ετών. Η ονομασία αυτής της μεθόδου οφείλεται στο ότι προσδιορίζονται και έτσι μελετώνται οι οριζόντιες μεταβολές των στοιχείων των διαδοχικών χρηματοοικονομικών καταστάσεων. Οι διαδοχικές αυτές καταστάσεις ονομάζονται συγκριτικές χρηματοοικονομικές καταστάσεις. Έτσι ετήσια, εξαμηνία, τριμηνία και μηνιαία δύνανται εύκολα να συγκριθούν με τα αντίστοιχα προηγούμενα στοιχεία χρήσεων ώστε να οδηγήσουν σε συμπεράσματα αναφορικά με την τάση και το ρυθμό τους διαχρονικά. Για να είναι ωστόσο εφικτή και ορθή η σύγκριση των λογιστικών στοιχείων διαχρονικά πρέπει οι συγκριτικές καταστάσεις να πληρούν τις παρακάτω προϋποθέσεις:

- Η ταξινόμηση των στοιχείων να είναι ομοιόμορφη σε όλες τις περιόδους που θα συμπεριληφθούν στην ανάλυση.
- Τα στοιχεία να είναι ενταγμένα στις ίδιες επιμέρους ομάδες στοιχείων.
- Να τηρούνται οι λογιστικές αρχές, σε όλη την περίοδο που εξετάζεται.
- Σε περίπτωση που υπάρχει κάποια αλλαγή αυτών, θα πρέπει να σημειώνεται, ώστε να λαμβάνεται υπόψη από τον αναλυτή.

Οι παραπάνω προϋποθέσεις είναι πολύ σημαντικές στην εξαγωγή σωστών συμπερασμάτων, διότι οι συγκρίσεις μπορεί να δώσουν παραπλανητική εικόνα και να εξαχθούν εσφαλμένα συμπεράσματα [Νιάρχος, 2004].

Η μέθοδος της συγκριτικής ανάλυσης περιλαμβάνει της εξής υπομεθόδους:

1. *Συγκριτικές καταστάσεις συνήθους μορφής, διαχρονικά*: Πιο αναλυτικά, πρόκειται για μια μέθοδο ανάλυσης, κατά την οποία συγκρίνονται και αξιολογούνται οι μεταβολές των διαφόρων στοιχείων των λογιστικών καταστάσεων και των μεταβολών της χρηματοοικονομικής θέσης μιας επιχείρησης, 2 η 3 ετών. Η απεικόνιση των μεταβολών αυτών γίνεται διαχρονικά τόσο σε απόλυτα μεγέθη όσο και σε ποσοστά.

2. *Υπολογισμός αριθμοδεικτών τάσεως*: Στην περίπτωση που οι αναλυτές θέλουν να μελετήσουν στοιχεία μεγαλύτερης χρονικής περιόδου (5-10 έτη), χρησιμοποιούν τους αριθμοδείκτες τάσεως. Ο υπολογισμός των αριθμοδεικτών τάσης, από τεχνική άποψη, δεν παρουσιάζει καμία δυσκολία: επιλέγεται ένα έτος ως βάση των υπολογισμών, το οποίο λέγεται έτος βάσης. Στη συνέχεια, τα ποσά των επιλεγμένων στοιχείων των επόμενων ετών υπολογίζονται ως ποσοστά πάνω στο ποσό του έτους βάσης. Για τον υπολογισμό της σειράς των αριθμοδεικτών τάσης ενός οικονομικού στοιχείου χρησιμοποιείται ο παρακάτω τύπος:

Δείκτης τάσεως (Δ.Τ.) = $100 \times$ (Τιμή μεγέθους στο υπό κρίση έτος / Τιμή μεγέθους στο έτος βάσεως)

Έτσι, οι αριθμοδείκτες αυτοί δείχνουν πιο ανάγλυφα τις μεταβολές των οικονομικών στοιχείων διαχρονικά.

3. *Διαχρονική ανάλυση κοινών μεγεθών*: Η συγκεκριμένη μέθοδος χρησιμοποιείται στην ανάλυση των χρονολογικών σειρών. Στην ουσία με τη μέθοδο αυτή, γίνεται σύγκριση των κοινών μεγεθών μιας επιχείρησης διαχρονικά. Παρόλα αυτά, χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή κατά τη χρήση της στην ερμηνεία των μεταβολών και των τάσεων, διότι ένα ποσοστό μπορεί να μεταβληθεί οποιαδήποτε στιγμή. Για το λόγο αυτό, είναι απαραίτητο να εξετάζονται τόσο τα απόλυτα μεγέθη που αντιστοιχούν σε κάθε ποσοστό, όσο και η βάση πάνω στην οποία έγιναν οι υπολογισμοί.

4.1.2 Ανάλυση νεκρού σημείου – Εξειδικευμένοι μέθοδοι

Μια εξειδικευμένη μέθοδος για την χρηματοοικονομική ανάλυση θεωρείται η ανάλυση του νεκρού σημείου. Νεκρό σημείο μίας επιχείρησης, είναι το αναγκαίο ύψος των πωλήσεων (κύκλου εργασιών), το οποίο εάν πραγματοποιήσει η επιχείρηση, μπορεί να καλύπτει όλα της τα έξοδα, δηλαδή στο σημείο αυτό δεν πραγματοποιεί ούτε κέρδος ούτε ζημία.

Η ανάλυση του Νεκρού σημείου (breakeven point) είναι ένα σπουδαίο χρηματοοικονομικό μέσο και αποτελεί βασικά μια αναλυτική τεχνική για μελέτη, έρευνα και συμπεράσματα γύρω από τη σχέση των σταθερών εξόδων, των μεταβλητών εξόδων, των εισπράξεων και των κερδών οποιασδήποτε εκμετάλλευσης. Κάθε επιχείρηση θα πρέπει να μελετάει με προσοχή τις σχέσεις μεταξύ κόστους, όγκου παραγωγής, εσόδων και κέρδους.

Η βασική αρχή πάνω στην οποία στηρίζεται η ανάλυση αυτή, είναι η συμπεριφορά του κόστους και αυτό διότι ένα μέρος του κόστους παραμένει σταθερό ενώ ένα άλλο μέρος του είναι μεταβλητό και ανάλογο των πωλήσεων της επιχείρησης. Από την μια πλευρά, οι μεταβλητές

δαπάνες αφορούν τις δαπάνες που προκύπτουν όταν υπάρχει παραγωγή, και αφορούν κόστη όπως τις πληρωμές των εργαζομένων, τις υπερωρίες, τους λογαριασμούς του ρεύματος κλπ. Γενικά, πρόκειται για τις δαπάνες που είναι σε κάποιο βαθμό "ελεγχόμενες" από τη διοίκηση της επιχείρησης. Από την άλλη πλευρά, οι σταθερές δαπάνες της επιχείρησης, αφορούν τα κόστη που υπάρχουν σε κάθε περίπτωση, ανεξάρτητα από την φάση λειτουργίας της επιχείρησης, δηλαδή

υφίστανται ακόμα και όταν η επιχείρηση είναι κλειστή, ή έχει μηδενική παραγωγή. Τέτοιου τύπου δαπάνες, είναι τα κόστη για ενοίκια κτηρίων ή εξοπλισμών, για ασφάλιστρα κλπ.

Πρέπει να τονιστεί στο σημείο αυτό, ότι επειδή δεν είναι πάντα εύκολος ο διαχωρισμός του μεταβλητού και του σταθερού κόστους, για να υπολογιστεί το νεκρό σημείο λαμβάνονται υπόψη οι εξής παραδοχές:

- □ **Π**ροσολικό κόστος και τα έσοδα προσδιορίζονται με ακρίβεια και η σχέση μεταξύ τους είναι γραμμική, για ένα συγκεκριμένο εύρος παραγωγής.
- □ **Κ**όστος διαχωρίζεται εύκολα σε σταθερό και μεταβλητό, με το σταθερό να μην μεταβάλλεται και το μεταβλητό να καθορίζεται από το ύψος των πωλήσεων.
- □ **Ο**ι τιμές πώλησης των προϊόντων και οι τιμές των συντελεστών παραγωγής παραμένουν σταθερές.
- □ **Δ**εν υπάρχει σημαντική μεταβολή του γενικού επιπέδου των τιμών την περίοδο που ζητείται ο προσδιορισμός του νεκρού σημείου.
- □ **Ο**ι μέθοδοι παραγωγής και η παραγωγική δυναμικότητα της επιχείρησης δεν μεταβάλλονται.

□ □ Φόνος συντελεστής που επηρεάζει το κόστος είναι το ύψος των πωλήσεων.

Η ανάλυση του νεκρού σημείου, θα ήταν καλό να λαμβάνεται ως οδηγός σχετικά με τη λήψη επιχειρηματικών αποφάσεων, και όχι για να κρίνει τη διοίκηση της κάθε επιχείρησης. Ο υπολογισμός του υποδεικνύει τον ελάχιστο όγκο παραγωγής που οφείλει να επιτευχθεί ούτως ώστε η επιχείρηση να καλύπτει τόσο το σταθερό όσο και το μεταβλητό κόστος της. Κατά κύριο λόγο το νεκρό σημείο δείχνει κατά πόσο δύναται να μειωθούν οι πωλήσεις μιας επιχείρησης, χωρίς κάτι τέτοιο να καταστεί ζημιογόνο. Είναι ολοφάνερο ότι οποιαδήποτε επιχείρηση έχει το δικό της νεκρό σημείο ανάλογα με τις πωλήσεις καθώς και το συνολικό κόστος παραγωγής. Σε περίπτωση που οι πωλήσεις στις επιχειρήσεις καθίστανται ίσες με το συνολικό κόστος παραγωγής τότε το σημείο αυτό ονομάζεται νεκρό σημείο. Στην περίπτωση που οι πωλήσεις είναι μεγαλύτερες από το συνολικό κόστος παραγωγής τότε δημιουργείται κέρδος, ενώ στην αντίθετη περίπτωση δημιουργείται ζημία. [Νιάρχος, 2004].

4.2 Capital Cash Flow Method

Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιεί τις ταμειακές ροές που περιλαμβάνουν πιθανές φορολογικές ωφέλειες από την πληρωμή τόκων (interest taxshields). Για παράδειγμα, σε μία εταιρία που απασχολεί ίδια αλλά και ξένα κεφάλαια, η κεφαλαιακή ταμειακή ροή ισούται με καθαρά κέρδη πλέον αποσβέσεις, μείον κεφαλαιουχικές δαπάνες, μείον κεφάλαιο κίνησης πλέον τους τόκους που πληρώνονται τοις μετρητοίς στους κατόχους ομολόγων που έχει εκδώσει η εν λόγω εταιρία. Η πληρωμή των τόκων εκπίπτει από το φορολογητέο εισόδημα, με αποτέλεσμα η εκάστοτε εταιρία να πληρώνει χαμηλότερους φόρους και να ενισχύει τις ταμειακές ροές της.

4.3 Αποτίμηση μέσω των Πολλαπλασιαστών (Comparable Companies)

Η χρήση των πολλαπλασιαστών κερδών ή/και ιδίων κεφαλαίων αποτελεί μια διαδεδομένη πλην όμως απλουστευμένη οδό στο εγχείρημα της εταιρικής αποτίμησης. Η αξία της επιχείρησης δύναται να προκύψει βάσει των αντίστοιχων πολλαπλασιαστών που επικρατούν στον κλάδο δραστηριότητας της υπό εξέταση επιχείρησης ή σε μία συγκρίσιμη ομάδα εταιριών (peer group), και εδώ κρίσιμα θέματα είναι η αξιοπιστία των εν λόγω κλαδικών δεικτών, αλλά και η ποιότητα των κερδών ή/και των ιδίων κεφαλαίων της υπό εξέταση εταιρίας, επάνω στα οποία θα βασισθεί η εξαγωγή της αποτίμησης. Επίσης ιδιαίτερη αναφορά γίνεται στο λεγόμενο “Law of One Price”.

4.4 Αποτίμηση μέσω της Μεθόδου Black-Scholes

Αποτελεί ιδιαίτερα δημοφιλή μέθοδο για την αποτίμηση μιας μετοχής, καθώς και των μεταβλητών που σχετίζονται με την αξία της μετοχής στο μέλλον. Τα κύρια χαρακτηριστικά αυτού του μοντέλου συνδέονται με την τιμή και τη μεταβλητότητα της τιμής του υποκείμενου τίτλου(π.χ. μετοχής), αλλά και με την επιθυμητή απόδοση, κάτω από την υπόθεση ότι η διαπραγμάτευση του υποκείμενου στοιχείου, μαζί με τη δυνατότητα εξάσκησης του δικαιώματος, είναι συνεχής και δεν έχει περιορισμούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 5

ΠΡΟΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΝ

5.1 Προϋποθέσεις αναφορικά με την σύγκριση των στοιχείων λογιστικής φύσης

Οι προϋποθέσεις που θα πρέπει να πληρούν οι συγκριτικές καταστάσεις ώστε να είναι δυνατή η σύγκριση των λογιστικών στοιχείων διαχρονικά, είναι:

1. Οι λογιστικές αρχές να τηρούνται, σε όλη την υπό κρίση περίοδο και αν υπάρχει κάποια αλλαγή τους να σημειώνεται, για να μπορεί ο αναλυτής να την λάβει υπόψη του.
2. Τα στοιχεία να ταξινομούνται ομοιόμορφα, σε όλες τις περιόδους στις οποίες αναφέρονται.
3. Αν υπάρχουν μεταβολές στις συνθήκες ή στη φύση των στοιχείων, να σημειώνονται.
4. Τα στοιχεία να είναι ενταγμένα στις ίδιες επί μέρους ομάδες στοιχείων.

Είναι πολύ σημαντική η τήρηση των παραπάνω προϋποθέσεων, γιατί η μη τήρηση τους μπορεί να οδηγήσει σε συγκρίσεις των οποίων τα αποτελέσματα θα δώσουν παραπλανητική εικόνα και να οδηγήσουν σε εσφαλμένα συμπεράσματα.

Οι πιο κάτω λόγοι φανερώνουν την σπουδαιότητα της οριζόντιας ανάλυσης :

1. Δίνει την δυνατότητα στον αναλυτή, να αξιολογήσει την ευνοϊκή, ή μη ευνοϊκή, εξέλιξη στις διάφορες πτυχές της οικονομικής κατάστασης

της επιχείρησης και να κάνει προβλέψεις για το μέλλον.

2. Αποκαλύπτει την τάση των στοιχείων μιας χρηματοοικονομικής κατάστασης, την κατεύθυνση, την ταχύτητα, καθώς και την έκτασή της, επομένως επιτρέπει τη διαχρονική σύγκριση των χρηματοοικονομικών δεδομένων.

3. Συμπληρώνει την κάθετη ανάλυση και ακόμα δίνει μια γενική εξήγηση για τη μεταβολή του ποσοστού ενός στοιχείου, από τη μια χρήση στην άλλη.

5.2 Στοιχεία που χρήζουν προσοχής αναφορικά με τη χρήση αριθμοδεικτών

Στο σημείο αυτό, θα πρέπει να αναφερθεί ότι ο υπολογισμός και η παρουσίαση των αριθμοδεικτών αποτελεί μια μέθοδο ανάλυσης, η οποία της περισσότερες φορές παρέχει μόνο ενδείξεις. Γι ' αυτό ένας μεμονωμένος αριθμοδείκτης δεν μπορεί να μας δώσει πλήρη εικόνα της οικονομικής θέσης της επιχείρησης αν δεν συγκριθεί με άλλους πρότυπους αριθμοδείκτες η μιας σειράς προηγούμενων χρήσεων.

Τέτοια πρότυπα συγκρίσεων μπορεί να αποτελέσουν τα παρακάτω:

A) Αριθμοδείκτες για μια σειρά παλαιότερων οικονομικών δεδομένων των λογιστικών καταστάσεων της συγκεκριμένης επιχείρησης.

B) Αριθμοδείκτες ορισμένων ανταγωνιστριών επιχειρήσεων.

Γ) Αριθμοδείκτες που να αναφέρονται στο μέσο όρο του κλάδου στον οποίο ανήκει η υπό μελέτη επιχείρηση.

Δ) Λογικά πρότυπα του αναλυτή , τα οποία πολλές φορές βασίζονται στην εμπειρία του.

Ε) Ένα θεωρητικό πρότυπο

Η χρηματοοικονομική ανάλυση εκτός από την παροχή πληροφοριών προβάλλει και αναδεικνύει και τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων της διοίκησης, οπότε αποτελεί αυτή ταυτόχρονα και εργαλείο αξιολόγησης των επιδόσεων της διοίκησης. Η διοίκηση της επιχείρησης έχει ως βασικό μέλημα τη διατήρηση ισορροπίας ανάμεσα στη ρευστότητα, την αποδοτικότητα, τη σταθερότητα και τη δυνατότητα ανάπτυξης αυτής.

Με βάση τα ανωτέρω, τρεις είναι οι επί μέρους χρονικοί ορίζοντες, στους οποίους εκτείνεται η χρησιμοποίηση – αξιοποίηση των χρηματοοικονομικών δεδομένων και η παραγωγή πληροφόρησης, ανεξάρτητα από το αν ο λήπτης σχετικών αποφάσεων βρίσκεται εντός ή εκτός της επιχείρησης:

1. Ο χρονικός ορίζοντας της εμπειρίας, για τον οποίο μετρούνται οι κατά το παρελθόν επιδόσεις της επιχείρησης. Το άτομο το οποίο θα κληθεί να πάρει αποφάσεις είναι απαραίτητο να γνωρίζει την κατάσταση στην οποία ήταν η επιχείρηση στο παρελθόν, το καθαρό της εισόδημα, των όγκο πωλήσεων, τον τρόπο πληρωμής των δανειστών και προμηθευτών της και κυρίως είναι απαραίτητο να γνωρίζει την αποδοτικότητα της εταιρείας, πράγμα που αντικατοπτρίζει και το κατά πόσο η διοίκηση ενεργούσε σωστά και αποτελεσματικά.

2. Το παρόν: Το άτομο το οποίο λαμβάνει οποιαδήποτε απόφαση, είτε εντός είτε εκτός της επιχείρησης, έχει την ανάγκη να γνωρίζει τη σημερινή κατάσταση της επιχείρησης πράγματα δηλαδή πως τα περιουσιακά της στοιχεία, την ταμειακή της θέση, τα κέρδη που παρακρατήθηκαν καθώς και την οποιαδήποτε σχέση ανάμεσα στα ίδια και τα ξένα κεφάλαια.

3. Ο χρονικός ορίζοντας της πρόβλεψης, για τον οποίο διαμορφώνονται προβλέψεις, σχετικές με τις μελλοντικές δυνατότητες και την πιθανή μελλοντική πορεία της επιχείρησης. Διαθέτοντας την πληροφόρηση, την αναφερόμενη στον χρονικό ορίζοντα της εμπειρίας και στο παρόν, ο πιο πάνω λήπτης της απόφασης μπορεί να προβεί σε εκτιμήσεις που συνδέουν το παρελθόν με το παρόν και να προδιαγράψει – εκτιμήσει μελλοντικές εξελίξεις, σχετικές με την πορεία επιχείρησης.

Πέρα βέβαια από τα παραπάνω υπάρχουν και περιοριστικοί παράγοντες οι οποίοι οφείλουν να λαμβάνονται υπόψη κατά την ανάλυση χρηματοοικονομικών καταστάσεων και την χρησιμοποίηση των δεικτών. Αυτό γίνεται ούτως ώστε να μην συνάγονται λανθασμένα συμπεράσματα και να μην οδηγούνται τα πράγματα σε λανθασμένες αποφάσεις οι σημαντικότεροι περιοριστικοί παράγοντες σχετίζονται με τη φύση των χρηματοοικονομικών καταστάσεων καθώς και τις λογιστικές αρχές και παραδοχές, με τις οποίες αυτές συντάσσονται έχοντας την ενδόμυχη επικοινωνία μιας καλής και προς τα έξω εικόνας της επιχείρησης, μετά τροχοπέδη του επιπέδου των τιμών, με τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες τίθενται σε ισχύ οι διαπιστωμένες τάσεις καθώς και με τη γεωγραφική θέση της επιχείρησης (Weston and Brigham 1986, Στάμου 1996).
Ειδικότερα:

1. Η συνοπτική μορφή των χρηματοοικονομικών καταστάσεων:
Επειδή οι δημοσιευόμενες χρηματοοικονομικές καταστάσεις είναι συνοπτικές, δεν αναφέρονται αυτές σε λεπτομέρειες. Έτσι, τα εκτός της επιχείρησης ενδιαφερόμενα άτομα στερούνται πολλών άλλων πληροφοριών, ορισμένες από τις οποίες, ανάλογα με τα ενδιαφέροντα των ατόμων αυτών, μπορεί να είναι σημαντικές. Σχετικός με τον προκείμενο παράγοντα είναι και ο επόμενος:

2. Η παράλειψη στοιχείων από τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις: Διακρίνονται πτυχές της επιχείρησης που να μην είναι σημαντικές, ωστόσο δεν περιλαμβάνονται στις χρηματοοικονομικές καταστάσεις όπως για παράδειγμα είναι η σχέση της εταιρείας με τους προμηθευτές και τους πιστωτές της καθώς και με τους αγοραστές καταναλωτές των προϊόντων της, η φήμη αλλά και η ικανότητα της διευθυντικής ομάδας, τα επερχόμενα μελλοντικά σχέδια για ειδικά προϊόντα, το επίπεδο της εκπαίδευσης του προσωπικού, οι σχέσεις της διοίκησης με τα σωματεία των εργαζομένων, η περιβαλλοντική διαχείριση αλλά και η συμπεριφορά της επιχείρησης καθώς και άλλα. Είναι αυτονόητο ότι μία εταιρεία δεν δημοσιεύει τα προαναφερθέντα στοιχεία και τα περισσότερα για λόγους ανταγωνισμού.

3. Οι λογιστικές αρχές και παραδοχές: Ο αναλυτής, ιδίως ο εκτός της επιχείρησης, στις πλείστες των περιπτώσεων, προκειμένου να ερμηνεύσει τις χρηματοοικονομικές καταστάσεις και τους σχετικούς δείκτες, έχει ανάγκη από επί πλέον διευκρινήσεις, που σχετίζονται με τις λογιστικές αρχές και παραδοχές τις οποίες εφαρμόζει η επιχείρηση και οι οποίες δεν εμφανίζονται στις καταστάσεις.

4. Το φαινόμενο δημιουργίας καλών εντυπώσεων: Το φαινόμενο αυτό σχετίζεται με τη διερεύνηση της βραχυχρόνιας ρευστότητας. Στον δημοσιευόμενο ισολογισμό περιλαμβάνονται κάποια στοιχεία ενώ αποκλείονται κάποια άλλα, με αποτέλεσμα ο σχετικός δείκτης γενικής ρευστότητας να εμφανίζεται ευνοϊκότερος του πραγματικού.

5. Το πρόβλημα του επιπέδου τιμών: Το οικονομικό αποτέλεσμα και η χρηματοοικονομική θέση της επιχείρησης μετρώνται με βάση το ιστορικό κόστος. Όταν η καθαρή θέση στο τέλος της περιόδου είναι μεγαλύτερη από την καθαρή θέση στην αρχή της περιόδου η εταιρεία

έχει κέρδη, στην αντίθετη περίπτωση έχει ζημιές. Αυτό, όμως, ισχύει σε περιόδους σταθερότητας των τιμών, όταν δηλαδή δεν μεσολαβούν παράγοντες, όπως άνοδος των τιμών, πληθωρισμός κ.α., οι οποίοι αλλοιώνουν αρκετά τα αποτελέσματα.

6. Οι περιορισμοί των ενδείξεων τάσης: Η επεξεργασία καθώς και η αξιοποίηση των τεχνικών αλλά και των μεθόδων ανάλυσης των χρηματοοικονομικών καταστάσεων οδηγούν σε διαπιστώσεις και εκτιμήσεις των συγκεκριμένων τάσεων. Αυτές οι τάσεις στηρίζονται κατά κύριο λόγο στις ώρες λειτουργίας μιας επιχείρησης κατά το χρονικό ορίζοντα της εμπειρίας και κατά το παρόν. Η πιθανότητα, ορισμένες παροδικές ή μελλοντικές αποφάσεις της διοίκησης να βρίσκονται εκτός των ορίων και των όρων λειτουργίας της επιχείρησης κατά το χρονικό ορίζοντα της εμπειρίας δημιουργεί τις προϋποθέσεις ούτως ώστε να ανατραπούν οι τάσεις με βάση τις οποίες εκτιμάται και προδιαγράφεται είτε προβλέπεται η ανοδική πορεία της επιχείρησης. Παρόλα αυτά η σωστά επιλεγμένη διοίκηση μίας επιχείρησης οφείλει να βρίσκεται πάντα σε ετοιμότητα προετοιμάζοντας τις βραχυπρόθεσμες, τις μεσοπρόθεσμες, καθώς και τις στρατηγικές τις αποφάσεις που πρόκειται να ανατρέψουν οποιοσδήποτε δυσμενείς είτε να ισχυροποιήσουν οποιοσδήποτε ευνοϊκές εξελίξεις.

7. Ο τόπος εγκατάστασης και η μορφή της επιχείρησης: Η γεωγραφική θέση μιας επιχείρησης καθώς και ο κλάδος στον οποίο αυτή ανήκει, επηρεάζουν κάποια αποτελέσματα της ανάλυσης, οπότε αφ' ενός αυτά πρέπει να είναι γνωστά στον αναλυτή και αφ' ετέρου πρέπει να συνεκτιμώνται από μέρους του.

5.3 Αδυναμίες και Περιορισμοί αριθμοδεικτών

Οι περιορισμοί και οι αδυναμίες των Αριθμοδεικτών πηγάζουν από τα ίδια τα στοιχεία των τελικών λογαριασμών.

Οι τελικοί λογαριασμοί αναφέρονται σε παρελθοντικά οικονομικά έτη, άρα είναι απολογιστικού χαρακτήρα με περιορισμένη σημασία για μελλοντική χρήση. Π.χ. προβλέψεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 6

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΚΛΑΔΟΥ ΠΛΑΣΤΙΚΩΝ

6.1 Εισαγωγή

Όπου κι αν κοιτάξουμε γύρω μας υπάρχει πλαστικό. Αποτελεί μεγάλο μέρος των συσκευασιών για τρόφιμα και αναψυκτικά και για τους περισσότερους από εμάς υπάρχει στο σπίτι, στη δουλειά, στο αυτοκίνητο και το λεωφορείο που παίρνουμε για το σχολείο ή το γραφείο. Είναι μέρος της ζωής μας καθώς μέσω αυτού, πίνουμε νερό, ποτίζουμε τα φυτά ή τα χωράφια μας, βάζουμε καύσιμα στα αυτοκίνητά μας ή απλά χρησιμοποιούμε το φυσικό αέριο για την θέρμανση του σπιτιού μας. Η λίστα αυτή, δεν έχει τελειωμό γιατί πολύ απλά το πλαστικό βρίσκεται παντού! Είναι ένα υλικό τεχνητό, αναλώσιμο και συνθετικό. Ένα υλικό εύπλαστο, ελαφρύ, ευέλικτο, ανθεκτικό στην υγρασία, ισχυρό και σχετικά φθηνό. Έχοντας λοιπόν όλα αυτά τα χαρακτηριστικά, διαδραματίζει πολύ σημαντικό ρόλο στη ζωή μας.

Το πλαστικό όμως έχει δημιουργήσει τα τελευταία χρόνια και αντιδράσεις. Το ότι δεν σκουριάζει, δεν αλλοιώνεται, δεν σαπίζει, ή δεν μουχλιάζει, οδήγησε πολλούς να διαμορφώσουν την άποψη, ότι το πλαστικό ως υλικό δεν πεθαίνει. Έτσι λοιπόν μετά από έντονες πιέσεις οικολογικών και άλλων οργανώσεων ή φορέων ανταγωνιστικών υλικών, διαμορφώνονται οι σύγχρονες τάσεις στο κλάδο του πλαστικού, που δεν είναι άλλες από την μετεξέλιξη και μετατροπή των προϊόντων αυτών, σε προϊόντα φιλικά προς το περιβάλλον.

Η προστασία του περιβάλλοντος εμπεριέχει πολλές παραμέτρους και δράσεις, σε όλη την παραγωγική αλυσίδα του πλαστικού. Από την πρώτη ύλη, την παραγωγή του προϊόντος, την συσκευασία του, τη σήμανσή του,

την διαχείριση των αποβλήτων και τέλος την ανακύκλωση όλων των παραπάνω.

Ενδεικτικά η οδηγία 94/62/EK της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις συσκευασίες και τα απορρίμματα συσκευασίας εισάγει ένα γενικό πλαίσιο πολιτικής για την προώθηση της αξιοποίησης των αποβλήτων συσκευασίας στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επιβάλλοντας τη διαλογή στην πηγή και καθορίζοντας ποσοτικούς στόχους. Επίσης, η Κοινοτική Οδηγία REACH για την παραγωγή πλαστικών σωλήνων από PVC, εισάγει την υποχρεωτική χρήση οργανικών σταθεροποιητών, σε πλήρη αντικατάσταση των ήδη χρησιμοποιούμενων, μη οικολογικών, πρόσθετων πρώτων υλών.

Οι Κοινοτικές αυτές Οδηγίες υποχρεώνουν όλα τα Κράτη Μέλη, στην εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με το Κοινοτικό δίκαιο αλλά και την δημιουργία Εθνικών οργανισμών ή φορέων για τον έλεγχο και διαχείριση των παραπάνω. Ακόμη, πέραν της οικολογικής ευαισθησίας που διέπει την Ευρωπαϊκή Κοινότητα, ένας άλλος τομέας πολύ σημαντικός, είναι η θέσπιση κοινών Ευρωπαϊκών Προτύπων, ώστε όλα τα υλικά που διακινούνται μεταξύ των χωρών μελών της Ένωσης να έχουν ένα κοινό πιστοποιητικό συμμόρφωσης με τα Ευρωπαϊκά Πρότυπα.

6.2 Αγορά Πλαστικού στην Ευρώπη

Παρά τις αντίξοες συνθήκες λόγω της αστάθειας στην τιμή του πετρελαίου και της κρίσης στις χώρες της Μέσης Ανατολής, ο κλάδος των πλαστικών είναι ένας από τους πλέον αναπτυσσόμενους στην ευρωπαϊκή αγορά τα τελευταία χρόνια. Σύμφωνα με την Ένωση Πλαστικής Βιομηχανίας (Assosiation Plastics Manufactures), η

παγκόσμια παραγωγή πλαστικού από 1,3 εκατ. τόνους το 1950 ανήλθε σε περισσότερο από 260 εκατ. τόνους το 2007.

Το ίδιο έτος στην Ευρώπη (Ε.Ε.25 και Νορβηγία, Ελβετία) παρήχθησαν 65 εκατ. Τόνοι πλαστικού, που αντιστοιχεί στο 25% της παγκόσμιας παραγωγής για το 2007. Σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης Κατασκευαστών Πλαστικού (APME), ο κλάδος της συσκευασίας κατέλαβε την πρώτη θέση στη συνολική κατανάλωση πλαστικού (37%) στην Ευρώπη, ακολουθούμενος από τις «Άλλες χρήσεις» (28%) και η κατανάλωση πλαστικού από τον κλάδο των οικοδομών και κατασκευών (σωλήνες, μονώσεις κλπ.), κάλυψε το 21% της συνολικής κατανάλωσης.

6.3 Αγορά Πλαστικού στην Ελλάδα

Στην Ελλάδα, ο Κλάδος Πλαστικού, απαρτίζεται και εκπροσωπείται κατά κύριο λόγο από την παραγωγή προϊόντων πλαστικής συσκευασίας και πλαστικών σωλήνων, καθώς η αυτοκινητοβιομηχανία απουσιάζει και ο τρίτος πόλος εφαρμογών είναι πολύ ευρύς για να μπορέσει κάποιος να ομαδοποιήσει και να αναλύσει τα επιμέρους χαρακτηριστικά του.

Ο Κλάδος πλαστικού στην Ελλάδα αποτελείται τόσο από παραγωγικές μονάδες, όσο και από εμπορικές επιχειρήσεις. Ωστόσο, το μεγαλύτερο μέρος της αγοράς ελέγχεται από λίγες μεγάλου μεγέθους μονάδες, οι οποίες έχουν σαν κύρια δραστηριότητά τους την παραγωγή, ενώ ο αριθμός των εισαγωγικών επιχειρήσεων είναι περιορισμένος. Υπάρχουν βεβαίως και αρκετές μικρού μεγέθους επιχειρήσεις, οι οποίες στοχεύουν συνήθως στην κάλυψη της τοπικής αγοράς.

Η ζήτηση στα πλαστικά προϊόντα συνδέεται άμεσα με την πορεία διαφορετικών κλάδων και δραστηριοτήτων της οικονομίας, όπως είναι αυτός των κατασκευών και του αγροτικού τομέα, για τους σωλήνες αλλά

και όλης της μεταποίησης στο σύνολό της, μιας και το μεγαλύτερο μέρος του πλαστικού προορίζεται για την συσκευασία όλων των προϊόντων της μεταποίησης. Έτσι λοιπόν, οι παράγοντες που επηρεάζουν τη ζήτηση για τα εξεταζόμενα προϊόντα εξαρτώνται από τη γενικότερη πορεία της οικονομίας, την εξέλιξη των επενδύσεων, τη διαμόρφωση των επιτοκίων και τις χορηγήσεις δανείων κλπ.

Επιπλέον, η αναγκαιότητα όλων των πλαστικών, α) για την υλοποίηση έργων υποδομής (σε δίκτυα ύδρευσης, άρδευσης, αποχέτευσης και φυσικού αερίου) και β) η αναγκαιότητα για συσκευασία, προστασία ή μεταφορά, όλων των παραγόμενων προϊόντων του πρωτογενούς τομέα και της μεταποίησης, καθιστά τον κλάδο πλαστικού, ως έναν από τους πλέον σημαντικούς κλάδους της Ελληνικής οικονομίας.

Οι δύσκολες εποχές που διανύει η οικονομία της χώρας μας έχει επηρεάσει και τον κλάδο του πλαστικού ο οποίος διανύει μια φθίνουσα πορεία τα τελευταία χρόνια. Παρόλα αυτά οι βιομηχανίες που δραστηριοποιούνται στη χώρα μας αρκούν για να καλύψουν σχεδόν όλες της ανάγκες της Ελληνικής αγοράς. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα οι εισαγωγές πλαστικών στη χώρα μας από το εξωτερικό να είναι ελάχιστες και μάλιστα ο κλάδος να πραγματοποιεί και ένα σημαντικό κομμάτι εξαγωγών.

Ο κλάδος του πλαστικού στη χώρα μας πλήττεται άμεσα από την οικονομική κρίση. Δύο είναι οι βασικοί παράγοντες που οδηγούν σε αυτό. Ο πρώτος είναι το κόστος των πρώτων υλών που χρησιμοποιούν οι βιομηχανίες πλαστικού και δεύτερος και ίσως πιο σημαντικός είναι η ρευστότητα.

Η εξασφάλιση πρώτων υλών σε καλή τιμή για τις βιομηχανίες πλαστικού είναι πολύ σημαντικό για να καταφέρουν να γίνουν ανταγωνίστηκες, καθώς οι πρώτες ύλες έχουν σημαντικό ρόλο στη διαμόρφωση της τιμής, μιας και συμμετέχουν στο κόστος από 65% έως και 80%. Επιπλέον τα πολυμερή που χρησιμοποιούνται σαν πρώτη ύλη είναι παράγωγα του πετρελαίου οπότε και η τιμή τους άμεσα εξαρτώμενη από αυτή του πετρελαίου. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η τιμή του πετρελαίου που βρίσκεται στα ύψη τα τελευταία χρόνια να έχει συμπαράσσει και τις τιμές των πρώτων υλών.

Οι εταιρίες που δραστηριοποιούνται στον κλάδο για να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τον έντονο ανταγωνισμό της παγκόσμιας αγοράς, αφού το μεγαλύτερο κόστος παραγωγής είναι οι πρώτες ύλες, πρέπει να βρουν κεφάλαια και να κάνουν επενδύσεις και πρέπει να μπορούν να δανείζονται με χαμηλά επιτόκια. Κάτι που όμως στην εποχή που διανύουμε είναι αδύνατον και μάλιστα συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Έτσι έχουν δημιουργηθεί τεράστια προβλήματα ρευστότητας όπως σε όλη την αγορά έτσι και στον κλάδο πλαστικών συσκευασιών. Λόγω της κατάστασης αυτής και του φόβου που υπάρχει στο εξωτερικό, για την Ελλάδα και τις ελληνικές επιχειρήσεις, η εταιρίες που παρέχουν τις πρώτες ύλες στην Ελλάδα έχουν κόψει σχεδόν κάθε πίστωση στις Ελληνικές συνεργαζόμενες επιχειρήσεις, κάτι που καθιστά τις πρώτες ύλες ακόμα πιο ακριβές και τα προβλήματα ρευστότητας ακόμα μεγαλύτερα.

6.4 Βιομηχανία πλαστικών: Αύξηση Αισθητού Βαθμού της Παραγωγής το 2015

Αύξηση παρουσίασε κατά το 2015, σύμφωνα με τα έως τώρα διαθέσιμα στοιχεία, ο όγκος παραγωγής της ελληνικής βιομηχανίας πλαστικών.

Ο κλάδος κατέγραψε αισθητά αυξημένη παραγωγική δραστηριότητα το 2015.

Σύμφωνα με τα προσωρινά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, η ποσοστιαία μεταβολή του όγκου της παραγωγής του το 2015, ανά μήνα και συνολικά κατά το δωδεκάμηνο Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου, έχει ως εξής: -1,5% τον Ιανουάριο (+4,4% τον ίδιο μήνα του 2014), +3,0% τον Φεβρουάριο (+4,9%), +3,1% τον Μάρτιο (+4,9%), +6,2% τον Απρίλιο (-2,4%), +11,3% τον Μάιο (-2,2%), +6,6% τον Ιούνιο (-2,9%), -9,6% τον Ιούλιο (+1,4%), -1,3% τον Αύγουστο (+2,2%), +5,3% τον Σεπτέμβριο (-4,6%), -1,2% τον Οκτώβριο (+5,8%), +4,0% τον Νοέμβριο (+4,1%), +6,0% τον Δεκέμβριο (+3,2%) και συνολικά +3,5% το δωδεκάμηνο (+1,7%), σε επίπεδα που είναι χαμηλότερα από τα αντίστοιχα του έτους 2010 κατά 8,4%.

Συγχρόνως, ανοδική πορεία φαίνεται ότι ακολούθησαν τα έσοδά του. Συγκεκριμένα, η εξέλιξη του κύκλου εργασιών του κλάδου το 2015, ανά μήνα και κατά το δωδεκάμηνο Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου, έχει ως εξής: +2,0% τον Ιανουάριο (-5,9% τον ίδιο μήνα του 2014), -5,4% τον Φεβρουάριο (+8,1%), +7,7% τον Μάρτιο (+7,3%), +12,2% τον Απρίλιο (-11,5%), +4,8% τον Μάιο (+7,0%), +13,9% τον Ιούνιο (+2,5%), -6,0% τον Ιούλιο (+1,4%), +0,1% τον Αύγουστο (-5,3%), +5,3% τον Σεπτέμβριο (+0,2%), -0,1% τον Οκτώβριο (+1,3%), +1,1% τον Νοέμβριο (-0,5%), -2,5% τον Δεκέμβριο (+5,6%) και συνολικά +4,8% το

δωδεκάμηνο Ιανουαρίου - Δεκεμβρίου 2015 (+1,0% το αμέσως προηγούμενο δωδεκάμηνο), σε επίπεδα που είναι υψηλότερα από τον κύκλο εργασιών του κλάδου το έτος 2010 κατά 4,4%.

Ο κλάδος της παραγωγής προϊόντων από πλαστικές και ελαστικές ύλες, σύμφωνα με τα αποτελέσματα 241 εταιρειών του που συνεχίζουν τη λειτουργία τους και έχουν γνωστοποιήσει τα οικονομικά τους αποτελέσματα για το έτος 2014, εμφάνισε το έτος αυτό, σε σύγκριση με το 2013, βελτιωμένα κατά 12% κέρδη προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων (EBITDA) της τάξεως των 162,2 εκατ. ευρώ, ίσα προς το 10,7% των συνολικών εσόδων του (9,6% το 2013), σε συνθήκες αύξησης των εσόδων του κατά 1% και βελτίωσης του μεικτού περιθωρίου κέρδους του κατά 1,3 εκατοστιαία μονάδα (18,6% το 2014, από 17,3% το 2013).

Παρουσιάζει βελτιωμένα κατά 13% (+5,4 εκατ. ευρώ) κέρδη προ φόρων ύψους 46,0 εκατ. ευρώ και μετά την πρόβλεψη για φόρους καθαρά κέρδη ύψους 26,2 εκατ. ευρώ (7,0 εκατ. ευρώ το 2013).

Τα συνολικά έσοδα των 241 βιομηχανικών και βιοτεχνικών ΑΕ και ΕΠΕ του κλάδου, μεγάλου, μεσαίου και μικρού μεγέθους, τα οικονομικά στοιχεία των οποίων έχουν γίνει γνωστά, ανήλθαν το 2014 σε 1,52 δισ. ευρώ.

Οι 241 αυτές εταιρείες παραγωγής προϊόντων από πλαστικές και ελαστικές ύλες στις 31.12.2014 διέθεταν πάγια και κυκλοφορούντα περιουσιακά στοιχεία της τάξεως των 2,21 δισ. ευρώ και, ως σύνολο, κατέγραψαν:

- Μεικτά κέρδη 282,9 εκατ. ευρώ, αυξημένα κατά 8% (+21,3 εκατ. ευρώ).

- Κέρδη προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων (EBITDA) ύψους 162,2 εκατ. ευρώ, αυξημένα κατά 17,1 εκατ. ευρώ σε αξία και κατά 12% σε ποσοστό (κέρδη 145,1 εκατ. ευρώ το 2013).

- Κέρδη προ φόρων και τόκων (EBIT) 90,9 εκατ. ευρώ, αυξημένα κατά 25% σε ποσοστό και κατά 18,0 εκατ. ευρώ σε αξία και ίσα προς το 6,0% των πωλήσεων, έναντι αντίστοιχου ποσοστού 4,8% (κέρδη 72,9 εκατ. ευρώ το 2013).

- Κέρδη προ φόρων 46,0 εκατ. ευρώ, που ισοδυναμούν με βελτίωση κατά 13% σε ποσοστό και κατά 5,4 εκατ. ευρώ σε αξία (κέρδη 40,6 εκατ. ευρώ το 2013) και είναι ίσα προς το 3,0% των πωλήσεων, έναντι αντίστοιχου ποσοστού 2,7% το 2013.

- Καθαρά κέρδη, μετά την πρόβλεψη για φόρους, ύψους 26,2 εκατ. ευρώ, που ισοδυναμούν με βελτίωση κατά 276% σε ποσοστό και κατά 19,2 εκατ. ευρώ σε αξία (κέρδη 7,0 εκατ. ευρώ το 2013) και είναι ίσα προς το 1,7% των πωλήσεων, έναντι αντίστοιχου ποσοστού 0,5% το 2013.

Τα ίδια κεφάλαια των 241 επιχειρήσεων (1,14 δισ. ευρώ στις 31.12.2014) αυξήθηκαν κατά 1% (+7,4 εκατ. ευρώ). Παράλληλα, αυξήθηκε το σύνολο των απασχολουμένων κεφαλαίων τους (2,21 δισ. ευρώ στο τέλος της χρήσης) κατά 1% (+18,4 εκατ. ευρώ). Η αναλογία των ιδίων κεφαλαίων προς τα συνολικά κεφάλαια των επιχειρήσεων του τομέα ανήλθε σε 48,3%, από 48,2% το 2013. Το κυκλοφορούν ενεργητικό τους ήταν κατά 56,7% μεγαλύτερο από τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις τους.

Αύξηση κατά 2% παρουσίασε, εξάλλου, το πάγιο ενεργητικό τους (1,06 δισ. ευρώ, μαζί με τις συμμετοχές).

Με κριτήριο τα τελικά καθαρά αποτελέσματα, μετά την πρόβλεψη για φόρους, κερδοφόρες ήταν, οριακά έστω, οι 151 από τις 241 επιχειρήσεις (62,6% του συνόλου), σε αντίθεση με τις υπόλοιπες 90 (37,4% του συνόλου), οι οποίες παρουσίασαν ζημιές, οριακές έστω. Τα συνολικά καθαρά κέρδη των 151 κερδοφόρων ήταν 64,3 εκατ. ευρώ, ενώ οι συνολικές τελικές ζημιές των 90 ζημιογόνων ήταν 38,1 εκατ. ευρώ.

Αναλυτικότερα, από το σύνολο των 241 επιχειρήσεων:

- 20 επιχειρήσεις (8,3%) οι οποίες ήταν κερδοφόρες το 2013 με κέρδη 7,9 εκατ. ευρώ, εμφάνισαν κατά το 2014 ζημιές 2,8 εκατ. ευρώ, έχοντας απώλειες ύψους 10,7 εκατ. ευρώ.

- 70 επιχειρήσεις (29,0%) οι οποίες ήταν ζημιογόνες το 2013, παρέμειναν και κατά το 2014 ζημιογόνες, πραγματοποιώντας ζημιές 35,3 εκατ. ευρώ έναντι 36,7 εκατ. ευρώ το 2013, μειωμένες έτσι κατά 1,4 εκατ. ευρώ.

- 32 επιχειρήσεις (13,3%) οι οποίες ήταν ζημιογόνες το 2013 με ζημιές 5,6 εκατ. ευρώ, εμφάνισαν κατά το 2014 κέρδη της τάξεως των 6,8 εκατ. ευρώ, έχοντας ωφέλεια 12,4 εκατ. ευρώ.

Η αποδοτικότητα του μέσου ενεργητικού των 241 επιχειρήσεων στη διάρκεια της χρήσης 2014 σε κέρδη προ φόρων, τόκων και αποσβέσεων (EBITDA) ανήλθε σε 7,3%, από 6,6% το 2013.

www.inr.gr, 31 Μαρτίου 2016

6.5 Είσοδος νέων ανταγωνιστών

Στον κλάδο πλαστικού ο ανταγωνισμός από νεοεισερχόμενες επιχειρήσεις κρίνεται σαν μη υφιστάμενος καθώς είναι δύσκολο για μια εταιρεία να δραστηριοποιηθεί στην παραγωγή πλαστικών τόσο λόγω κόστους αρχικής επένδυσης και υψηλού βαθμού συγκέντρωσης του

κλάδου όσο και λόγω της ύπαρξης πολλαπλάσιας εγκαταστημένης δυναμικότητας των παραγωγικών μονάδων, σε σχέση με την εγχώρια ζήτηση ιδιαίτερα μετά την κρίση του 2009. Θα ήταν ευκολότερο για μια επιχείρηση να δραστηριοποιηθεί στην εισαγωγή πλαστικών, όπου όμως πρέπει να αντιμετωπίσει την παρουσία εδραιωμένων επιχειρήσεων του κλάδου με διευρυμένα εμπορικά δίκτυα.

6.6 Ανταγωνισμός επιχειρήσεων του κλάδου

Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η εγχώρια βιομηχανία πλαστικών σωλήνων χαρακτηρίζεται από υψηλό βαθμό συγκέντρωσης των δραστηριοποιούμενων μονάδων, καθώς ο σημαντικότερος όγκος της καλύπτεται από λίγες επιχειρήσεις μεγάλου μεγέθους. Ο έντονος ανταγωνισμός που επικρατεί στην αγορά των πλαστικών, υποχρεώνει τις μεγαλύτερες κυρίως παραγωγικές επιχειρήσεις να πραγματοποιούν επενδύσεις με σκοπό την ανανέωση του μηχανολογικού τους εξοπλισμού, τον εκσυγχρονισμό και την αυτοματοποίηση της παραγωγικής τους διαδικασίας, καθώς και την διεύρυνση του δικτύου διανομής μέσω των αντιπροσώπων τους.

Αντίστοιχα μεταξύ των μικρότερων επιχειρήσεων του κλάδου υπάρχει έντονος ανταγωνισμός ιδιαιτέρως τα τελευταία χρόνια λόγω αύξησης των εισαγωγών από τρίτες χώρες οι οποίες παράγουν προϊόντα σε ιδιαίτερα ανταγωνιστικές τιμές (λόγω χαμηλού εργατικού κόστους) και διεισδύουν στις υφιστάμενες αγορές με ανταγωνιστικό πλεονέκτημα. Οι παράγοντες αυτοί συντελούν στην όξυνση του ανταγωνισμού, τόσο στην εγχώρια όσο και στη διεθνή αγορά, γεγονός που αναγκάζει τις επιχειρήσεις να συμπιέσουν τα περιθώρια κέρδους τους, ωθούμενες σε ανταγωνισμό τιμών, εξαιτίας και της υπερβάλλουσας προσφοράς που υπάρχει σε επί μέρους τομείς της αγοράς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 7

ΜΕΛΕΤΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ

7.1 Χρηματοοικονομική Ανάλυση Εταιρείας Πλαστικά Κρήτης ΑΕ

7.1.1 Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας

Για να καλύπτουν τα στοιχεία του κυκλοφορούντος ενεργητικού τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις θα πρέπει ο αριθμοδείκτης να είναι μεγαλύτερος από τη μονάδα. Για τα Πλαστικά Κρήτης βλέπουμε ότι η τιμή του αριθμοδείκτη είναι αρκετά ικανοποιητική και μάλιστα έως το 2011 είχε μονίμως ανοδική τάση φθάνοντας σε τιμές πολύ πάνω από το δύο αλλά και τα επόμενα χρόνια που υπάρχει πτώση παραμένει σε απολύτως ικανοποιητικά επίπεδα.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΟΤΟΤΗΤΑΣ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΥΚΛ.ΕΝΕΡΓΗΤ.	57.495	65.747	67.428	65.867	75.460	75.120
ΒΡΑΧΥΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	31.135	24.505	20.178	16.185	27.201	29.350
ΑΡΙΘΜ.ΓΕΝ.ΡΕΥΣΤ	1,85	2,68	3,34	4,07	2,77	2,56

7.1.2 Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας

Ο αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας ήταν κατά την διάρκεια όλων των χρόνων που μελετούμε μεγαλύτερος από τη μονάδα, δηλαδή δίδεται ένδειξη ότι η προέλευση της χρηματοδότησης των αποθεμάτων προέρχεται από ταχέως ρευστοποιήσιμα στοιχεία της και όχι από βραχυπρόθεσμο δανεισμό.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΥΚΛ.ΕΝΕΡΓΗΤ.	44.452	48.584	50.561	51.880	57.373	53.487
ΒΡΑΧΥΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	31.135	24.505	20.178	16.185	27.201	29.350
ΑΡΙΘΜ.ΓΕΝ.ΡΕΥΣΤ	1,43	1,98	2,51	3,21	2,11	1,82

7.1.3 Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους

Η αποδοτικότητα μιας επιχείρησης μας εκφράζει τα κατά πόσο το κεφάλαιο μιας επιχείρησης είναι ικανό να παράγει κέρδος. Για να διαπιστωθεί αυτό κάνουμε χρήση των αριθμοδεικτών αποδοτικότητας. Σύμφωνα με τον αριθμοδείκτη μικτού κέρδους η λειτουργική αποτελεσματικότητα της επιχείρησης έχει μια πτώση από το 2008 στο 2009 αλλά στη συνέχεια έχει σχεδόν σταθερή πορεία για το επόμενο χρόνια.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΠΩΛΗΣΕΙΣ-ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛ.	17.666	18.938	18.542	19.432	20.755	22.227
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	77.560	94.031	95.002	86.831	98.625	106.047
ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ	0,23	0,20	0,20	0,22	0,21	0,21

7.1.4 Αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων

Από την τιμή του αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων βλέπουμε πόσο αποδοτικό είναι το κόστος των πωληθέντων προϊόντων ή εμπορευμάτων

και το περιθώριο μικτού κέρδους που έχουμε κάτι που είναι ικανοποιητικό στην εταιρία που αναλύουμε.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	59.894	75.093	76.460	67.399	77.870	83.820
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	77.560	94.031	95.002	86.831	98.625	106.047
ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘ.	0,77	0,80	0,80	0,78	0,79	0,79

7.1.5 Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων

Το 2008 ο αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων βρίσκεται στη χαμηλότερη τιμή του στο 1,92, μία τιμή που δεν είναι αρκετά ικανοποιητική. Ουσιαστικά αυτό σημαίνει η επιχείρηση για το 2008 εξοφλούσε τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της σε βάθος μεγαλύτερο των έξι μηνών. Την επόμενη πενταετία ο δείκτης κινήθηκε σε υψηλότερες τιμές με αποκορύφωμα το 2011 ενώ το 2012 και 2013 παρέμεινε σταθερός στο 2,86 δηλαδή περίπου στις 128 ημέρες.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΤΑΧ. ΒΡΑΧ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	59.894	75.093	76.460	67.399	77.870	83.820
ΒΡΑΧΠΡΟΘ. ΥΠΟΧΡ	31.135	24.505	20.178	16.185	27.201	29.350
ΑΡΙΘΜ.ΤΑΧ.ΒΡΑΧ.ΥΠΟΧΡ.	1,92	3,06	3,79	4,16	2,86	2,86

7.1.6 Αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων

Ο αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων για τα Πλαστικά Κρήτης την εξαετία που αναλύουμε βρίσκεται σταθερά σε τιμές ανάμεσα στο δύο με δύομιση. Τιμές που δεν είναι ιδιαίτερα ικανοποιητικές καθώς αυτό σημαίνει ότι η εταιρεία εισπράττει τις απαιτήσεις της από τους πελάτες περίπου πέντε με έξι μήνες μετά την από την πώληση.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΥΚΛ. ΤΑΧ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	77.560	94.031	95.002	86.831	98.625	106.047
ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ	38.801	43.873	43.707	40.311	43.334	41.136
ΑΡΙΘΜ.ΚΥΚΛ.ΤΑΧ.ΑΠΑΙΤ.	2,00	2,14	2,17	2,15	2,58	2,58

7.1.7 Αριθμοδείκτης δανειακής επιβάρυνσης

Από τον αριθμοδείκτη δανειακής επιβάρυνσης βλέπουμε ότι επιχείρηση έχει δανειακά κεφάλαια αλλά δεν είναι μεγάλο το ποσοστό σε σχέση με το σύνολο του παθητικού και μάλιστα φθίνει σταδιακά φτάνοντας το 2013 σε 0,25 τιμή ιδιαίτερος ικανοποιητική.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ

ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	36.436	44.158	44.001	39.706	43.672	35.882
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ	108.682	128.655	135.443	136.264	144.927	144.357
ΑΡΙΘΜ.ΔΑΝ.ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ	0,34	0,34	0,32	0,29	0,30	0,25

7.2 Χρηματοοικονομική Ανάλυση Εταιρείας FLEXOPACK

7.2.1 Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας

Από τον αριθμοδείκτη γενικής ρευστότητας βλέπουμε ότι τα στοιχεία του κυκλοφορούντος ενεργητικού είναι ικανά να καλύψουν τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις σχεδόν οριακά για το 2008 και 2009. Τα επόμενα χρόνια ο δείκτης έχει μονίμως ανοδικές τάσεις φτάνοντας το 2013 και σε τιμές πάνω από δυο που κρίνονται πολύ ικανοποιητικές.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

FLEXOPACK	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΥΚΛ.ΕΝΕΡΓΗΤ.	16.470	18.032	21.363	19.262	27.139	28.171
ΒΡΑΧΥΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	15.359	17.109	17.237	12.459	14.538	13.846
ΑΡΙΘΜ.ΓΕΝ.ΡΕΥΣΤ	1,07	1,05	1,24	1,55	1,87	2,03

7.2.2 Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας

Ο αριθμοδείκτης ειδικής ρευστότητας για την τριετία 2006-2009 ήταν κάτω της μονάδος, κάτι που ουσιαστικά σημαίνει πως η χρηματοδότηση των αποθεμάτων γίνεται μέσω βραχυπρόθεσμου δανεισμού, αφού τα άμεσα ρευστοποιήσιμα στοιχεία της επιχείρησης δεν αρκούν για να καλύψουν τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις. Τα επόμενα χρόνια όμως ο αριθμοδείκτης βελτιώνεται εμφανέστατα, ακολουθώντας όλο και καλύτερη πορεία και παίρνοντας την καλύτερη τιμή του το 2013

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

FLEXORACK	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΥΚΛ.ΕΝΕΡΓ.-ΑΠΟΘ.	11.937	11.858	14.818	12.759	18.329	19.697
ΒΡΑΧΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	15.359	17.109	17.237	12.459	14.538	13.846
ΑΡΙΘΜ. ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤ	0,78	0,69	0,86	1,02	1,26	1,42

7.2.3 Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους

Η αποδοτικότητα του μικτού κέρδους είναι φθίνουσα για την Flexorack από το 2008 έως το 2013. Η οικονομική κρίση και ο ανταγωνισμός έχουν βοηθήσει στο να πουλάει όσο το δυνατόν φθηνότερα και έτσι δικαιολογείται και η φθίνουσα πορεία του δείκτη.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

FLEXORACK	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΠΩΛΗΣΕΙΣ-ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛ.	7.746	7.965	7.868	7.312	8.004	7776
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	35.464	40.270	42.267	36.346	36.346	46.906
ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ	0,22	0,20	0,19	0,20	0,18	0,17

7.2.4 Αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων

Στο κόστος των πωληθέντων μειώνεται σταδιακά η αποδοτικότητα του όπως είναι φυσιολογικό καθώς από το 2008 μέχρι και το 2013 σχεδόν μόνιμα αυξάνονται οι τιμές των πρώτων υλών άρα και το κόστος παραγωγής των προϊόντων και έτσι οι εταιρείες αναγκάζονται να μειώσουν τα περιθώρια κέρδους τους.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ

FLEXOPACK	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	27.718	32.305	34.399	29.034	36.834	39.130
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	35.464	40.270	42.267	36.346	44.838	46.906
ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘ.	0,78	0,80	0,81	0,80	0,82	0,83

7.2.5 Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων

Η τιμή του αριθμοδείκτη ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων δεν είναι και η καλύτερη δυνατή καθώς το 1,80 σημαίνει ότι η επιχείρηση καλύπτει τις υποχρεώσεις της σε 203 ημέρες περίπου κάτι που δεν είναι καταστροφικό είναι όμως αρκετά μεγάλο διάστημα. Στη συνέχεια κατά τη διάρκεια της επόμενης πενταετίας η τιμή του αριθμοδείκτη μόνιμα και σταθερά αυξάνεται για να φτάσει σε σαφώς πιο ικανοποιητικά επίπεδα. Έτσι λοιπόν το 2011 εξοφλεί τις υποχρεώσεις της σε 5 μήνες και μερικές μέρες ενώ αντίστοιχα το 2013 σε 4 μήνες και κάτι.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΤΑΧ. ΒΡΑΧ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

FLEXOPACK	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	27.718	32.305	34.399	29.034	36.834	39.130
ΒΡΑΧΠΡΟΘ. ΥΠΟΧΡ.	15.359	17.109	17.237	12.459	14.538	13.846
ΑΡΙΘΜ.ΤΑΧ.ΒΡΑΧ.ΥΠΟΧΡ.	1,80	1,89	2,00	2,33	2,53	2,83

7.2.6 Αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων

Σε αντίθεση με το αριθμοδείκτη ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων ο αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων είναι σε εξαιρετικά επίπεδα. Αυτό σημαίνει ότι η επιχείρηση εισπράττει πολύ γρήγορα τις απαιτήσεις. Για το 2008, όπου συναντάμε και την πιο

χαμηλή τιμή του δείκτη, η διάρκεια παραμονής των απαιτήσεων ήταν 91 ημέρες ενώ το 2011 ήταν μόλις κάτι λιγότερο από 70 ημέρες. Για το 2012 και 2013 η τιμή του αριθμοδείκτη υποχώρησε ελαφρώς μένοντας ωστόσο σε πολύ καλά επίπεδα ειδικά αν συνυπολογίσει κανείς και τις δύσκολες συνθήκες που επικρατούν στην αγορά.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΥΚΛ. ΤΑΧ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

FLEXORACK	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	35.464	40.270	42.267	36.346	44.838	46.906
ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ	8.896	8.955	8.410	6.888	10.227	9.985
ΑΡΙΘΜ.ΚΥΚΛ.ΤΑΧ.ΑΠΑΙΤ.	3,99	4,50	5,03	5,28	4,38	4,70

7.2.7 Αριθμοδείκτης δανειακής επιβάρυνσης

Από τον αριθμοδείκτη δανειακής επιβάρυνσης βλέπουμε ότι επιχείρηση έχει υποχρεώσεις που όμως δεν είναι ιδιαίτερα πολλές και δεν θα έχει πρόβλημα να τις καλύψει. Μάλιστα η επιχείρηση έχει καταφέρει να μειώσει την τιμή του δείκτη τις τελευταίες χρήσεις και ιδιαίτερα το 2013.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ

FLEXORACK	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	21.337	25.866	26.085	20.644	25.927	23.552
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ	50.099	57.274	60.001	57.011	64.268	64.168
ΑΡΙΘΜ.ΔΑΝ.ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ	0,43	0,45	0,43	0,36	0,40	0,37

7.3 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΠΑΪΡΗΣ ΑΒΕΕ

7.3.1 Αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας

Ο αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας παρατηρούμε ότι καθ' όλη τη διάρκεια της εξεταζόμενης εξαετίας έχει σταθερές τιμές με μικρές διακυμάνσεις μεταξύ 0,69 και 0,79. Οι τιμές αυτές όμως δεν είναι καθόλου ικανοποιητικές και μας δείχνουν πως το κυκλοφορούν ενεργητικό δεν είναι σε καμία περίπτωση ικανό να καλύψει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις. Άρα η εταιρεία αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα ρευστότητας.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΟΤΟΤΗΤΑΣ

ΠΑΙΡΗΣ ΑΒΕΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΥΚΛ.ΕΝΕΡΓΗΤ..	9.565.581	11.200.786	10.373.523	10.329.449	10.312.502	9.926.117
ΒΡΑΧΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	13.465.314	15.503.782	14.074.110	13.075.163	14.880.305	14.307.424
ΑΡΙΘΜ.ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤ	0,71	0,73	0,74	0,79	0,69	0,69

7.3.2 Αριθμοδείκτης άμεσης ρευστότητας

Όπως είναι λογικό όπως ακριβώς ο αριθμοδείκτης γενικής ρευστότητας, έτσι και αυτός της άμεσης ρευστότητας είναι σε πολύ χαμηλά επίπεδα με τιμές κατά πολύ κάτω τις μονάδας κάτι που σημαίνει πως η επιχείρηση έχει μεγάλα προβλήματα ρευστότητας και χρηματοδοτεί τα αποθέματα της μέσω βραχυπρόθεσμου δανεισμού.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

ΠΑΙΡΗΣ ΑΒΕΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΥΚΛ.ΕΝΕΡΓ.-ΑΠΟΘ.	7.558.271	7.764.203	7.149.966	7.158.467	7.526.518	7.231.922
ΒΡΑΧΥΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	13.465.314	15.503.782	14.074.110	13.075.163	14.880.305	14.307.424
ΑΡΙΘΜ. ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤ	0,56	0,50	0,51	0,55	0,51	0,51

7.3.3 Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους

Ο αριθμοδείκτης μικτού κέρδους το 2008 βρίσκεται σε ικανοποιητικά επίπεδα όμως βλέπουμε ότι τα επόμενα χρόνια ακολουθεί καθοδική πορεία . Εκεί έχει οδηγήσει την εταιρεία η ανάγκη να πουλήσει για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στα προβλήματα ρευστότητας που έχει, όπως είδαμε και από τους παραπάνω αριθμοδείκτες, και μάλιστα μέσα σε μια περίοδο κρίσης και υψηλού ανταγωνισμού.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

ΠΑΙΡΗΣ ΑΒΕΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΠΩΛΗΣΕΙΣ-ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛ.	2.981.989	2.641.663	2.436.375	2.227.648	1.798.994	2.043.931
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	14.897.864	15.484.015	15.319.918	13.169.743	14.155.166	14.531.092
ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ	0,20	0,17	0,16	0,17	0,13	0,14

7.3.4 Αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων

Η συμμετοχή του κόστους πωληθέντων στις πωλήσεις όπως είναι φυσιολογικό συνεχώς αυξάνεται από το 2008 έως το 2013. Αυτό συμβαίνει καθώς η εταιρεία αναγκάζεται συνεχώς να πουλάει σε

καλύτερες τιμές τη στιγμή που η ίδια αγοράζει τις πρώτες ύλες όλο και πιο ακριβά.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ

ΠΑΙΡΗΣ ΑΒΕΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	11.915.875	12.842.352	12.883.543	10.942.095	12.356.172	12.487.161
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	14.897.864	15.484.015	15.319.918	13.169.743	14.155.166	14.531.092
ΑΡΙΘΜ.ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘ	0,80	0,83	0,84	0,83	0,87	0,86

7.3.5 Αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων

Ο αριθμοδείκτης ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων κινείται και αυτός όπως και οι προηγούμενοι αριθμοδείκτες σε απογοητευτικά επίπεδα. Βρίσκεται σε τιμές κοντά και κυρίως κάτω του 0,9 κάτι που σημαίνει ότι η επιχείρηση χρειάζεται ένα μέσω χρονικό διάστημα περισσότερο από ένα χρόνο για εξοφλήσει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΤΑΧ. ΒΡΑΧ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

ΠΑΙΡΗΣ ΑΒΕΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	11.915.875	12.842.352	12.883.543	10.942.095	12.356.172	12.487.161
ΒΡΑΧΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	13.465.314	15.503.782	14.074.110	13.075.163	14.880.305	14.307.424
ΑΡΙΘΜ.ΤΑΧ.ΒΡΑΧ.ΥΠΟΧΡ.	0,88	0,83	0,92	0,84	0,83	0,87

7.3.6 Αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων

Από τον αριθμοδείκτη κυκλοφοριακής ταχύτητας των απαιτήσεων βλέπουμε ότι η επιχείρηση ανακυκλώνει τις απαιτήσεις της περίπου 2 με

2,5 φορές το πολύ το χρόνο. Δηλαδή η επιχείρηση εισπράττει τις απαιτήσεις της περίπου κάθε 5-6 μήνες, αρκετά καθυστερημένα αλλά είναι κάπως λογικό ειδικά για τις συνθήκες που επικρατούν από το 2011 και έπειτα και οι επιχειρήσεις δυσκολεύονται να εισπράξουν από τους πελάτες και τους χρεώστες τους.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΥΚΛ. ΤΑΧ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

ΠΑΙΡΗΣ ΑΒΕΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	14.897.864	15.484.015	15.319.918	13.169.743	14.155.166	14.531.092
ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ	7.227.412	6.295.527	6.256.955	6.593.352	6.812.959	6.656.270
ΑΡΙΘΜ.ΚΥΚΛ.ΤΑΧ.ΑΠΑΙΤ.	2,06	2,46	2,45	2,00	2,08	2,18

7.3.7 Αριθμοδείκτης δανειακής επιβάρυνσης

Όπως παρατηρούμε από τον αριθμοδείκτη δανειακής επιβάρυνσης η επιχείρηση έχει δανειακά κεφάλαια και μάλιστα αυξημένα που όμως είναι ακόμα σε θέση να καλύψει. Παράλληλα όμως βλέπουμε ότι το 2012 και το 2013 υπάρχει μια αύξηση σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ

ΠΑΙΡΗΣ ΑΒΕΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	14.255.187	16.122.253	15.097.862	14.321.998	15.927.055	15.207.227
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ	26.057.510	27.667.628	26.373.142	25.584.857	26.627.851	25.444.963
ΑΡΙΘΜ.ΔΑΝ.ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ	0,55	0,58	0,57	0,56	0,60	0,60

7.4 ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ

Στους ισολογισμούς της εταιρείας Μ. Ι. Μαΐλλης παρατηρούμε ότι το 2009 μεταφέρεται ένα μεγάλο ποσό περίπου κοντά στα 150.000.000€ από τις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις στις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις και το 2013 συμβαίνει το ανάποδο μεταφέρονται περίπου 180.000.000€ από τις βραχυπρόθεσμες στις μακροπρόθεσμες υποχρεώσεις.

Αυτό το γεγονός όπως θα δούμε και στους πίνακες παρακάτω επηρεάζει τις τιμές στους αριθμοδείκτες γενικής και άμεσης ρευστότητας και βεβαίως τον αριθμοδείκτη ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων. Επειδή δεν υπάρχει κάποια σημείωση στον ισολογισμό της επιχείρησης και επειδή δεν γνωρίζουμε το λόγο της μεταβολής αυτής θα ήταν επικίνδυνο να προσπαθήσουμε να αναλύσουμε τους αριθμοδείκτες αυτούς καθώς θα ήταν αδύνατον να οδηγηθούμε σε ασφαλή συμπεράσματα.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΟΤΟΤΗΤΑΣ

ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΥΚΛ.ΕΝΕΡΓΗΤ..	133.967.792	134.948.342	93.464.495	92.834.116	101.078.416	149.394.951
ΒΡΑΧΥΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	37.833.572	160.965.056	147.277.987	166.883.314	202.371.743	19.650.813
ΑΡΙΘΜ.ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤ	3,54	0,84	0,63	0,56	0,50	7,60

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ

ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΥΚΛ.ΕΝΕΡΓ.- ΑΠΟΘ.	113.351.669	110.411.786	74.631.516	78.065.803	84.512.568	133.623.256
ΒΡΑΧΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	37.833.572	160.965.056	147.277.987	166.883.314	202.371.743	19.650.813
ΑΡΙΘΜ.ΑΜΕΣΗΣ ΡΕΥΣΤ	3,00	0,69	0,51	0,47	0,42	6,80

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΤΑΧ. ΒΡΑΧ. ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ

ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	307.228.733	115.515.519	193.151.405	59.279.925	73.566.167	79.148.940
ΒΡΑΧΠΡΟΘ.ΥΠΟΧΡ	37.833.572	160.965.056	147.277.987	166.883.314	202.371.743	19.650.813
ΑΡΙΘΜ.ΤΑΧ. ΒΡΑΧ.ΥΠΟΧΡ.	8,12	0,72	1,31	0,36	0,36	4,03

7.4.1 Αριθμοδείκτης μικτού κέρδους

Το 2008 ο αριθμοδείκτης βρίσκεται ήδη σε χαμηλά επίπεδα, την επόμενη χρονιά ο δείκτης θα μείνει σταθερός όμως η επιχείρηση θα έχει τεράστιες απώλειες από τις πωλήσεις της. Τα επόμενα χρόνια προφανώς για να μπορέσει να ανακτήσει τους χαμένους πελάτες και να αντιμετωπίσει τον ανταγωνισμό αναγκάζεται να μειώσει κατά πολύ το μικτό κέρδος.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ

ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΠΩΛΗΣΕΙΣ-ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛ.	64.082.925	23.600.081	13.207.788	2.919.710	8.169.128	10.501.187
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	371.311.658	139.115.600	206.359.193	62.199.635	81.735.295	89.650.127
ΑΡΙΘΜ.ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ	0,17	0,17	0,06	0,05	0,10	0,12

7.4.2 Αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων

Η προσπάθεια της επιχείρησης να διατηρηθεί ζωντανή στην αγορά και να διατηρήσει το πελατολόγιο της όπως είπαμε και πριν σε συνδυασμό με την κρίση που έχει πλήξει την αγορά και την συνεχόμενη αύξηση της τιμής των πρώτων υλών θα την αναγκάσει να πουλάει σχεδόν σε τιμές κόστους όπως μας δείχνει και ο αριθμοδείκτης κόστους πωληθέντων με αποκορύφωμα βεβαίως το 2011.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ

ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΚΟΣΤΟΣ ΠΩΛΗΘΕΝΤΩΝ	307.228.733	115.515.519	193.151.405	59.279.925	73.566.167	79.148.940
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	371.311.658	139.115.600	206.359.193	62.199.635	81.735.295	89.650.127
ΑΡΙΘΜ.ΚΟΣΤΟΥΣ ΠΩΛΗΘ.	0,83	0,83	0,94	0,95	0,90	0,88

7.4.3 Αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων

Ο αριθμοδείκτης κυκλοφοριακής ταχύτητας απαιτήσεων το 2008 είναι σε πολύ καλά επίπεδα κάτι που δεν συμβαίνει όμως τα επόμενα χρόνια έως το 2013 με μοναδική εξαίρεση το 2010 που η επιχείρηση εισέπραττε τις απαιτήσεις της κάτι λιγότερο από τέσσερις μήνες, ενώ τα υπόλοιπα χρόνια χρειάζεται τουλάχιστον το διπλό χρόνο για να εισπράξει τις απαιτήσεις της.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΚΥΚΛ. ΤΑΧ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ

ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΠΩΛΗΣΕΙΣ	371.311.658	139.115.600	206.359.193	62.199.635	81.735.295	89.650.127
ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ	90.088.958	99.386.868	63.036.500	57.675.862	60.741.140	56.469.317
ΑΡΙΘΜ.ΚΥΚΛ.ΤΑΧ.ΑΠΑΙΤ.	4,12	1,40	3,27	1,08	1,35	1,59

7.4.4 Αριθμοδείκτες δανειακής επιβάρυνσης

Η σχέση των υποχρεώσεων της επιχείρησης με το σύνολο του παθητικού είναι συνεχώς αυξανόμενη και παρόλο που αρχικά η τιμή του αριθμοδείκτη είναι χαμηλά το 2012 βλέπουμε ότι σχεδόν μόνο το ¼ ανήκει στους μετόχους καθώς τα υπόλοιπα είναι δανεικά κεφάλαια.

ΠΙΝΑΚΑΣ ΥΠΟΛ. ΑΡΙΘΜ. ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ

ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
ΣΥΝΟΛΟ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ	158.760.865	174.340.495	172.602.973	188.693.471	221.055.671	241.219.235
ΣΥΝΟΛΟ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ	382.377.950	380.699.688	362.030.645	343.900.864	307.893.414	357.154.588
ΑΡΙΘΜ.ΔΑΝ.ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ	0,42	0,46	0,48	0,55	0,72	0,68

7.5 Συγκριτική ανάλυση

	ΑΡΙΘΜ. ΓΕΝΙΚΗΣ ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑΣ					
ΕΤΑΙΡΕΙΑ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Πλαστικά Κρήτης ΑΕ	1,85	2,68	3,34	4,07	2,77	2,56
FLEXOPACK	1,07	1,05	1,24	1,55	1,87	2,03
ΠΑΪΡΗΣ ΑΒΕΕ	0,71	0,73	0,74	0,79	0,69	0,69
ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	3,54	0,84	0,63	0,56	0,5	7,6

	ΑΡΙΘΜ. ΜΙΚΤΟΥ ΚΕΡΔΟΥΣ					
ΕΤΑΙΡΕΙΑ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Πλαστικά Κρήτης ΑΕ	0,23	0,2	0,2	0,22	0,21	0,21
FLEXOPACK	0,22	0,2	0,19	0,2	0,18	0,17
ΠΑΪΡΗΣ ΑΒΕΕ	0,2	0,17	0,16	0,17	0,13	0,14
ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	0,17	0,17	0,06	0,05	0,1	0,12

	ΑΡΙΘΜ. ΚΥΚΛ. ΤΑΧ. ΑΠΑΙΤΗΣΕΩΝ					
ΕΤΑΙΡΕΙΑ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Πλαστικά Κρήτης ΑΕ	2	2,14	2,17	2,15	2,58	2,58
FLEXOPACK	3,99	4,5	5,03	5,28	4,38	4,7
ΠΑΪΡΗΣ ΑΒΕΕ	2,06	2,46	2,45	2	2,08	2,18
ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	4,12	1,4	3,27	1,08	1,35	1,59

	ΑΡΙΘΜ. ΔΑΝΕΙΑΚΗΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗΣ					
ΕΤΑΙΡΕΙΑ	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Πλαστικά Κρήτης ΑΕ	0,34	0,34	0,32	0,29	0,3	0,25
FLEXOPACK	0,43	0,45	0,43	0,36	0,4	0,37
ΠΑΪΡΗΣ ΑΒΕΕ	0,55	0,58	0,57	0,56	0,6	0,6
ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ	0,42	0,46	0,48	0,55	0,72	0,68

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Στόχος της εργασίας αυτής είναι η ανάλυση, η μελέτη και εξαγωγή συμπερασμάτων σχετικά με την οικονομική κατάσταση των 4 επιχειρήσεων που μελετάμε και γενικότερα της βιομηχανίας του κλάδου της πλαστικής συσκευασίας την εξαετία 2008-2013. Για να το καταφέρουμε αυτό χρησιμοποιήσαμε οικονομικά μεγέθη από τις δημοσιευμένες οικονομικές καταστάσεις των εξεταζόμενων εταιριών, τα οποία προσπαθήσαμε να επεξεργαστούμε με τη χρήση αριθμοδεικτών.

Ο συγκεκριμένος κλάδος παρουσιάζει μεγάλο ενδιαφέρον, πέραν των μεγάλων τζιρών των εταιριών που δραστηριοποιούνται σε αυτόν, αλλά και γιατί είναι ένας κλάδος που προϊόντα του χρησιμοποιούμε καθημερινά με αποτέλεσμα έμμεσα να μπορεί να επηρεάσει την καθημερινότητα μας. Αυτό συμβαίνει λόγω της επίθεσης που έχει κάνει το πλαστικό τα τελευταία χρόνια στις ζωές μας. Ο μεγαλύτερος όγκος των προϊόντων που χρησιμοποιούμε καθημερινά για παράδειγμα, βρίσκονται μέσα σε πλαστικές συσκευασίες, οπότε η ενδεχόμενη διακύμανση τιμών των προϊόντων του κλάδου θα επηρεάσει και τις τιμές πολλών προϊόντων. Είναι ενδιαφέρον λοιπόν να παρακολουθήσουμε την πορεία του κλάδου τα χρόνια αυτά που η οικονομική κρίση έχει επηρεάσει πλέον τις ζωές όλων μας και τα οικονομικά των επιχειρήσεων και μάλιστα σε μία περίοδο που η τιμή της βασικής πρώτης ύλης της βιομηχανίας της πλαστικής συσκευασίας, το πετρέλαιο δηλαδή, έχει μεγάλες διακυμάνσεις σχεδόν μόνιμα ανοδικές τάσεις.

1. ΠΛΑΣΤΙΚΑ ΚΡΗΤΗΣ

Τα Πλαστικά Κρήτης παρέχουν αρκετά μεγάλο βαθμό ασφάλειας στους πιστωτές της καθώς βλέπουμε ότι παρουσιάζει πολύ ικανοποιητικά στοιχεία σε επίπεδο ρευστότητας. Σε επίπεδα αποδοτικότητας η επιχείρηση παρουσιάζει πολύ θετικά αποτελέσματα καθώς παρόλο τις δύσκολες συνθήκες που επικρατούν στην αγορά η επιχείρηση διατηρεί σε σταθερά επίπεδα την κερδοφορία της. Αυτό που ίσως θα έπρεπε να βελτιώσει η επιχείρηση είναι το χρονικό διάστημα που εισπράττει τις απαιτήσεις της και αυτό όχι γιατί καθυστερεί να τις εισπράξει αλλά γιατί εξοφλεί τις υποχρεώσεις της με μεγαλύτερη ταχύτητα από αυτή που εισπράττει τις απαιτήσεις της πράγμα που σημαίνει ότι παρότι σήμερα διαθέτει ρευστότητα μακροπρόθεσμα μπορεί να αντιμετωπίσει αδυναμία να καλύψει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της.

Τέλος βλέπουμε ότι τα Πλαστικά Κρήτης δεν αντιμετωπίζουν κανένα πρόβλημα βιωσιμότητας καθότι οι δανειακοί δείκτες είναι πάρα πολύ χαμηλοί πράγμα που σημαίνει ότι η επιχείρηση είναι αρκετά ασφαλής.

2. FLEXOPACK

Η εταιρία Flexopack βλέπουμε ότι έχει βελτιώσει αρκετά τη ρευστότητα της επιχείρησης καταφέροντας πλέον να παρέχει μια σχετική σιγουριά στους πιστωτές καθώς την τελευταία τριετία διατηρεί το δείκτη άμεσης και γενικής ρευστότητας σε τιμές μεγαλύτερες της μονάδας. Όσο αναφορά την αποδοτικότητα η επιχείρηση, παρόλο που είναι σε ικανοποιητικά επίπεδα, φαίνεται να αντιμετωπίζει όλο και περισσότερα προβλήματα στο να δημιουργεί κέρδη.

Οι δείκτες δραστηριότητας ή κυκλοφοριακής ταχύτητας μας δείχνουν ότι η διοίκηση της επιχείρησης έχει κάνει πολύ καλή δουλειά στην οργάνωση αυτού του τομέα της επιχείρησης καθώς εισπράττει πολύ πιο

γρήγορα τις απαιτήσεις της από ότι καλύπτει της βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της πράγμα που σαφώς ενισχύει την άμεση ρευστότητα της. Τέλος από τους αριθμοδείκτες δανειακής επιβάρυνσης βλέπουμε ότι τα δανειακά κεφάλαια δεν είναι πολλά σε σύγκριση με τα συνολικά κεφάλαια της επιχείρησης και έτσι δεν είναι ικανά να δημιουργήσουν πρόβλημα στην επιχείρηση.

3. Ε. Παίρης ABEE

Η ρευστότητα της εταιρίας Ε. Παίρης βρίσκεται σε πολύ επικίνδυνα επίπεδα και κάθε άλλο παρά ικανοποιητική μπορεί να κριθεί. Οι πιστωτές της επιχειρήσεις παρακολουθώντας τους συγκεκριμένους δείκτες μόνο καθησυχασμένοι δεν πρέπει να αισθάνονται καθώς η επιχείρηση παρουσιάζει μεγάλα προβλήματα ρευστότητας και αδυναμία να καλύψει τις βραχυπρόθεσμες υποχρεώσεις της.

Η αποδοτικότητα της Ε. Παίρης όπως είναι λογικό τηρουμένων των συνθηκών που επικρατούν στην αγορά βλέπουμε ότι αντιμετωπίζει και αυτή προβλήματα στο να δημιουργήσει κέρδη όπως άλλωστε αντιμετωπίζουν και όλες οι επιχειρήσεις της βιομηχανίας του κλάδου της συσκευασίας του πλαστικού που μελετάμε με μοναδική ίσως εξαίρεση τα Πλαστικά Κρήτης που τουλάχιστον καταφέρνει να διατηρεί περίπου στα ίδια επίπεδα τα αποδοτικότητα των κεφαλαίων της.

Όσον αναφορά την δραστηριότητα της επιχείρησης φαίνεται να μην αντιμετωπίζει προβλήματα καθώς εισπράττει πιο γρήγορα από ότι εξοφλεί τις υποχρεώσεις της, κάτι που θα έπρεπε να βοηθάει στην ρευστότητα της επιχείρησης όμως αυτό συμβαίνει περισσότερο όχι γιατί εισπράττει γρήγορα τις απαιτήσεις της αλλά λόγω της αδυναμίας και της καθυστέρησης της επιχείρησης στο να καλύψει της υποχρεώσεις της.

Τέλος όσον αναφορά τα δανειακά κεφάλαια βλέπουμε ότι είναι όλο και αυξανόμενα για την επιχείρηση και μάλιστα είναι σε αρκετά αυξημένα επίπεδα ικανά να θορυβήσουν τους διοικούντες της επιχείρησης όμως ακόμα τουλάχιστον δεν είναι σε επικίνδυνες τιμές.

4. Μ. Ι. ΜΑΙΛΛΗΣ ΑΕΒΕ

Όπως είπαμε κατά τη διάρκεια της μελέτης μας θα ήταν άστοχο και επικίνδυνο να προσπαθήσουμε να εξάγουμε συμπεράσματα για την ρευστότητα της επιχείρησης αν και με επιφύλαξη μπορούμε να πούμε ότι η ρευστότητα της επιχείρησης δεν βρίσκεται στα καλύτερα δυνατά επίπεδα και μάλλον αντιμετωπίζει προβλήματα. Η αποδοτικότητα της Μ. Ι. Μαΐλλης ακολουθεί και αυτή την πορεία του κλάδου των πλαστικών με ακόμα μεγαλύτερη πτώση φθάνοντας σε επικίνδυνα για την εταιρία επίπεδα καθώς η επιχείρηση φαίνεται να δουλεύει με το ελάχιστο δυνατό κέρδος και πουλάει σχεδόν στο κόστος.

Ούτε για την δραστηριότητα της επιχείρησης μπορούμε να οδηγηθούμε σε ασφαλή συμπεράσματα αφού δεν μπορούμε να λάβουμε υπ' όψιν μας τις τιμές του αριθμοδείκτη ταχύτητας βραχυπρόθεσμων υποχρεώσεων στο μόνο συμπέρασμα που μπορούμε να καταλήξουμε είναι ότι η επιχείρηση οφείλει να μειώσει το χρόνο είσπραξης των απαιτήσεων της από τους χρεώστες της. Τέλος, η εταιρεία φαίνεται να είναι αρκετά επιβαρυσμένη δανειακά και αυτό να αυξάνεται όλο και περισσότερο φθάνοντας εν τέλει να ανήκει στους ιδιοκτήτες της επιχείρησης σχεδόν μόνο το ένα τέταρτο της επιχείρησης.

ΚΛΑΔΟΣ ΠΛΑΣΤΙΚΟΥ

Συμπερασματικά θα λέγαμε ότι οι εταιρείες του κλάδου της πλαστικής συσκευασίας δεν αντιμετωπίζουν προβλήματα ρευστότητας. Οι αριθμοδείκτες και γενικής αλλά και άμεσης ρευστότητας κινούνται

μονίμως σε ικανοποιητικά επίπεδα και σε ορισμένες περιπτώσεις και κρίνονται κάτι παραπάνω από ικανοποιητικά. Όσον αφορά την αποδοτικότητα των επιχειρήσεων βρίσκεται σε καλά επίπεδα με πτωτική τάση όμως κάτι που θα πρέπει να προσέξουν και να προσπαθήσουν να βελτιώσουν οι επιχειρήσεις τα επόμενα χρόνια.

Από τους δείκτες κυκλοφοριακής ταχύτητας εντοπίζουμε ότι υπάρχει πρόβλημα σε αυτόν τον τομέα για τις επιχειρήσεις και πρέπει οπωσδήποτε οι διοικήσεις να κάνουν προσπάθειες να βελτιώσουν κυρίως τη διάρκεια που απαιτείται για να εισπράξουν τις απαιτήσεις τους από τους πελάτες τους και τους λοιπούς χρεώστες. Το μεγαλύτερο πρόβλημα που έχουν να έρθουν αντιμέτωπες οι επιχειρήσεις είναι η δανειακή επιβάρυνση, όχι τόσο οι 11 μεγαλύτερες επιχειρήσεις που δεν φαίνεται να έχουν τόσο σοβαρά προβλήματα όμως για τις 90 η τιμή του αριθμοδείκτη μας δείχνει ότι η δανειακή επιβάρυνση αποτελεί θηλιά για τις επιχειρήσεις αυτές.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Αρτίκης Γεώργιος Χρηματοοικονομική Διοίκηση, Ανάλυση και Προγραμματισμός, Interbooks, 2003.

Γεώργιος Ζαφειρίου – Γιώργος Τύπας, Οικονομία Επιχειρήσεις, Χρηματοοικονομική λογιστική ΚΕΕ

Καφούσης Ν. Γιώργος, Ανάλυση και κριτική διερεύνηση Χρηματοοικονομικών καταστάσεων, Αθήνα, 1994.

Ναούμ Χ. 1994, Εισαγωγή στην Χρηματοοικονομική λογιστική, INTERBOOKS, Αθήνα

Η ανάλυση και η χρήσεις των λογιστικών καταστάσεων, Δημητρίου Χ. Γκίκα, εκδόσεις Μπένου, Αθήνα 2002.

INTERNET

<http://el.wikipedia.org/wiki>

<http://www.euretirio.com>

www.pfizer.gr